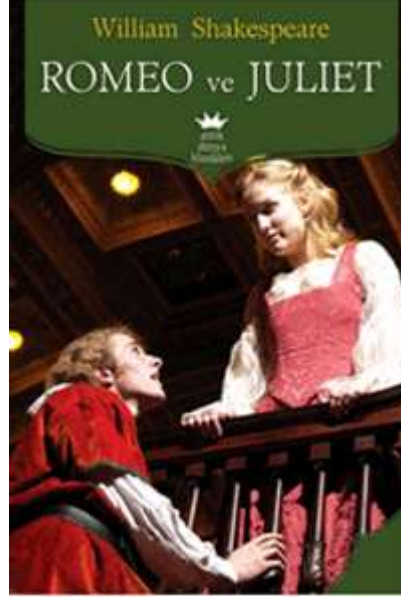

William Shakespeare - Romeo Ve Juliet

www.CepSitesi.Net

Romeo Ve Juliet TRAGEDY ASI ÜZERİNE

Dört yüz yıldan bu yana, parlaklığından bir şey yitirmeden günümüze gelen Shakespeare'in romantik tragedyası, *Romeo ve Juliet*, aslında doğuda batıda, kuzeyde güneyde, birçok ülkenin halk öyküleri içinde yer alan, bilinen bir aşk temasını ele alır. Birbirine düşman iki ailenin gençlerinin birbirlerini sevmesi aslında çok işlenmiş bir temadır. Bu temanın ortaya çıkaracağı konu da nerede olursa olsun aşağı yukarı aynı olacaktır. Ancak bir yapıtın ölmezliği için öyküsünde değil, o öykünün yazarı tarafından ele alınışında varolur. Hele sahne yapıtında, dil, üslup, biçim kadar, o öykünün dramatik değeri de önemlidir. Shakespeare, kağıt üzerinde olduğu kadar, sahne üzerinde de, evrensellik l; >oyutlarını getiren içerik kadar, dramatik aksiyonu da en etkin biçimde ortaya çıkarmıştır. Bu oyunda, yalnızca iki gencin umutsuz aşkları değil, her yaştaki insanın birbirine olan davranışındaki insanı derinden sarsan ilişkileri de önemlidir. Bu oyun yalnızca Romeo ve Juliet'le değil, büyüğünden küçüğüne bütün karakterlerin sahne üzerinde iyi işlenmesiyle anlam kazanır. Sahnede bir iki dakika görünen çalgıcıların teki bile bu insan ilişkileri açısından, en büyüğü kadar önemlidir.

Romeo ve Juliet tipik bir Rönesans oyunudur. Rönesans sanatçılarının, düşünürlerinin resimde, yontuda, mimarlıkta ve felsefede ortak özellikleri olan uyum, denge, simetri anlayışı bu oyunda da vardır. Elbette Shakespeare ne kuramcıydı, ne akademisyendi, ne

de bilim adamıyı; ama içinde yaşadığı çağın atinosferini yaşayan büyük bir yazardı. O, uyum, denge ve simetri ya da bir Rönesans bulgusu olan perspektif üzerinde çalışmamıştır, ama bunların tümü de onun bu oyununda vardır; karakterlerinin çevresindeki dünyanın dokusunu, hem psikolojik, hem de tiyatral açıdan derin bir perspektif ile inandırıcı bir biçimde verebilmiştir. Aynı zamanda bilim adamı olmayan bütün büyük Rönesans sanatçılarındaki görüldüğü gibi, Shakespeare'in son derece insancıl sahneleri, mekanik perspektifle odaklanmaz, ama bunun yerine şiirsel bir yokolma noktasında, tıpkı göz eririndeki uzak dağların bulutlardan ayırt edilerneyişleri gibi, "şeyleri" ufak ve seçilemez duruma getirir. Büyük Rönesans ressamlarının ve ozanlarının eriştikleri gerçek Rönesans perspektifi yapay ve kesin bir teknik değil, ama dünyada olmanın yüceltilmiş bilinciyle dramatik bir biçimde özetlenen insanlığın yazgısıdır. İşte bu yoğun perspektif bilinci ile Shakespeare'in oyunlarının kendine özgü bir iklimi ve manzarası, egemen ve yinelenen simgeleri vardır. Bu da bir elektrik kıvılcımı gibi çakıp sönererek kendine özgü dramatik anlamı getirir.

Shakespeare'in gençlik dönemi oyunlarından biri olan *Romeo ve Juliet*'te orantılan kesin çizgilerle belli olan, az sayıda sahneye sığdırılmış mekanik bir kısaltma izlenir. Rönesans başlangıcında izlenen geometrik oranlama, bu oyunun çevre düzeninde hissedilir. .oyunun, bir sahne dışındaki bütün sahneleri Verona surları içinde geçer. Verona'nın alanları, sokakları, bahçeleri, evleri, geometrik çözümlerle orantılanan İtalyan ressamlarının resimlerindeki perspektif gibi ölçülüdür. .olay dizisindeki karşıtlı hareketler simetriktir. Dramatik illüzyon ise oldukça "naive" bir biçimde, perspektifi zorlayarak ve dolayısıyla orta mekanı zayıflatarak kazanılmıştır. .oyunun mekaniği çok belirgindir: Romeo, Paris ve Mercutio ile oranlanmıştır; Juliet, Rosalinde, Dadi ve Lady Capulet ile; Tybalt, Benvolio ile ölçüye alınmıştır. İlişkiler de bu geometrik oranlama içindedir: Romeo 'nun aşkı ve yan heroik görünüşü, Paris' in aristokratik sevgi gösterisi ile karşıtlanmıştır; Romeo'nun şiddetli istekleri, Rahip'in sağduyusu ve bir sarayadamının donuk çabalarıyla dengelenmiştir. Hatta oyundaki değer kavramları bile bu simetrik dokuyla ortaya çıkmıştır: Aşk - nefret, romantik aşk - kibar aşk, atılganlık - ölçülülük, hoşgörü - katılık, mutluluk - keder, saflık - şehvet, gündüz - gece, uyku - ölüm, Montagu - Capulet gibi... Romeo'nun Mantua'ya sürülmesi, Rönesans resimlerindeki bir pencerenin manzaraya açılması gibidir; başka deyişle, kurgu olarak bir Romeo ve Juliet Tragedyası Üzerine derinlik getirmez. Trajik zaman kırk iki saatin içine sıkıştırılmıştır.

Verona'daki olayların kısaltılmış olmasından dolayı tam bir bütünlüğe,

başka deyişle, *Macbeth'te* olduğu gibi, gizemli boyutlara yönelemeyiz. Rönesans ressamalarında izlediğimiz bir başka özellik de, ön plan ile gerideki derin oylum arasındaki dramatik uyumsuzluktur. B u oyunda da - Mercutio, perspektifi ortaya çıkaran atmosferin uyumsuz bir ögesidir. Nitekim, oldukça erkenden de sahneden çekilir. Romeo ve Juliet'in ilişkisindeki trajik akım içinde Mercutio bir zümrüdüanka kuşudur. O, Verona'da olagelenlerin kurgusuna uymaz ve onun için de bu kurgunun dışında kalır, "Tanrı belasını versin her iki ailenin del" diyerek ölür. Bu ön ile arka planın, yani perspektifin uyumsuzluğu, Shakespeare'in olgunluk dönemi oyunlarında kesin ve anlamlı bir uyuma dönüşmüştür. Ancak şunu da belirtmek gerekli, Shakespeare, dehası ile bu uyumsuzluğu, dramatik etki açısından oyunun lehine çevirmesini bilmiştir. Mercutio, aşkın yarı karanlıkta geçtiği bir oyunda, bir ışık, anlamı olan bir aydınlıktır. Oyunun perspektifi içindeki uyumsuzluğu yoluyla, biz bu romantik tragedyadaki insana ilişkin özellikleri daha iyi kavrarız. Mercutio'nun yanında, Romeo'nun acılarla dolu yolu daha çok göze görünmeye başlar. Kısacası, Mercutio, bu romantik ilişkinin tersinierne yoluyla açılanmasıdır.

Bir Rönesans ressamının gölge ve ışık düzeni nasıl içeriğin anlamını pekiştirirse, Shakespeare'in bu oyunundaki ışığın kullanımı da öyledir. Bu oyunda ışık imgesi açısından iki karşıt mekan vardır: Bunlardan biri, Romeo ve Juliet'in birlikte oldukları sahnelerdeki yarı karanlık (ay ışığı, yıldızlı gece, meşalelerle aydınlatılmış salon, Rahip'in loş hücresi, Capulet'lerin meşale ile aydınlatılan mezarı gibi), öbürü de, bu iki aşığın birlikte olmadıkları, Romeo'nun ya da Juliet'in başkalarıyla oldukları sahnelerdeki gün ışığı. Aynı şekilde, her ikisinin de bulunmadığı sahneler ışıklı yerlerde geçer. Romeo, Rosalinde'in aşkıyla yanıp tutuşurken, gittiği Capulet'lerin balosunda Juliet'i ilk kez gördüğünde, çarpılır ve "Parıldamayı öğretiyor bütün meşalelere," demekten kendini alamaz. Romeo ise Juliet için, "Gecenin içinde gün ışığıdır". Her iki sevgili de 8 Romeo ve Juliet Tragedyası Üzerine birbirlerini göz kamaştıran bir ışık olarak görür; çünkü her ikisi de hep yarı karanlıktadırlar. Romeo için Juliet, "doğudan yükselen güneş" tir. Birbirlerini cennetteki parlak yıldızlara benzetirler; Romeo, Juliet'ten söz ederken şöyle der:

"Tüm göklerin en güzel yıldızlarından ikisi,

. Yalvarıyorlar onun gözlerine işleri olduğundan:

Biz dönünceye dek siz panıdayın diye.

Gözleri gökte olsaydı, yıldızlar da onun yüzünde;

U tandırırdı yıldızları yanaklarının parlaklığı,

Gün ışığının kandili utandırdığı gibi tıpkı."

Bu sözlerden sonra, sevgisinden gelen büyük bir coşkuyla,

duygularını şöyle noktalar:

"Öyle parlak bir ışık çağlayanı olurdu ki gözleri gökte
Gece bitti sanarak: kuşlar cıvıldaşır." "

Juliet'in Romeo'ya yönelişi de aynıdır. Her ikisi de, ay ışığı ile
gümüşlenmiş yıldızlı bir gecede konuşurlar. Juliet balkonda, Romeo
balkonun altındadır. Ama her ikisi de birbirlerine olan duygularını
ışığa duydukları özlemi dile getirecek biçimde imgeler kulla-
. narak açıklarlar. Juliet için Romeo hep gece gelen, ama ışık getiren
biridir. Rahibin hücresinde gizlice evlendikten sonra, Juliet, Romeo'yu
beklerken geceye şöyle yönelir:

"Bana Romeo 'mu ver; sonra öldüğünde

Al da küçük yıldızlara bölün;

Onlar göğün yüzünü öyle bir süsleyecektir ki,

Bütün dünya gönül verip geceye,

Tapmayacaktır artık o muhteşem güneşe."

Romeo, güneşten bile parlak bir ışıktır Juliet için. Romeo'ya
gönderdiği dadıyı sabırsızlıkla bekleyen Juliet, yine ışıkla ilgili bir
imgeye yönelir:

Romeo ve Juliet Tragedyası Üzerine

"Loş tepeler üzerinden sürüp dağıtan gölgeleri,

Güneş ışınlarından on kez daha hızlı,

Süzülerek uçup giden düşünceler olmalı."

9

Sevgililerin birbirlerini binbir çeşit ışık imgesiyle betimlemesi
ya da ışık özlemi diyebileceğimiz bir duygu alışverişi içinde bulunmaları
onların bir açıdan yarı ışıktaki kalmalarının da sonucudur. Romeo,
Juliet'i ilk gördüğünde Capulet'lerin sarayında bir balo verilmektedir.

Salon meşalelerle aydınlatılmıştır. Meşalelerin titrek
ışıkları duvara vurmuştur (yarı ışık). Romeo ve Juliet'in ikinci karşılaşmaları,
ay ışığı altında olur (yarı ışık); Romeo aynı gece Capuletlerin
bahçesine gizlice girer, Juliet ise balkondadır. Bundan sonraki
karşılaşmaları, onları nikahlayan Rahip'in loş hücresinde
(yine yarı ışık). Evlendikleri günün gecesini, Romeo, Juliet'in odasına
bir ip merdivenle çıkar. Odada mum ışığı vardır, pencereden ay
ışığı vurur (yine yarı ışık). Bundan sonra olaylar hızla gelişir ve
Romeo ve Juliet, birbirinden habersiz Capulet'lerin aile mezarlığında
bir meşalenin ölgün ışığında sonsuza dek buluşurlar.

Bu oyun, yarı karanlıkta yaşamış olan ve onun için de gelecekleri
olmayan genç aşıkların tragedyasıdır. Bu tragedyanın bir an panldayıp
sönen ışıkları da Mercutio, Dadı ve Peter'dir. Her biri de
kendi ölçüleri içinde, bu yaşamın dolaylı yoldan yorumlayıcılarıdır.
Rahip ise, sağduyusu, gerçekçiliği ve duyarlılığı ile evrensel
olan, insan olmanın diyalektiğini içeren bir oyun kişisidir. O, o dönemin
ahlak anlayışına göre suç işlemiş bir günahkardır, ama evrensel

değerler açısından olumlu ve doğru olanı yapmış olan bir insandır. *Romeo ve Juliet* tragedyası, yüceltilmiş diline, romantik atmosferine karşın, insan ilişkilerini gerçekçi bir anlayışla ortaya çıkaran büyük bir sahne şiiridir.

Bu oyunun 1597'de basılan ilk metni yanlışlarla doluydu, kısaltılmıştı. Ezberden yazılmış ve birçok sahne, ki bunlardan biri 10 *Romeo ve Juliet* Tragedyası Üzerine

Dadı'mn bazı konuşmalarını kapsıyordu, atlanmıştı. Metin yeni baştan ele alınarak düzeltilmiş, eksikleri tamamlanmış olarak 1599 yılında yeniden basıldı. Gerçi bu nüsha basılırken birinci baskıya da başvurulduğu olmuştu, ama ikinci baskı güvenilecek bir duruma getirilmişti. Shakespeare bilgini Kittredge'e göre, ikincisinde de bazı baskı hataları vardı. Bunlar da sonradan birinci baskıya bakılarak düzeltildi. Üçüncü baskı 1609 yılında gerçekleştirildi; dördüncüsü de tarihsiz olarak yayımlandı. Ama bunlar içinde güvenilecek olan 1599'da yapılan ikinci baskıdır.

Bu oyunun yazılış tarihi belli değildir. Dadı'nın oyundaki bir konuşmasına dayanıp oyunun 1591' de yazıldığını savunanlar olmuştur.

Dadı, 1. perdenin 3. sahnesinde: "O büyük depremde on bir yıl geçti," der; kayıtlara göre de 6 Nisan 1580 tarihinde büyük bir deprem olmuş ve bütün Londra seyircileri panik halinde tiyatroları boşaltmışlardı. Bu olaya dayananlar böylece oyunun 1591'de yazıldığı fikrine kapılmışlardır. Ancak Shakespeare bilginleri, üslup ve kişileştirmeye bakarak, bu oyunun "lirik dönem" denilen 1595 yılında yazılmış olacağı üzerinde birleşiyorlar.

Shakespeare'in bu oyun için esinlendiği kaynak, 1563'te genç yaşta boğularak ölen Arthur Broke (ya da Brooke) adlı ozanın 1562 yılında yazdığı *Romeus and Juliet* adlı şiiridir. Bu ozan da şiirine kaynak olarak Boisteau'nun Fransızca öyküsünü almıştı. Boisteau ise bu öyküyü Bandello'nun İtalyanca öyküsünden aktarmıştır. Ayrıca, Shakespeare'in bu oyununun Luigi Groto'nun *La fTadriana* oyununa benzer özellikleri de vardır. Shakespeare, Broke'un şiirinden esinlenirken olay dizisinde birçok yeri kendine göre değiştirmiştir; örneğin bunlardan biri, Broke 'un şiirinde Mercutio diye bir karakterin olmayışıdır. Bu şiirde Romeo saldırgandır ve Tybalt'ı öldürür. Oyunda ise dövüşmeyi istemeyen Romeo, çok sevdiği arkadaşı Mercutio, Tybalt tarafından öldürüldüğü için dövüşmeye zorlanır ve bu arada Tybalt'ı öldürür. Broke'un şiirinde, Romeo, sevimli bir delikanlının, sabit fikirle çılgınlığa varan davranışlarını yansıtarak, Shakespeare, Romeo karakterine daha insancıl ve nesnel özellikler getirmiştir. Yine Broke'un şiirinde Juliet, ailesini ve dadısını aldatan, günah dolu bir genç kızdır. Oysa, Shakespeare bu *Romeo ve Juliet* Tragedyası Üzerine II

karakteri de olay dizisi içindeki mantıklı yerine oturtmuştur. *Romeo ve Juliet* olay dizisinin uzun ve karmaşık bir öyküsü vardır. Efes'li Ksenofon'un *Efesiaca* adlı oyununda, oyunun kadın kahramanı Anthia -asıl kocasından çeşitli entrikalar yüzünden ayrı düştüğü sırada, ailesi tarafından evlendirilmek istenmesi karşısında, günaha girmek için- bir doktordan öldürücü bir zehir ister. Doktor, öldürücü zehir yerine, onu uzun süre uyutacak bir şurup verir. Anthia uyandığında, kendini bir mezarda bulur. Bu kez açlıktan ölmek üzereyken, onu haydutlar bulurlar ve oradan çıkarırlar. Çeşitli serüvenlerden sonra Anthia ile kocası birbirlerine kavuşurlar. Buna benzer başka bir olay dizisi, Iamblichus Syrus'un *Babyloniaca* adlı öyküsüdür. Bu da, yukardakinden bir yüz, yüz elli yıl önce, tS. II. yüzyılın ortalarında yazılmıştır. *Romeo ve Juliet* olay dizisine birçok ülkenin öykü geleneğinde rastlamak hiç de zor değildir. İtalyan halk edebiyatında olduğu kadar, öteki Avrupa ülkelerinin geleneklerinde de bu temaya rastlanabilir. Anadolu halk edebiyatı içinde de bu olay dizisinin varyantlarını bulmak mümkündür.

Bu oyunu Türkçeye çevirirken dikkat ettiğim bazı noktaları kısaca açıklamak isterim. Bilindiği gibi, çeviri için her şeyden önce güvenilir bir metin gereklidir. Özellikle, Shakespeare döneminin İngilizcesi ile bugünün İngilizcesi arasındaki fark da düşünülecek olursa ... Bugün de yaygın bir biçimde kullanılan birçok İngilizce sözlük, Shakespeare döneminde çok ayrı anlamlara geliyordu. Hele Shakespeare'in iki anlamlı sözcükleri çok ustaca kullandığı da göz önüne alınıncaya, çeviriye yardımcı olacak açıklamalı bir metnin gerekliliği de ortaya çıkar. Bunun için iki ünlü Shakespeare bilgininin açıklamalı metinlerini seçtim: Peter Alexander'ın ve G. L. Kittredge'in derledikleri *Romeo ve Juliet* metinleri bu çeviriye modellik ettiler. Bu güvenilir metinlerle yola çıktıktan sonra, çeviri için şu ilkeleri saptadım: 1 - Oyunun manzum ve düzyazı bölümlerini deşış12 *Romeo ve Juliet* Tragedyası Üzerine tirmeden, sahne dili için gerekli olan konuşma kolaylığını sağlamak, 2 - Oyuncunun sahne tasarımına yardımcı olmak için repliklerdeki anahtar sözcükleri ve hareket üreten sözcükleri yerinde kullanmak, 3 - Manzum bölümlerde yapay, zorlayıcı uyaklara gitmemek. Bir açıdan oyunu sahneye koyarmış gibi çevirmeye çalıştım. Sahnelerin , durumların ve anların atmosferini, karakterlerini, psikolojik ilişkilerini, karakter özelliklerini bir yönetmen gibi düşünerek bu işi başarmaya çabaladım. Başardım mı, başaramadım mı, bunu sahnedeki uygulama gösterecektir.

Özdemir NUTKU 1984

Bu güzeloyunu çevirme huzurunu bana sağlayan sevgili eşim ve kızıma.

KORO
ESCALUS
PARİs
MONTAGUE
CAPULET
BİR YAŞLI
ROMEO
MERCUTIO
BENVOLIO
TYBALT
RAHİp LAWRENCE
RAHİp JOHN
BALTHASAR
AIBRAHAM
SAMPSON
GREGORY
PETER
BİR ECZACI
ÜÇÇALGICI
BİR SUBAY
LADY MONTAGUE
LADY CAPULET
JULIET
DADI
KİŞİLER

Verona Prensi

Prensin akrabası olan genç bir kont

Birbiriyle kavgalı iki ailenin' başlan

Capulet ailesinden·

Montague'nun oğlu

Prensin akrabası ve Romeo'nun arkadaşı

Montague'nun yeğeni ve Romeo'nun arkadaşı

Lady Capulet'in yeğeni

Fransisken mezhebinden

Romeo'nun uşağı

Montague'nun uşağı

Capulet'in uşakları

Juliet'in dadısının uşağı

Montague'nun kansı

Capulet 'il} karısı

Capulet'in kızı

Juliet'in dadısı

Verona halkı; Her iki ailenin soylu akrabaları; Maskeliler; Meşaleeller;

Koruyucular; Nöbetçiler; Uşaklar ve Hizmetçiler.

ÖNOYUN KORO

Sahnemizi açtığımız şu güzel yerona'da
Soylulukta birbirine denk iki aile
Eski bir düşmanlıktan gelen yeni bir kavgada;
Yurttaş kanı yurttaş elini lekeler burada.
İşte ölümcül döllerinden bn ikiailenm
Doğar yıldızları sönük iki talihsiz sevgili,
Yürek parçalayan acı yazgılarıyla bu iki genç
Ölünileriyle toprağa gömer büyüklerin kinini.
Ölümlle mühürlenlen aşklarının izlediği seyir
Ve kimsenin değıştirmeyeceğı, çocuklarının
Yokolmasıyla son bulan ana babaların öfkesi,
Sahnemizin iki saat sürecekt trafiğidir.
Söylediklerimizi dinlerseniz sabırla
Söylemediklerimizi de görürsünüz oyunda.

BİRİNCİ PERDE Birinci Sahne

(Verona, Bir alan)
(Capulet'lerin uşakları Sampson ve
Gregory kılıç ve kalkanla girerler.)

SAMPSON

Gregory, şunu bil ki, bu hakaretlerin altında kalarnayız.

GREGORY

Kalamayız, kalırsak belitniz kınılır.

SAMPSON

Anladın mı, kafamız kızarsa çekerizkılıçları.

GREGORY

Çekeriz elbet. Sağ kaldıkça sen boynunu celladm ilmiğinden
çekmeye bak!

SAMPSON

Yoo, kızarsam şimşek gibi vururum.

GREGORY

Ama vuracak kadar da çabuk kızmazsın.

SAMPSON

Montague'lerin bir köpeğı beni kızdırmak için yeter de artar bile.

GREGORY

Kızmak, yerinde duramamaktır; yiğit olan durup dayanır; demek
ki, sen kızdın mı tabanlan yağlayacaksm.

ı. Perde, i. Sahne 17

SAM,PSON

O evin . bir köpeğı bile dayanınam için kızmama yeter. Montague'lardan
bir erkek ya qa bir kadın görmem yeter, duvara

yakın yürürüm.

GREGORY

Korkaksın da' olıdan! Korkaklar duvara yakın gider!

SAMPSON

Haklısın. Kadınlar güçsüz yaratıklar olduklarından hep duvara itilirler. Ama ben Montague'ların <erkeklerini duvardan itip kızlarını dayarım oraya.

GREGORY

Nasıl yapacaksın bunu? Kavga iki efendiyle, iki tarafın uşaklaFı arasında ...

SAMPSON

Hepsi aynı kapıya çıkar; bakmam gözlerinin yaşına; erkeklerle ,dövüştükten sonra kızların cimına okur, uçururum başlarını.

GREGORY

Kızların başlarını da mı?

SAMPSON

Evet, kızların ya da kızlıklarının ... Artık nasıl anlarsan!

GREGORY

Nasıl duyarlarsa, öyle anlasınlar seni.

SAMPSON

Ben dayandıkça, duyarlar bem; herkes bilir ne yaman bir et parçası olduğumu.

GREGORY

İyi ki balık değilsin, olsaydın muhakkak çiroz .olurdun. Hadi çıkar aletini bakalım. İşte Montague'lardan iki kişi geliyor!

RJ 2

(İki uşak *daha girer. Abraham ve Balthasar.*)

18 ı. Perde, i. Sahne

SAMPSON

Çıkardım aletimi işte; sen başla, ben arkandayım.

GREGORY

Nasıl yani? Arkanı dönüp tüyecek misin yoksa?

SAMPSON

Merak etme!

GREGORY

Merak ediyorum.

SAMPSON

Bırak onlar başlasınlar; yasa bizden yana. olsun.

GREGORY

Suratımı asacağım yanlarındandır geçerken, neye yorarIarsa yorsunIar.

SAMPSON

Cesaret edebilecekler mi bakalım: Ben de onlara başparmağımı ısıracağım; buna. katlanırlarsa rezil oldular demektir.

ABRAHAM

Hey banabaksana!Başparmağını bize ısıtıyorsun?

SAMPSON

Evet, başparmağımı ısıtıyordım.

ABRAHAM

Peki, bize mi ısıtıyoruz başparmağını?

·SAMPSON

(*Gregory'e*) Ev.et dersem, yasa bizden yana DU?

GREGORY

Hayır! .

L. Perde, i. Sahne 19

SAMPSON

Hayır, size ısırmıyorum başparmağımı. Ama başparmağımı da ısıtıyorum.

GREGORY

Kavga mı çıkartmak istiyorsun?

ABRAHAM

Kavga mı? Yooo!

SAMPSON

Kavga istiyorsan hadi, ben hazırım! Efendim, en az senin efendin kadar soyludur.

ABRAHAM

Daha soylu da değil.

SAMPSON

Öyle olsun!

(*Benvolio girer.*)

GREGORY

(*Sampson' a*) Daha soyludur, de! Bak efendimizin akrabalarından biri geliyor.

SAMPSON

Elbette daha soylu!

ABRAHAM

Amma da attın şimdi!

SAMPSON

Erkekseniz çekin kılıçlarıңыз. Gregory, unutma o yaman vuruşunu.

(*Kapışır.*)

·BENVOLIO

Ayrılın budalalar! (Kılıcıyla kılıçlarına *vurur.*) İndirin kılıçlarınızı.

Farkında değilsiniz yaptığmızın.

(*Tybalt girer.*)

20 i. Perde,I. Sahne

LYBALT

Ne o, şu yüreksiz uşak parçalarına kılıç mı sallıyorsun yoksa!

Dön Benvolio, dön de gör ölümünü, bak bana!

BENVOLIO

Niyetim barıştırmak, tut kılıcını kınında,
Ya da benimle birlikte kullan bu adamları ayırmakta!

LYBALT

Hem çekmişsin kılıcını, hem söz ediyorsun barıştan,
Nasıl tiksiniysem cehe.iinemde:n, Montague'lerden ve senden
Öyle tiksiniyim bL! sözden. Kendini kolla, ödle!

(Vuruşurlar.)

(*Bir Subay ve halktan üç dört kişi
sopa ve mızraklarla girerler.*)

SUBAY

Ey vatandaşlar, sopalılar, baltalılar, inııraklılar!
Vurun, bastırın şunları!

HALK

Kahrolsun Capulet'ler, kahrolsun Montague'ler!
(Yaşlı *Capulet cüppesiyle ve karısıyla girer.*)

CAPULET

Bu' ne gürültü? Heey, uzun kılıcını verin bana!

LADY CAPULET

Kılıç da ne oluyor? Verin bir koltuk değneği şuna!

CAPULET

Kılıcını diyorum! Geliyor Montague, geliyor ihtiyar
Beni aşağılamak için; üstelik elinde bir de kılıç var.
(*}" aşı Montague karısıyla girer.*)

I. Perde, i. Sahne

MONTAGDİL

Alçak Capulet seni! Bırakın beni, tutmayın!

LADY MONTAGUE

Bir adını bile düşmana yaklaşmayacaksınız!

21

(*Prens Escalus, maiyetiyle girer.*)

PRE~S

Serkeş uyruk1ar, barış ve dirliğin düşmanları,
Komşu kanıyla kılıçlarını kirletenler,
İşitmiyor musunuz? Heey, size s~ylüyorum be herifler!
Damarlarından fışkıran mor' fısıkiyelerde
Kötü niyetli öfkenin ateşini sönd~en serseriler!
İşkencenine a.cısını .tatmak istemeZseniz eğer
Atın kanlı elleiden wşım1a sallanan silahları!
Dinleyin kızgın prensinizin buyruklarını!
Siz Capulet ve :Montague; bir. hiç yüzünden çıkardığınız
. Kavg~arınZ üç kez dirliğini bozdu sokaklarımızın;
Yaşlı başI' yurttaşları Verona'nın, atarak b~ yana
Kendilerine yaraşan ağır süsIU giysilerini

İarışla . p~lanmış ellerine eski mızraklarıı,u alıp
Kullanmak zorunda hissettiler kendilerini
Bastırmak için sizin uğursuz kininizi.
Bir daha bozarsanız sokaclarınızıİı banşını siz
Bunun bedelini canlarınızla ödeyeceksiniz!
Bu seferlik hepiniz dağıJm' hemcm
Sen Capulet, benimle geleceksin,
Sen de öğleden sonra Mont8,gtie .
I<aranmı öğrenmek için hu konuda
Her zamankiyargı yerine, Freetown'da
Bir daha söylüyorum: Hemen dağılsın canını sevenler!
(*Montague*, karısı *ve Benvolio'dan*
başka *herkes çıkar.*)

22 i. Perde, i. Sahne

MONTAGUE

Kim tazeledi bu eski kavgayı?_
Konuş yeğeniin, başladığında burada mıydın?
BENVOLIO

Hasmımızın uşakları sizinkilerle
Vuruşmaktaydılar buraya geldiğimde
Tam kılıcımı çekmiştim ki, ayırmak niyetiyle
Öfkeli Tybaİt geldiçekilmiş kılıcıyla
Alçaltıcı sözler savurup kulaklarıma
Döndürdü kılıcını, biçmeye çaIış.tı rüzgan
İncinmedi rüzgar kılıç vuruşlarından ama
Küçümseyerek yalnızca ısıklık çaldı.
Düeni, ede1"ken biz, hamleler, vuruşlarla
İki tarafın kavgasına katıldı halk da
Derken Prens geldi, el koydu olaya.

LADY MONTAGUE

Ya Romeo nerede, gördünüz mü bugün onu?
İyi ki bu kavgada Romeci'm yoktu.

BENVOLIO

Efendim, o tapınıİası- güneş süzülmeden
Bir saat önce doğunun altın penceresinden
Huzursuz gönlüm sürüklemişti beni kent dışına
Orada, kentin batısındaki akçağaçların altında,
Yürürken alacakaranlıkta, rastladım' oğlunuza.
Yürüdüm ona doğru, ama geldiğimi görünce
Dalıverdi. hemen korunun derinliklerine.
Kendimi onun yerine koydum ben de
Düşünceliyken insan yalnızlığı sevdiğinden
Ben bile yorgun benliğime fazla geldiğimden
Onunkine değil, kendi gönlüme uydum,

Benden kaçandan kaçtım seve seve ..

I. Perde, ı. Sahne

MONTAGUE

Kaç sabah ona, orada rastlamışlar
,Gözyaşlarıyla taze sabah çiylerini çoğaltırken,
Ve bulutlara bulutlar katarken derin ahlarla;
Ama herkese yaşama sevinci veren güneş,
Kaldırnlaya başlarken en uzak yerlerinde doğunun
Gölgeli perdelerini Şafak Tanrıçası'nın yatağından;
Işıktan eve' kaçıp kapanıyor odasına oğlum,
·Çekip perdelerini güzelim gündüze kilit vuruyor,
. Kendine uydurma bir gece yaratıyor.
Bu gidiş iyi. öğütlerle giderilmedikçe
. İşin sonu karanlık ve uğursuz bence.

BENVOLIO

Bilir misiniz, soylu arncacığ1m, nedenini?

MONTAGUE

Bilmiyorum, ondan öğrenemediğim gibi.

BENVOLIO

Onu hiç çektiniz' mi sorguya?

MONTAGUE

Kendim de çektim, başka dostlar da ...
Ama o, kendine saklıyor bütün duygularını,
Doğru mu yapıyor bilernem - öğrenmek çok zor
Öylesine kapalı, bir şey söylemekten öylesine sakınıyor
Sorgulardan, araştırıpalardan uzak tutuyor kendini,
Tatlı yapraklarını havaya açarnadan
Güzelliklerini güneşe sunarnadan
Kıskanç bir kurdun kemirdiği bir tomurcuk gibi.
Nereden geldiğini bilseydik kederinin
Seve seve bulurduk devasını derdinin.

23

(*Romeo .girer.*)

24 ı. ~erde, i. Sahne

BENYOLIO

İşte geliyor bakın. Lütfen siz çekilin.
Ya derdini öğrenir, ya da azarı yerim:.

MONTAGUE

Dilerim:, . kaldığına değer, öğrenirsin gerçeği
Gel hanı~ çikalım haydi!

(*Montague ile karısı çıkarlar.*)

BENYOLIO

Günaydın kuzenim:!

ROMEO

Gün erken mi 'o kadar?

BENYOLIO

Dokuzu henüz vurdu.

ROMEO

Amma da uzun geliyor bu kederli saatler.

Çabucak uzaklaşan babam mıydı buradan?

BENYOLIO

Evet. Nedir Romeo'nun saatlerini uzatan keder?

ROMEO

Saatleri kısaİltacak şeyin bende oİlmıması.

BENVOLIO

Aşık ~ın yoksa?

ROMEO

DışIarsında kaldım ...

BENYOLIO

A~kın mı?

ROMEO

Sevgisilideli oldum sevgilimin.

i. Perde, .I. Sahne

BENVOLIO

Ah, uzaktan .nazikgörünen aşk

Nasıl da acımasız ve kaba denendiğinde!

ROMEO

Ah sevgi, gözleri baİlıyken bile

Nasıl da görür, . yolunu seçer dilediİince!

Nerede yiyelim? Yine kavga mı oldu burada?

Hayır anlatma, duydum olanları.

Neler doğuyor nefretten, ama daha çoktur sevgiden doğan

Ey kaviacı sevgi! Sevilen nefret!

Eyaİır hafiflik! Aİırbaşlı uçarılık!

Ey hiçten yaratılan her şey!

Uyumlu biçimlerin, biçimsiz kargaşası,

Kurşun tüy, parlak duman, soİuk ateş, sayrılı saİlık!

Hep uyanık uyku... Bunların hiçbiri deİil.

Bu sevgiyi duyarım, ama haz duymam ondan.

Gölmeyecek misin?

BENVOLIO

Hayır kuzenim, yeİ tutarım aİlamayı.

ROMEO

Ne diye canım?

BENVOLIO.

o canını sıkın derdine.

ROMEO

Ne yaparsın, böyledir İilesi aşkın,

Taş gibi oturmuş bağrıma acılarını.
Benimkine katılınca senin de üzüntülerin
Büsbütün artıyor derdİM, kararıyor göniüm.
İç çekişlerin buğusuyla yükselen bir dumandır sevgi
25

Duman dağılınca, tutuşan bİR ateş olur aşıkların gözlerinde '
Keder İndi mi bir kez aşıkların gözyaşlarıyla beslenen bir deniz
26 i. Perde, 1. Sahne
oluverir

Başka ne olabilir? En akıllıcaçılgnlık,
Soluk kesen bir zehir ve bir panzehir ölümden kurtaran.
Hoşça kal kuzenim!

BENVOLIO

Dur, ben de geliyorum.

Kırarsın beni, bırakıp gidersen.

ROMEO

Yitirdim kendimi; burada değilim ben

Bu Romeo değil, o başka bir yerde.

BENVOLIO

Hadi söyle bana: Kimi seviyorsun sen?

ROMEO

Acı duymamı istersen söyleyeyim.

BENVOLIO

Acı çekme, ama söyle bana kim?

ROMEO

Hasta adama vasiyetname yazdırmak

Ölümünü hızlandıran bir şey olur ancak.

Açıkçası kuzenim, bir kadını seviyorum.

BENVOLIO

Hedeften vurmuşum, aşkınsınderken.

ROMEO

. Yamanişancısın! sevdiğim de çok güzel!

,

BENVOLIO

Güzel hedef tez vurulur, kuzenim.

i. Perde, i. Sahne

ROMEO

İşte şimdi iskaladın ama!

Aşk tanrıçığı Cupid'in oku işlemez ona,

Bakire Tanrıça Diana'nın zekasıyla donanmış

Ve iffetten hir zırh ile korunup silahlandığından

Etkilenmiyor aşkın çocukça oklarından, .

Yııymıyor sevgi sözleriyle kuşatılmaktan,

Saldırgan gözlerin bakışlarmdan yok hiç çekinmesi,

27

Ernişleri baştan çıkaran bir kucak altına yumuyor gözlerini
Güzellikte zengin, ama yoksul da sayılır
Ölünce çünkü güzelliğiyle birlikte gidecek varı yoğu.

BENVOLIO

Kız kalmaya and içmiş desene.

ROMEO

Öyle, bu tutumluiuğu sürüklüyor onu israfa
Onun zorbalığından aç kalan güzellik çünkü
Süremez oluyor gelecek kuşaklara.
Çok güzel, çok akıllı, çok akıllıca güzel.
Sevaba girmek için kırıyor umudumu,
And içmiş sevmemeye; bu andla yaşayan ölüye döndüm,
Yaşıyorsam eğer bu andı bildirmek için.

BENVOLIO

Beni dinle ve onu düşünme, unut!

ROMEO

Öğret bana, nasıl unutulur düşünmek?

BENVOLIO

Özgür kıl gözlerfni; başka güzellere bak!

ROMEO

Güzelliği o zaman daha çok çıkar ortaya
Güzellerin yüzünü örten mutlu maskeler

28 i. Perde, II. Sahne

Kara olduğu için gizlediği kişiler

Bakana güzelmiş gibi gelirler.

Sonradan kör olan aşık: unutamaz

Daha önce gördüğü değerli hazineyi.

.Eşsiz güzellikte bir kadın göster bana,

Ancak vesile olur anımsatmaya

Kimin ondan de güzelolduğunu.

Öğretemezsin bana unutmayı.

Hoşça kaL.

BENVOLIO

Ya öğreteceğim, ya da gözürn açık gidecek.

İkinci Sahne

(Bir sokak:)

(Capulet, KontParis, aynı zamanda

Soytarı olan Uşak girerler.)

CAPULET

Montague de söz vermiş benim gibi,

Cezalarımız aynıymış; bence güç değil zaten

Barışı korumak biz yaşlılar için.

PARİS

İkinizin de şanlı bir geçmişi var,
Yayıık böyle kavgalı yaşamanız uzun yıllar.
Neyse efendimiz. Önerime ne dersiniz?

CAPULET

Önce de söylediğim gibi size;
Kızım yabancıısı dünyanın henüz,
Dcha geçtiğini görmedi on dört baharın.
Hele iki yaz daha gururla solup gitsin de
Kızımız gelinlik çağa geldi diyelim biz de.
I. Perde, n. Sahne

PARIs

Ondan daha gençleri mutlu anneler oldu.

CAPULET

Öyle erken evlenen ama tez bozulur.
Ondan başka" toprak yuttu--'tün:i umutlarımı
Dünyalığımın tek, mirasçısı odur.,'
Ona kur. yap, nazikParis, gönlünü kazanmaya çalış;
Dileğim, onun isteğinin bir parçasıdır ancak.
Kabulederse kIZim, onun .seçme sınırları içindedir
Benim onayım ve destekleyici' oyum.
Her zamanki şölenlerimden birini veriyorum bu gece
Sevdiğim birçok dostu çağırdım evime
Konuklarımından biri de siz olun Paris,
Başım üstünde yeriniz, şölenimi
Daha da zenginleştirecek varlığınız
Bu gece, yerde yürüyen, ama göğü aydınlatan
Nice yıldızlar göreceksiniz fakirhanemde.
Nasıl bir coşku duyarsa tutkulu gençler,
Topallayan kışın ardınca" gelen
Renk renk giysilere bürünmüş Nisan'ı görünce,
Öyle bir haz, 'duyacaksınız siz de
Taze, dişi goncalar arasında bu gece.
Hepsini dinleyin, görün hepsini"
Uygun olanı seçin kendinize;
Böyle çevrenizde bir sürü güzel peri,
Kızım, onlar arasında; kalabalıktan biri.
Hadi gidelim.

29

(Uşağa *bir* kağıt *vererek*,)

Al oğlum, •

Güzel Verona'yı dolaş baştan başa
Adı burada yazılı olanları bul da, söyle
Evim ve konukseverliğim açık herkese.
(*Capulet ve Paris* çıkarlar.)

30 1. Perde. II. Sahne

UŞAK

Adları burada yazılı olanları bulacağımşın ha! Kimduracı me
zurasiyla, terzi kundura kalıbıyla, balıkçı kalemi, ressam da
ağları ile uğraşmalıymış meğer. Bense bu kağıtta adlar! yazılı
olanları bulmak zorundayım, razanın yazdığı adların ne olduğunu
bilmiyorum ki! Bilginlere başvurmalı. Halı tam zamanında!

(Benvolio ile Romeo girerler.)

BENVOLIO

Adam sen de, yeni bir ateş söndürür başkasının yaktığını,
Yeni bir acıyla hafifler eski bir ağn,
Başın döndü mü öbür yana döndür başını,
Başkasının' güçsüzlüğüyle iyileşir umutsuz keder,
Gözlerine yeni bir zehir bul ki,
Yoketsin ötekinin zehrini.

ROMEO

Şifalı otun birebir gelir buna.

BENVOLIO

Anlamadım, . neye?

ROMEO

Kınlacak incik kemiğine ...

BENVOLIO

Delirdinmi Romeo?

ROMEO

Deli değilim, ama dalıabeter bağlıyım bir deliden;
Zindana kapatılmışım, aç' susuz bırakılmışım,
"işkence edilip \ kırbaçlanmışım.

Hadi iyi" akşamlar dostum!

UŞAK"

Size de! Okılmanızı var mı efendim?

1. Perde, II. Sahne

ROMEO

Evet, okurum alnımın kara yazısını.

UŞAK

31

Onu ezberlemişsinizdir herhalde. Acaba gördüğünüz bir şeyi
okuyabilir misiniz?

ROMEO

Eğer harfleri ve dili bilirim, ,evet.

UŞAK

Çok dürüstsünüz efendim, hoşça kalın!

ROMEO

Dur ahbap, okumam var.

"Sinyor Martino, eşi ve kızları; .

Kont Anselmo ve güzel kızkardeşleri;
Vitrivio'nun dul eşi;
Sinyor Placentino ve sevimli yeğenleri;
Mercutio İle kardeşi Valentine;
Amcam Capulet, eşi ve kızları;
Güzel yeğenlerim Rosaline İle Livia;
Sinyor ,Valentino ile kuzeni Tybalt;
Luciaİle şirin Helena."
Güzel bir topluluk, nereye gelecek bunlar?

UŞAK

Yukarıya.

ROMEO

Yukarıya nereye?

UŞAK

Bizim eve, yemeğe.

(Okur.)

(Kağıdı geri verir.)

32 L Perde, II. Sahne

ROMEO

Kimin evine?

UŞAK

Efendimin.

ROMEO

Öyle ya, daha önc~ sormahydım.

UŞAK

Siz sormadan ben söyleyeyim. Efendim, büyük zengin Capulet'.
tir; Montague'lerdcn değilseniz, siz de gelip bir kad~h şarap
tokuşturun. Hoşça kalın!

BENVOLIO

Bu geleneksel şöleninde Capulet'lerin
Birlikte olacak Verona'nın tapılan eşsiz güzelleriyle
Senin çok sevdiğin ~osaİine'nin;
Git de bak bulanmamış gözlerle,
Karşılaştır yüzünü sevgiliİ!.in sana göstereceklerimle:
Kuğunun karga olduğunu o zaman göreceksin.

ROMEO

Gözlerimin sarsılmaz inancı,
Kanarsa böyle bir yalana, ateş olsun gözyaşlarım
(Çıkar.)

Ve yaşlar içinde çoğu kez boğulup da ölemeyen bu gözler,
Yakılsllı günahkar gibi cehennem ateşinde.

Sevgilimden giizel biri ha! Her şeyi gören güneş
Onun benzerini görmedi dünya yaratılabilir.

BENVOLIO

Hadi canım, güzel gördün onu yanında kimse olmadığından,
Tek başına o yer aldı her iki gözünde senin; .

Hele onun aşkı ·bir başka güzelle

Tartılsın bir kez o billur terazide;

Öyle pıfıl pml birini bu akşam göstereceğim sana,

i. Perde, III. Sahne

Hiç de güzel gelmeyecek o anda

Şimdi en güzel görünen.

ROMEO

Seninle geleceğim ama

Böyle bir şey, görmeye değil,

Sevgilimin güzeİiğiyle haz duymaya.

33

(Çıkarlar:)

Üçüncü Sahne

(*Capulet'in evi.*)

(*Lady Capulet ve Dadı girerler.*)

LADY CAPULET

Da<1ı, kızım nerede? Buraya göndersene!

DADI

on iki yaşımın kızlığı üzerine yeminederim ki

Çağırdırnı onu! Hadi kuzucuğum! Hadi gelin böceğim!

Tanrı korusun! Nerede bu kız? Juliet!

JULIET

Efendim? Ne var?

D.ADI

Ann,eniz çağırıyor. '

JULIET

Buradayım efend{m~ bir şey .mi, var?

LADY CAPULET

Seninle konuşacağım... Dadı, yalnız bırak bizi.

Özel konuşmamız gerek. Yok, Dadı, geİ~

RJ 3

(*Juliet 'girer.*)

34 ı. Perde, III. Salııle

İyisi mi sen de dinle. Kızımız

Artık büyüdü bildiğin gibi.

DAm

Ah, saati saatine bilirim ben onun büyüdüğünü.

LADY CAPULET

on . dördüne basmadıbenüz.

DADI

Ondört dişim uzerine bahse girerim ki...

Ama dört kaldı topu topu - basmadı on dördüne.

Ne kadar var Ekmek Yortusu'na?

LADY CAPULET

on beş yirmi gün kadar.

DADI

Kaç gün olursa olsun, tam on dört olacak .

Önümüzdeki yortu gecesi. Yaşıttı Susan'la.

Tanrı huzurversin ruhuna.

Aldı Susan'ımı Tanrı, layık -değilim diye ona.

Ne diyordum? Basacak on dördüne Yortu Gecesi.

Evet, tam on dördüne. Hatırlarım bugün gibi;

O büyük depremde on bir yıl geçti,

O gün sütten kesmişim onu, hiç unutmuyum!

. Pelin sürmüştüm memelerime, emmesin diye;

Güvercinlik duvarı önünde, güneşe karşı oturmuştum;

: {3eyle siz Mantua'daydınız o sıra ..

İyi bir belleğim vardır: Dediğim gibi,

Mememin ucundan pelini tadınca suratını astı maskara;

Belli ki acı buldu, memeye küsüverdi.

Tani. o sırada işte güvercinlik başladı sallanmaya,

Durmanın sırası değil, dedim, kaçıp uzaklaştım oradım.

on bir yıl geçti o günden bu yana

i. Perde, III. Sahne

o zamanlar yardımsız duruyordu ayakta,.

Durmak şöyle dursun, koşup duruyordu oradan oraya;

Hatta bir gün öncedüşüp kaşın1 patlatmıştı da

Kocam - Tanrı onunla olsun, hoş adamdı -

Onu yerden kaldırmıştı: "Demek yüzüstü düştün ha!

Sırt üstü düşeceksin akıllandığın gün, .

Öyle değil mi JiiIe?" Na yeminle size işte

Güzel yumurcak ağlamayı kesip de: . "Evet" demez mi!

'Şakanın gerçek olduğunu görecektim meğer,

Unutmam bunu bin yıl yaşasam da!'

"Öyle değil mi JuIe?", dedi kocam,

"Evet," dedi bu şirin maskara da!

LADY CAPULET

Yetişir bu kadar. Artık sUs lütfen!

DADI

Olur hanımcığım, ama gülme~ geliyor.

Ağlamayı kesip de "Evet" dediğini düşündükçe,

İnanın, bir şiş vardı alnında .

'Yavru horozun şeyi kadar;

Kötü düşmüş, acı acı da ağlamıştı:

"Demek yüzüstü < ;Iüştün h~?" demişti kocam,

"Sırtüstü düşeceksin büyüdüğünde.

Öyle değil mi Jule?"

Ağlamayı kesip "Evet," demişti o' da.

JULIET

Kes artık, 'dadı; n'olur sus!

DADI

Tamam, bitti işte. Tanrı seni esirgesin,

En güzeliydin emzirdiğim bebelerin;

Bir de yaşasam evlendiğini görecek kadar,

Kalmaz başkaca dileğim.

·,35

3.6 i. Perde; 10. Sahne

LADY CAPULET

Evlenmek, evet, "Evlilik" konusu

Benim de görüşmeye geldiğim. Yavrum söylebana

Ne düşünüyorsun evlenme konusunda?

JULIET

Hiç düşünmediğim bir onurdur evlenmek.

DADI

Onur mu? Olmasaydım biricik dadın ben,

Süt yerine, derdim, akıl emdin memeden.

LADY CAPULET

Geldi zamanı artık, evlenmeyi düşün;

Vereina'da, senden küçük; saygıdeğer hanımlar

Çoktan anne oldular.

Bense, senin kadardımannen olduğum gün.

Uzun sözün kısası: Yiğit Paris aşkını diler senin.

DADI

Böyle bir erkek kızım dünyaya bedel,

Bebek gibi güzel bir adam.

LADY CAPULET

Vetona baharı görmedi böyle bir çiçek.

DADI

Çok doğru söylersiniz hanımın: n, hem de ne çiçek!

LADY CAPULET

Ne detsi~ kızım? Onu sevebilecek misin?

Göreceksin onu bu gece şölenin: 11izde,

Paris'in yüziİnü- bir kitap gibi okuyacaksın,.

Güzellik· kalemiyle yazılan hazzı bulacaksın;

Anlayacaksın büyüğü bii uyumla tamamlandığını

i. Perde, III. Sahne

Yüzünde birleşen çizgilerin.

Bu güzel kitapta bilinmedik yerleri

Öğretecektir sana onun gözbebekleri.

Bu değerli aşk kitabını, bu bağısız aşığı

Güzelleştirmek için sarıp kaplamak gerek.
Balık denizde yaşar; ne kıvançtır
Dış güzelin iç güzeli saklaması. .
Altın öyküsü altın anahtarla kilitlenmişbir kitap
Herkesin gozünde nasıl bir hayranlık uyandırır!
Onun sahip olduklarına sen ortak olacaksın,
Onu elde etmekle sen azalmayacaksın.

DADI

Azalır mı? çoğalacak! Erkekle çoğalır kadın.

LADY CAPULET

37

Söyle bana, Paris'in aşkına karşılık verecek mİsin?

ROMEO

Sevmek için bakarım, bakmak sevgiyi getirirse,
Ama derinlere dalmam gözlerimle,
Gitmem izninizden bir parça ileriye.

UŞAK

(Uşak *girer.*)

Efendim, konuklar geldiler, sizi bekliyorlar. Küçük hanımı sorılıyorlar.
Yardım etmedi diye kilerde Dadı'ya veriştiriyorlar; her
yerde bir telaş. İşime dönmeliyim. Yalvarırım efendim, hemen
gelin.

LADY CAPULET

Hemen geliyoruz.

(Uşakçılar.)

Juliet, baban bekliyor aşağıda.

DADI

Hadi kızım, mutlu geceler ara mutİugünlerin~

(Çıkarlar.)

38 I. Perde, IV. Sahne

Dörd üncüSahne

(*Bir sokak.*)

(*Romeo, Mercutio, Benvolio, maskeli*

beş altı kişi ve meşale taşıyanlar

girerler.)

ROMEO

Nasıl, bağışlanmamız için söylev mi çekeceğiz?

Yoksa özür dilemeden içeri mi gireceğiz?

BENVOLIO

İçeri girmemiz için

'Modası geçti böyle teranelerin.

Ne eline boyalı bir Tatar yayı verilen

Ve korkuluk kılığıyla bayanlan korkutan

Maskeli Küpidon'a gerek var;

Ne de siıfİör yardımıyla söylenen tiradlara.
Dans için ne çalarlarsa çalsınlar
Çekip gideriz bir iki danstan sonra.

ROMEO

Bir meşale verin bana;
Tepinmeye hiç niyetim yok benim
ışığı ben taşıyayım kederli' olduğum için.

MERCUTIO

. Olmaz, sevgili Romeo, sen de dans edeceksin.

ROMEO

Hayır, etmeyeceğim yeminle,
Sizin dans için -hafif ayakkabılarınız var;
Benimse ruhum kurşun gibi ağır,
KımılDaYan1ıyorum, mihİiyım sanki yere.

i. Perde, ıv. Sahne

MERCUTIO

Bir aşıksın sen; ödünç al Küpidon'un kanatlarını
Ve, süzül, yükseklerden herkesin üstüne.

ROMEO

- Öyle bir işledi ki, Küpidon'u,n oku bana
Süzüleİnem onun hafif kanatlarıyla bile,
Öyle bir bağlanmışım ki, yükselernem
Biraz olsun sıkıcı kederiinin ötesine,
Batıyorum aşkın ağır yükü altında.

MERCUTIO

İçine batmak için aşkına yüklenmelisin,
Öyle duyarlı bir şeye sen ,çpk ağır gelirsin.

ROMEO

_Aşk duyarlı bir şey mi ki?

Öyle kaba, öyle. hayrattır ki; acıtır diken gibi.

MERCUTIO

- Aşk sana hayrat davranırsa, sen de hoyrat davran o.na.
Acıtırsa diken gibi, dikeninlesokup.
Yeniver aşkı sen de.

Yüzümü örtmek için' bir maske verin banal
Maske üstüne maske! Beğenmesin ne çıkar
Şu maskeli yüzümü meraklı bakışlat.

İşte çatık kaşlı' bir surat yerline utaİlılıcak.

BENVOı.1o

Kapıyı çal da içeriye girelim. Girer girmez de
Gücünü bacaklarına versin herkes.

ROMEO

Meşale verin bana! Varsın kaygısızlar, uçanlar
Ökçeleriyle duygusuz hasırlarıgıdıklasınlar;

39

40 i. Perde, iv. Sahne

Bense bir atasözüne uyacağım
Mum tutup oQların seyrine bakacağım;
Şaka dönebilir uğursuz bir. kavgaya
Eğlenceyi bırakmalı tadında.

MERCUTIO

- "Sus, sesini çıkarına!" polisin dediği gibi,
Çıkarırız çamurdan kocamış bir at~an,
Sen saygıdeğer arkadaşım, boğazına dek batmışsın aşka
Hadi, hep birlikte mum yakalım gün ışığına!

ROMEO

Yok canım, ondan değil.

MERCUTIO

Demek istiyorum ki,
Boş yere harcıyortız ışıklarımızı
Gündüz yanan kandiller gibi
İyi niyetimiz yeter; aklımız.
Beş kez önündedir beş. duyumuzun çünkü,

ROMEO

Doğru, iyi niyetle gidiyoruz bu maskeli baloya,
Akıllıca bir iş değil gitmemiz ama!

MERCUTIO

Sorabilir miyiz neden?

ROMEO

Bir düş gördüm dün gece.

MERCUTIO

Ben de gördüm.

ROMEO

Senin gördüğün neydi?

i. Perde, LV. Sahne

MERCUTIO

Düş görenlerin çoğu kez yalan söylediğini.

ROMEO

Uyurken hep gerçek olanlar görülür düşte.

MERCUTIO

Kraliçe Mab girmiş öyleyse düşün.

Ebesidir o perilerin,

Bir belediye kurul üyesinin

Parmağındaki akik taşından da

Küçük bir görünüşe girip

Zerreciklerin çektiği arabasıyla gelir.

Uyuyanların burnu üzerinde gezinir;

Uzun ör!imcek bacaklarından tekerlekleri,

Körüğü çekirge kanadından;
Minik örümcek ağından dizginleri;
Koşumları ay ışığının nemli ışıltısından;
Cırcır böceği kemiğinden kamçısının sapı
Kamçının kendisi incecik zardan;
Gri üniformalı bir sinektir arabacısı,
Tembel bir kızın parmağından çıkan
Tombul bir kurdun yarısından da küçük bir sinek.
Arabası boş bir fındık kabuğu,
Eskiden beri peri arabaları ustası
Bir sincap ya da kocamış bir tahta kurdu
Yapmıştır büyük bir özenle bunu.
Böyle her gece dörtlüla geçer aşıkJarın kafasından
Onlar da görürler sevda düşleri;'
Derken sarayadamlarının gezinir dizlerinde
Diz kırıp eğilme- düşü görür onlar da;
Gezinince avukatların parmakl~rında
Görürler düşlerinde kaşındığını avuçlarının;
Dudaklarında gezinince güzel bayanların
Öpücüklerde dolar düşleri onların;

41

42 i. Perde, LV. Sahne

Şekerleme kokusu varsa soluklarında eğer
çoğu kez öfkeli peri, dudaklarını uçuklarla bezer~
Dörtlüla burnundan geçti mi bir saraylının
O anda dilekçe kokusu alır burnu adamın;
Bazen bir öşür domuzunun kuyruğuyla gelir,
Bumunu gıdıklar uyuyan bir papazın,
Papaz da sanır yeni bir adak aldığını;
Bir askerin ensesine sürer bazen de arabasını,
Asker de. düşünde boyunlarını keser düşmanların,
Görür ya da pusular, palalar, açılmış gedikler
Şerefe kaldırılmış beş kulaçlık kadehler,
Sonra trampetler çalar kulağında,
Birden uyanır asker korkuyla,
Bir jki dua okur, yine dalar uykuya.
İşte bu peri Mab'dır: Atların yelesini karıştırır geceleri
.Büyülü bağlarla onları düğümler ki
Binbir felaket gelsin diye çözenin başına;
Yine bu korkulu düşlerin perisi,
Abanır üstlerine sırtüstü yatarken genç kızlar,
Öğretir onlara ilk kez yük taşımayı,
Doğru dürüst kadın olmaları sağlar.
Yine bu peri .•.

Yeter, Mercutio, yeter!

Bunlar hepboş sözler.

ROMEO

MERÇUTIO

Doğru, sözettiğim düşler,

Çocuklarıdır avare beyinlerin

Boş bir tasarımın ürünüdürler.

Hava kadar ince ve. saydam,

Kah kuzeyin donmuş. bağrını, okşayan,

Kah kızıp uzaklaşarak oradan

Yüzünü çiylerin damladığı güneye çeviren

Yelden daha tutarsızdır düşler.

I. Perde, V. Sahne

BENVOLIO

Sözünü ettiğin yel, kendimizden geçirdi bizi,

İyice geç kaldık yemeğe.

ROMEO

.Bence he~üz erken. İçimde bir önsezi

Yıldızlara asılıbir olay

Başlayacak bu gecenin cümbüşüyle

O ürpertici. dönemine sanki:

Zamansız ölmek gibi, alçakça bir cezayla

Durdurup bağnma gömülü yüreğim

Son verecek aşağılık hayatıma.

Ama ey hayatımın düme!lini tutan

Gemime sen yön ver. Gidelim soylu beyler!

BENVOLIO

çalışm davullar, oynasm kızlar!

43

(Uygun adım yürüyerek sahneden

çıkarlar.)

Besinci Sahne

(Capulet'In evi.)

(Uşaklar peçetelerle girerler,)

1. UŞAK

Potpan nerede? Sofrayı kaldırmaya niçin yardım etmiyot? Tam .

adammi buldun: () tabak kaldın tabak silecek ha!

2. UŞAK

Terbiye ve nezaket iki kişinin eline kalırsa, üstelik bu eller bir

de kirliyse, İle kötü bir şey bu.

44 I. Perde, V. Sahne

'1. UŞAK

İskemleleri kaldınn, büfeyi kenara çekin, tabaklara dikkat edin~

Delikanlı' bana bademli çörekten bir parça ayınver; bana iyilik

etmek istersen, kapıcıya söyle Susan Gtindston ile Nell'i içeri
. bıraksın. Anthony! potpan!..

2. UŞAK

Buradayız ya.

1. UŞAK

Büyük salondan sizi arıyorlar, çağırıyor, soruyor, bağınıp 'duruyorlar.

.

3. UŞAK

Aynı anda hem burada hem orada olamayız kil Hadi çocuklar
çabuk olun! Dünya var imiş ya da yok imiş ne umurun.

Buyrun saygıdeğer beyler!

(MQ\$keliler girer.)

*(Uşaklarıyla birlikte Capulet, karısı,
Juliet, Tybalt ve bütün konuklar girerler.)*

.

CAPULET

Ayakları nasırdan rahatsız olmaya,n hanımlar

Sizlerle dans edecekler.

Söyleyliuz' bayanlar~

Hanginiz reddedebilirsiniz' dans teklifini?

Kim nazlanırsa, nasır vardır derim size

. Bastım mı şimdi baın telinize.

Hadi buyrun efendilerİ

Bir zamanlar maske taktığım oldu benim de böyle

Masallar fısıldardım güzel k~dınların kulağına,

Hoşa gidecek cmsten sözler,

Yazık geçti gitti, geçti o günler~

Hadi buyrun bakalım dansal

i .. Perde, V. Sahne

Başlasın çalgıcılar! Yer açın; yeraçın,

Dans edin hadi kızlar!

45

(Müzik ve dansbaşlar.)

Tembel herifler ışık getirin, daha,

Çekin masalan kenarlara!

., Sıcak bastı, söndürün ateşi de ..

Dostum bu beklenmedik eğlence güzel gitti.

Yok kuzenim oturun, dans etmek bizden geçti.

Ne kadar zaman geçti, son maske, taktığımızdan beri?

2. ,CAPULET

Otuz yıl olmuştur inan.

CAPULET

Ne diyorsun, olmadı o kadar, olmadı,

Yirmi beş yıl olacak bu yortuda

Lucentio'nu~ düğünü; en son orada maske takmıştık.

2. CAPULET

Daha fazla, daha fazla! Daha büyüktür oğlu beylin,
Şimdi otuzunda var.

CAPULET

Yok canım, daha neler!

Rüştüne ermemiştii iki yıl öncesine kadar.

ROMEO.

(Uşağa) Şu güzel bayan da kim,
Elini süsleyen şuradaki beyzadenin?

UŞAK

Bilmiyorum efendim.

ROMEO

PanIdamayı öğretiyor bütün meşalelere

Bir Habeşin kulağındaki pırlanta gibi,

46 i. l>erde,V. Sahİle

Asılmış gecenin yanağma sanki;

El sürülmeyecek kadar güzel,

Dünyaya. fazla gelen değerli bir taş bu,

Akranlarmdan çok değişik ve başka,

Ak bir güvercin kargalar arasında:

Durduğu yeri. kaçırmayayım dans bitince,

Şu k,aba elim kutsansm onunkine değinee.

Gönlüm hiç sevdi mi bugüne dek?

Sevdiyse, yalanlaym göz1erim~ Görme9im çünkü

. Bu geeeye dek gerçek güzelliği.

TYBALT

Montague'lerden biri sesine bakılırsa,

Kılıcımı getir· bana, çocuk!

Bu herif geçiFip bir maske suratma

Hangi cüretİe gelmiş böyle alayetmeye eğlenemizlel

Soy~un adı üzerine and içerim ki

Günah olmaz gebertmek DU herifi!

·CAPULET

Ne oldu kuzenim, ne bu hiddet böyle?

TYBALT

Bak amca, düşmanımız Montague'lerden biri,

Nispet vermek için gelmiş serseri;

Küçümsemeye bu geceki eğlenimizi.

CAPULET

Romeo değil mi. o?

TYBALT

b ya, alçak Romeo!

CAPULET

Sakin ol kuzenim, kendi haline bırak onu,
Ağırbaşla bit efendi gibi davranıyor doğrusu;
Hem övünüyor tüm Verona kendisiyle
I.' Perde. V. Sahne
Erdemli, saygılı, yiğit bir genç diye.
Verseler bile bu kentin tüm servetini
İstememevinizde küçük düşürülmesini.
Onun için sabırlı ol, görmezlikten gel,
Ben böyle istiyorum· çünkü her şeyden evvel.
Sevimli ol, saygı varsa biraz bana,
Bırak şu asık suratı bir yana
Hiç yakışmıyor toplamımıza.

TYBALT

Yakışır pekiiİli! Katlanamam ben buna
Konuklar arasında böyle bir alçak· varsa.

CAPULET

Katlanacaksın. Ne diyor bu delikanlı!
Hem de öyle bir katlanacaksın ki, anlaın mı?
Evin efendisi ben miyim, yoksa sen mi?
Katlanamazmış, güleyim bari.
Tanrım sabır ver sen" bana!
. Horoz gibi ötüp kendi çöplüğünde
Kavga çıkartacaksm ha!
Çalını satıp erkeklik mi taslayacaksm?

TıNBALT

Ama utanç verici bir şey bu, amca!

CAPULET

Hadi hadi uzatma,
Şımarık çocuk sen de, utanç vericiymiş!
Sana da dokunur bakarsın bu şakanın ucu
Bilirim ben ne yaptığımı.
Bana karşı gelmenin tam zamanı doğrusu!
- Çok yaşayın dostlar - Serkeş herif
Kes sesini yoksa - Hey, daha ışık getirin!
- Utanç vericiymiş!" Seni susturmasını bilirim.. -
Yaşayın dostlar, var olun!

47

48 i. Perde, V. Sahne

TYBALT

Hiddetten titriyorum, kendimi zor tutuyorum,
çarptıkça sabnım istekli öfkemle.
Şimdilik gidiyorum; ama bu davetsiz kişi
Tatlı görünse de şimdi, dönüşecek acı bir zehire.
ROMEO

Saygısızlık edersem bu kutsal tapınağa
Şu değersiz elimle; razıyım çekmeye cezamı:
(Çıkar.)

Dudaklarım, bu iki utangaç hacı, yüz sürüp mihrabına
Hazırdır bu kaba teması nazik bir öpüşle yumuşatmaya.

JULIET

İyi yürekli hacı! Haksızlık ediyorsun· eline
Saygılı bir bağlılık var tutuşunda;
Hacılar, rın eiline ermişlerin eli değer,
Onlar böyle avuç avuca öpüşürler.

-ROMEO

Dudaklan yok mudur ermişlerle hacıların?

JULIET

Vardır, ama Tanrı'ya yakarmada kullanırlar.

ROMEO

Öyleyse sevgili ermiş, dudaklar yapsın ellerin yaptığını.
Yakarıyorlar işte, inanç dönmesin n'olur umutsuzluğa.

JULIET

• Kimildamaz ermişler yakaranı dinlerken.

ROMEO

Kimildama öyleyse yakarım gerçekleşirken,
İşte senin dudaklarınla, dudaklarım arındı.
(Onu öper.)

I. Perde, V. Sahne

JULIET

Öyleyse şimdi günah dudaklanında· kaldı.

ROMEO

Günah dudaklanından, mı geçti?
Tatlı· bir diii'tüyle işlenen bir günah!
Ver bana günahımı geri.

49

(Tekrar öper.)

JULIET

Kitabına uydurup öpüyorsunuz beni.

DADI

Küçük hanım, anneniz sizinle hemen görüşmek istiyor.

ROMEO

Annesi kim?

DADI

İlahi delikanlı! Annesi bu evin hanımıdır.

İyi huylu,akıllı ve namusludur.

Ben emzirdim, d.emin konuştuğun hanımımın kızını,

O kız kimin olursa, onun olur dünyalar.

ROMEO

Bir Caprilet mi o? Sevimli alacaklıf
Düşmanıma borçluyum demek ki yaşamımı.
BENVOLIO

Hadi gidelim artık; eğlenceyi tadında bırakmalı.
ROMEO

Korkarım haklısın, huzuromu bozar daha fazlası.
CAPULET

Hayır beyler, kalkışmayın gitmeye, daha vakit var;
Yemeniz için bir şeyler hazırlıyorlar.
(Ku/ağına lısı/dar/ar.)

50 1. Perde, V. Sahne

Ya, öyle mi? Öyleyse teşekkürler hepinize,
Çok çok teşekkürler, iyi geceler beyler.
Meşale getirin buraya!

Ha?i bakalım herkes yatağa!

Vay vay vay, amma da geç olmuş!

Yatıyorumben ..

. (M~skeliler çıkarlar.)

(Juliet ve Dadi dışınddherkes çıkar.)

JULIET

Dadı, gel buraya. Kim ° beyzade?

DADI

İhtiyar Tiberio'nun oğlu ve tek mirasçısı.

JULIET

Ya şu şimdi kapıdan çıkan?

DADI

O mu, bilmem, genç Petruchio'dur belki.

JULIET

Peki, ya onun ardı sıra giden,

. Hani şuhiC dans etmeyen?

DADI

Bilmem.

JULIET

Git admı sor hemen. Eğer evliyse .

Mezar olacaktır bana gelin döşeğim.

DADI

Adı R.omeo. Montague'leroeQ. bem de

Biricik oğlu baş· düşmanımızm.

I. Perde, V. Sahne

JULIET

Biricik sevgim, biricik nefretimdendoğdu.

Erken görüp tanıniadığını, tanımakta· geç kaldığım;

Tiksinilen bir düşmanı birden sevmemle

Harika bir sevgi doğdu böyle.

DADI

Neler mırıldanıyorsun sen?

JULIET

Öğrendiğim bir şiir demin dans ederken.

51

(İçeriden "luUet!" diye bağırılır.)

DADI

Geliyoruz şimdi! Kızım gidelim haydi.

Konuklar hepten gitti, el ayak çekildi.

(Çıkarlat.)

İKİNCİ PERDE

ÖNOYUN

KORO

Ölüm döşeğindedir şimdi eski sevda,

Ve mirasçısı olmayı bekler yeni sevgi;

Uğrunda Ölmek bile istenilen o güzel,

Güzel değildir artık Juliet'in yanında.

Romeo yeniden sever, bu kez sevilir de,

Büyülenmiştir çekici bakışlardan eskisi gibi;

Oysa Juliet, yakını görünmek ister düşman diye

Aşkın tatlı yemini çalan o korkunç oltalardan;

Ve Romeo sunamaz sevgisini, aşk yeminlerini .

Bilinen aşk diliyle düşman sayıldığından.

Kız da gönlünü kaptırmıştır ya, imkanlar daha az,

Bu ilk sevgilisiyle bir yerde buluşamaz.

Ama sevgi güç . verir, zamansa imkan

Büyük engellerde bulur, büyük hazzı insan.

Birinci Sahne

(Koro girer.)

(Çıkar.)

(Capulet'lerin bahçesi yanında bir

yol.)

ROMEO

Nasıl gidebilirim yüreğim buradayken?

Geri dön, toprak gövde, dön de bul yüreğini.

(Romeo girer.)

(Duvara tırmanır, bahçeye atlar.

Benvolio ve Mercutio girerler.)

H. Perde, L Sahne

BENVOLIO

Romeo! Kuzenim! Hey Romeo!

MERCUTIO

İnan ki yatmaya gitmiştir, akıllıdır o.

BENVOLIO

Bu yana doğru geldi, atladı bahçe duvarından,
Sen de seslensene Mercutio.

MERCUTIO

Hayır, ben onun rıılıunu çağırayım.

Romeo! Uçan gönöl! Çılgın! Tutkun! Aşık!

Bir "ah" biçimine gir de öyle çık karşımıza;

Yeter -ki bir kafiye düşür bana!

"Heyhat!" diye bağır, "yavrum"la "kumrum"u eşle!

Sırdaşım Venüs için hoş bir söz söyle!

Hani bir ~iir vardır, genç okçu Küpidon'un

Miyop oğlu ve mirasçısı cuk oturttuğu için okunu hedefine

Kral Copheteau sevdalanır bir dilenci kızına,

Gülünç bir ad tak işte ona.

İşitmiyor, kımıldamıyor, gelmiyor şuna bak!

Bir de şu ölen mayınunun ruhunu kaldırsak!

Ey ruh, Rosaline'in parlak gözleri için gel,

O yuvarlak alnı ve kızıl dudakları,

Biçimİi ayakları, düzgün bacakları, oynak kalçaları,

Ve kalçalarına bitişik yerleri için gel;

Gel, ey ruh, olduğun gibi, görün bizlere~

BENVOLIO

Söylediklerini duyarsa, çok kızar sana.

MERCUTIO

Bunlara kızmaz o. Onu kızdırır ancak

Sevgilisinin minik odasında garip bir ruh kaldırmak;

53

54 II. Perde. I. Sahne

Kız onu yatıştırıp. büyüİeyinceye kadar

Ay~kta bırakılırsa, işte o zaman kızar.

Ee bunada kızılır hani!

'Oysa benim ruh çağırmam hem dürüst, hem akıllıca

. Uyandırıyorum onu sevgilisi adına.

BENVOLIO

Gel, o şu ağaçlar altına saklanmıştı

Yoldaşbketmek için huylu geceye,

Kör olduğundan aşkı, en çok karanlığa uyar.

MERCUTIO

A'şkı/ körse eğer, bulamaz hedefini,

Bii şeftali ağacının altına oturmuştur şimdi;

O çeşit~en' bir meyve olmasını diliyordur sevgilisinin,

Benzetirler ya hani hizmetçi kızlar,

Gülüşüp konUşarak şeftaliyi.

Ah Romeo, sevgilin şöyle bir açsada ilinebakan gibi,

Yeseydin sen de yemişini.

Romeo, iyi geceler! Yatağıma gidiyorum ben,
Bu kadar soğuk bir yer döşeginde uyuyamam.
Gidiyor muyuz, hadi?

BENVÇJLIO

,Gidelim ya, aramak 'boşuna buİunmak istemeyeni.
(Çıkarlar.)

II. Perde. II. Sahne 55

İkinci Sahne

(*Capulet'in bahçesi.*)

(*Romeo girer.*).

RoMEO

Yarayla alayeder, yaralanmamış olan.

(*luUel yukarda pencerede ,görülür.*)

Dur, şu pencereden süzülen ışık da ne?

Eyet, orası doğu, Juİiet ,de güneşi!

Yüksel ey güzel güneş, öldür şu kıskanç ayı,.

Bak nasıl da sararıp soluvermiş Tanrıça kederden

Sen ondançok daha güzelsin diye.

Kıskandığı için vazgeçona bağlılıktan,

Sayrılı ve toydurbakirelik giysisi.

Soytarılar giyer bunları ancak

Sen çıkar bu giysileri, at üzerinden.

Kadınım benim, ah benim sevgilim bu!

Ne olur ah, bilseydi sevgilim olduğunu!

Konuşuyor, ama' bir şey de demiyor;

Ne çıkar anlatıyor ya gözleriyle

Karşılık vereceğim ben der

Amma da yüzsüzüm, konuştuğu ben değilim ki.

Tüm göklerin en güzel yıldızlarından ikisi,

Yalvarıyorlar onun gözlerine işleri olduğundan:

Biz dönünceye dek siz parıldayın, diye.

Gözleri gökte olsaydı; yıldızlar da onun yüzünde;

. Utandırırdu yıldızları yanaklarının parlaklığı,

Gün ışığının kandili utandırdığı gibi tıpkı.

Öyle parlak' bir- ışık çağlayanı olurdu ki gözleri' gökte

Gece bitti sanarak kuşlar cıvıldaşırdı. .

Bak, nasıl 'da dayamış y~ağını eline!

A!h, eline giydiği eldiven olaydımda

DokUnaydım yanağına. .

56 II. Perde, II. Sahne

JULIET

Aaah!

ROMEO

• Konuşuyor. Ey parlak melek, konuş yine!

Sen göz kamaştıran bir parlaklıkveriyorsungeceye;
Cennetin kanatlı ulaşısn başımın üstünde,
Tıpkı ölümlülerin hayretle açılan gözlerine görüldüğün gibi.
Tembel bulutlara binip uçarken o havanın kucağında,
Onu seyreden insanlar gibi ;hayranlıkla,
Öylece' bakıyorum ben sana.

JULIET

Ah, Romeo, Romeo! Neden Romeo'sun sen?
İiikar et babam" adını yadsı! '
Yapamazsan, yemin et sevdiğine,
Vazgeçeyim Capulet olmaktan ben.

ROMEO

(*Kendi kendine.*) Daha dinleyeyim mi, yoksa açılalım mı ona?

, JULIET

Benim düşmanım olan adıdır yalnızca
Sen sensin, Montague alınsan da.
Hem Montague nedir ki? Ne eli bir erkeğin,
Ne ayağı, ne kolu, ne yüzü ne de başka bir parçası.
N'olur başka bk ad bul kendine. '

Adın ne değeri var? Şu gülün adı değışse bile
Kokmaz mı aynı güzellikte?
Romeo'nun da adı Romeo olınsaydı,
Kusursuzluğundan, hiçbir şey kaybolınsaydı.
Romeo, bir~, at bu. adı! Senin parçan olmayan
Bu ada karşılık al bütün va,rlığını.

ROMEO

Alıyorumöyleyse sözünü dirileyerek.
'~Sevgilim" de ki, vaftiz olayım yeniden;
Romeo değilim bundan böyle ben.

II. Perde, II. Sahne

JULIET

Kimsin s~~? Böyle geceye gizlenerek
Sırrımı öğrenmeye gelen kim?

ROMEO

Bilmemnasıl söylemeli kim olduğumu
Bir ad kullanarak Ey gmel ermiş,
Nefret ediyorum adımdan ben de
Sana düşmandır diye.
Ben yazmış olsaydım, şimdi yırtar atardım onu.

JULIET

Daha yüzsöz bileiçmedi ağzından kulaklarım,
Ama bu sesi tanıyorum:
Sen Romeo değil misin, Montague'lerden hem de.

ROMEO

Ne oyum, ne de öbürü güzel ermiş,
Hoşlanmıyorsan eğer.

JULIET

Nasıl geldin buraya' söyle, hem niye?
Bahçenin, duvarları yüksek, zor aşılması,
Kim olduğunu düşün bir de,
Mezar olur sana bu yer, bizden görürlerse.

ROMEO

- Aşkın hafif kanatlarıyla aştım bu duvarları,
Durduramaz sevgiyi çünkü taşın sınırları;
Hem aşkın isteyip de başaramadığı ne var!
Engelolamaz bana bu yüzden akrabalar.

JULIET

Bir görürsün~, sana kıyarlar.

57

58 II. Perde, II. Sahne

ROMEO

Hayır, daha çok tehlike saklıdır' senin gözlerinde
Onların yirmi kılıcından! Tatlı bak yeter;
Korur beni onların düşmanlığına karşı.

JULIET

Dünyada istemem senin burada görülmeni.

ROMEO

Saklar beni onlardan gecenin pelerini;
Beni bulsunlar ne çıkar, yeter ki sen sev beni:
Geç ölmektense senin sevginden yoksun Yaşamıma
-son versin kinleri daha iyi.

JULIET

. Kim yardım etti sana, burayı bulman için?

ROMEO

Aşk- yardım etti, aramamı fısıldayarak;
O bana akıl verdi, ona göz oldum ben de.
Denizci değilim, ama uzak denizlerde yıkanan
Uçsuz bUCakSız kıyılar kadar uzak olsan da 'sen
Sana ulaşmak için -açılırdım denizlere.

JULIET .

Biliyorum, gecenin maskesi var yüzümde,
Olmasaydı eğer, duyduğun için demin söylediklerimi
Nasıl kızardığını görürdün yanaklarımın.
Çok isterdim ah bir güzel uyup göreneklere
Demin söylediklerimin tümünü inkar etmeyi!
Am~ uğurlar olsun görgü kurallanna.

Seviyor musun beni? "Evet" diyeceksin, biliyorum,
Sözüne güveneceğim ben: de; ama yemin edeyim deme,

Belki detutamazsın; Zeus alay edermiş, derler
Sözünü tutamayan aşıklarla.

II. Perde, II. Sahne

Romeo, beni seviyorsan, söyle ban açıkça.
Kolayca elde edilmiş sanıyorsan beni eğer,
Çatayım kaşlarımı, naz yapıp "hayır" diyeyim sana,
Ta ki sen kapanasın ayaklarıma.

Yoksa dünyadayapmam öyle bir şey.

Doğrusunu istersen güzel Montgue,
Çılgınca seviyorum seni~ belki de bu yüzden
Hoppa.ca buluyorsundur benim hareketlerimi;
Ama İnan sevgilim, daha bağlı olacağım sana
Daha kurnaz olup da çekingen duranlardan.
İtiraf edeyim ki, daha çekingen davranmabydım,
Ama farkına varmadan ben, seni sevdiğimi
Ağzımdan işitmişsin. N'olur bağışla beni,
Hafifliğe yorma sakın
Karanlık gecenin açığa vurduğu çaresizliğimi.

ROMEO

Sevgilim, şu meyve ağaçlarının tepelerini gümüşleyen
Kutsal ay üzerine yemin ederim ki...

JULIET

Yemin etme kararsız ay üstüne sakın;
Yörüngesinde her gece yön değiştiren ay gibi,
Değişken olur sonra senin de aşkın.

ROMEO

Ne üstüne yemin edeyim?

JULIET

Hiç yemin etme; ama ille de edeceksen,
O tanrı bilip tapmıdığım
. Sevimli varlığın üstüne et yeminini:

ROMEO

Eğer yüreğimdaki sevgi ...

59

60 II. Perde; II. Sahne

JULIET

Dur, yemin etme yine.
Senin varlığın bana sevinç veriyorsa da,
Sevinç duyamıyorum bu geceki anlaşımdan;
Pek acele, birden oldu, düşünüp taşınmadan;
Daha "çaktı" diyerneden çakıp da kaybolan
Yıldınma benziyor. Tatlım, iyi gecj:!!er!
Bu sevgi tomurcuğu, öbür görüşmemizde,
Yazın olgunlaştıran soluğuyla dönüşebilir güzel bir çiçeğe.

İyi geceler! İyi geceler! Yüreğimdeki dinginlik ve huzur
Dolsun senin gönlü ile de!.

ROMEO

Ah, sana doyamadan mı bırakacaksın beni böyle?

JULIET

Nasıl bir doyum bekliyorsun ki bu gece?

ROMEO

Aşkın katkısız yeminini benimkine karşılık.

JULIET

Onu sana verdim bile, sen daha istemeden,
Olsa da keşke bir kez daha versem.

ROMEO

Geri mi alacaksın yine? Peki, neden sevgilim?

JULIET

İçtenlikle geri vermek için sana.

Elimde olan bir şeyi istiyorum hem,
Cömertliğim uçsuz bucaksız denizler gibi,
Denizler gibi derin sana olan sevgim.
Sana ne kadar verirsem, o kadar çoğalıyor bende kalan,
Sonsuz çünkü ikisi de.

(Dadı, içerden seslenir.)

II. Perde, II. Sahne

Seslendiler içerden, hoşça kal, canım sevgilim!
Geliyorum dadıcığım! Unutma beni, tatlı Montague!
Birai bekle, şimdi gelirim.

ROMEO

Ey kutsanmış mutlu gece! Korkuyorum gecedir diye,

61

(Çıkar.)

Bütün bu. inanılmayacak tatlı şeylerin bir düş olmasından.

(Juliet geri gelir.)

JULIET

İki kelimecik daha, sevgili Romeo,
Sonra da gerçekten iyi geceler sana!
Saygıdeğerse aşkın eğilimi,
Amacın evlenmekse, bildir göndereceğim adamla,
Nerede, saat kaçta yapmak istiyorsan töreni;
O zaman tüm varlığımı sana adar,
Ardın sıra gelirim ta ölünceye kadar.

DADI

(İçerden.) Küçük hanım!

JULIET

Hemen geliyorwu -

Ama kötüyse niyetin sana, yalvarmm ...

DADt

(İçerden.) Küçük hanım!

JULIET

Şimdi, Dadı, şimdi! -

Vazgeç bundan, başbaşa bırak beni kederimle.

Yarın birini yollarım.

ROMEO

Ancak seninle yaşar ruhum.

•

62 II. Perde, II. Sahne

JULIET

Binlerce kez iyi geceler sana!

ROMEO

Binlerce kez bete.r olsun gece, senin ışığın yoksa.

Öğrenciler nasıl ayrılırlarsa ders kitaplarından

Öyle koşar seven sevdiğine giderken;

Okula nasıl canı sıkkın giderse öğrenciler,

Öyle ayrılır seven sevdiğinden.

(Çıkar.)

(Julietyine girer.)

JULIET

Hişt, Romeo, hişt. Doğancı sesi gerek

Ayartmak için bu· erkek şahini!

Kırık olur tutsaklığın sesi,· gür sesle konuşamaz;

İnletirdim yoksa Yankı'nın uyuduğu mağarayı.

Sesi benimkinden de çok kısılcıncaya dek

Durmadan söyletirdim onun rüzgar sesine Romeo'nun adını.

Romeo!

ROMEO

• Ruhum çağırıyor beni adımla!

Geceleri ne de gümüşü bir ses verir sevenlerin dilleri,·

En yumuşak müziktir dinleyen kulaklara.

JULIET

Romeo!

RQMEO

Söyle sevgilim.

JULIET

Yarın kaçta göndereyim?

ROMEO

Dokuzda.

JULIET

Mutlak gönderirim; daha yirmi yıl var sanki·

Unuttum neden geri çağırdığımı seni.

II. Perde, II. Sahne

ROMEO

Anımsayınca dek beklerim burada.

JULIET

Büsbütün unuturum sen beklersen orada,
Anımsadığım için seninle olmanın hazzını ..

ROMEO

Ben de beklerim sen unutasın diye,
Unuttuğumdan bu evden başkasını.

JULIET

Nerdeyse sabah olacak: Artık gitsen;
Yine de şımarık bir çocuğun kuşu gibi uzağa gitme;
Yaramazın, elinden bir parça salıverip de
Sonra da verdiği özgürlüğü kıskanıp
İpek bir iplikle geri _ çektiği
Bukağıya vurulmuş bir tutsak gibi.

ROMEO

Keşke kuşun olsaydım'

JULIET

Ne iyi olurdu, tatlım!
Ama çok seveyim derken öldürürdüm seni.
İyi geceler! Romeo'm elveda!
Ayrılık öyle tatlı bir keder ki,
Sabaha, dek iyi geceler sana!

ROMEO

Uyku barınsın gözlerinde, barış da gönlünde, .

63

(Çıkar.)

Uyku da ben olsam, barış da, ne tatlı bir dinlenme olur!
Şu bizim kutsal pederin varayım hücrelerine.
Anlatıp bu mutlu olayı, yatdımını dileyeyim.

(Çıkar.)

64 II. Perde, III. Sahne

Üçüncü Sahne

(Rahip Lawrence'in hücresi.)

(Elinde. bir sepetle Rahip Lawrence girer.)

RAHİP LAWRENCE

Doğu bulutlarını ışıktan çizgilerle renklendirerek
Çatık kaşlı geceye gülümsüyor gök gözlü sabah;
Alacakaranlık bir sarhoş gibi sendeleyerek
Kaçıyor doğan günün yolundan
Ve Titan'ın ateş saçan tekerleklerinden.
Güneşin yakıcı bakışı gündüze sevinç saçıp
Kurutmadan gecenin çiyllerini,

Gidip doldurmalıyım Şu bizim sepeti
Zehirli otlar . ve Őıfalı çiçeklerle.
Doğanın anası da, inezarı da topraktır,
Doğduğu rahimdir doğanın gömüldüğu yer;
Doğurduğu birbirinden bambaŐka çocuklarını
Bağrına basıp emzirir onları;
çoğunun birçoğ yararlı özelliği vardır,
Yararsızı yoktur, ama herbiri ötekinden baŐkadır.
Özlerindeki eşsiz güç otların, bitkilerin, bazı taŐların
Büyüktür inanılmayacak kadar.
Yeryüzünde yaşayan en zararlı Şey bile
. Özel bir yarar taşır bu yeryüzün~;
En yararlı Şey bileyanlıŐ kullanılırsa
Yokedig doğru sonucu ulaŐır zarara .
. Kullanmayı bilmezsen, iyi döner kötüye,
Kötü de bazen yücelir erdemmiŐ gibi.
Şu minik çiçeğin taze filizlerinde
Zehir de var, iyileŐtiren özler de:
Koklanırsa, dinçlik verir her yerine insanın
Tadılırsa, öldürür tüm duyuları, durdurur yüreği.
II. Perde, III. Sahne
İnsanın içinde de, atlarda olduğu gibi,
Karargıth kurmuŐtur ,birbirine düşman iki kral;
Biri erdem, öteki gamsiz istem,
İçlerinden' kötüsü egemen oldu mu "bir kez
Kurt kemirip çürütür tezeİden o bitkiyi.

65

(*Romeo girer.*)

ROMEO

. Günaydın kutsal pederİ

RAHİp LAWRENCE

Hayrola! Beni böyle erkenden selamlayan ses de kimin?
Delikanlı oğlum, yatağına bu kadar erken veda ettiğine göre,
Bir hayli karıŐık ve tedirgin olmalı kafan.
Nöbet bekler kaYğı her yaŐlının gözünde,
Uyku bulunmaz kaygının barındığı yerde.
Oysa yıpranmamıŐ gençliğin yüksüz bir beyinle dinlendiği yerde,
Altın bir uyku sürdürür egemenliğini. "
Eminİm seni böyle erkenden ayağa kaldıran
Bir huzursuzluğun var!
Öyle bir Şey yoksa, o zaman bildİm:
Hiç yatağa gii:medi bu gece Romeo'muz.

ROMEO

Sonuncusu doğru: Uykudan da tatlıydı huzurumuz.

RAHİP LAWRENCE

Tann bağışlasın günahını! Rosaline'le miydin yoksa?

ROMEO

Rosaline'le mi, kutsal peder? Hayır, onunla değildim.

O adı çoktan unuttum, bana verdiği acıyı da.

RAHİP LAWRENCE

Çok iyi oğlum, ama öyleyse neredeydin?

RJ 5

66 II. Perde, III. Sahne

ROMEO

Sen bir daha sormadanben anlatayım sami:

Şölenindeydün düşmanının,

Biri ansızın yaralayıverdi beni orada,

Kendi de yaralandı. İyileşmesi ikimizin de

Senin yardımına, kutsal hekimliğine bağlı.

Hiç nefret yok, kin yok yüreğimde,

Ey kutsal kişi, yardım diliyorum· düşriianım için del

RAHİP LAWRENCE

Açık konuş oğlum, isteğini açıkça söyle.

Bilmecemsi itirafın yamtı da bilmeceyle olur.

ROMEO

Öyleyse, açıkça öğren:Gönlümü kaptırdım

Zengin Capulet'in güzel kızına.

Nasıl ondaysa benim gönlüm, onunki de bende.

"Her şey yolunda, bir senin birleştirmen kaldı

Bizi kutsal bir evlenme töreniyle.

Ne zaman, nerede ve nasıl karşılaştık,

Nasıl" çeldik birbirimizin gönlünü,

N asıl yeminler ettik birbirimize,

Giderken' bir bir anlatınm sana;

Yalnız kabul et n'olur, nik3!hımızı bugün kıymayı.

RAHİP LAWRENCE'

Kutsal Ermiş Francis adına! **Bu** ne değişme!

Büyük bir aşkla sevdiğin Rosaline'i,

Öylece, çabucak bıraktın ha! Gençlerin sevgisi,

Yüreklerinde değil de gözlerindeymiş demek.

Meryem Ana aşkına! Hem Rosaline için

Nice gözyaşlarıyla yıkandı solgun yanakların;

Bu tuzlu sular çeşni vermek içindi sözde aşkına,"

Am~ tat tuz bırakmadı ağızda:

Güneş yoketmedi henüz gökteki anlarım,

II. Perde, III. Sahne

Şu ,benim ihtiyar kulaklanmda

Eski iniltilerin çınlar hala.

Yanağının şurasmda bak duruyor işte
Daha silinmemiş eski bir gözyaşının izi.
Sen sen olsaydın eğer, acılar da senin olsaydı,
Sen de, acıların da hep Rosaline için varolacaktınız.
Bu kadar değıştin ha! Öyleyse, unutma şu yargıyı:
Giiçsüzse erkekler, kadınlar düşer.

ROMEO

Rosaline'i seviyorum diye sık sık azarlardın beni.

RAHİp LAWRENCE

Sevdiğin için değil, oğlum, yalnızca kaptırdığın için ...

ROMEO

Gömmemi istemiştin o sevgiyi.

RAHİp LAWRENCE

Birini mezara gömüp de ötekini çıkarasm diye değil.

ROMEO

Paylama n'olur? Bak şimdiki sevgilim,

ilgiye ilgi gösteriyor, sevgiye sevgi;

Öteki öyle değildi ki. '

RAHİp LA WRENÇE

Çünkü sökerneden gerçek sevgiyi,

Senin yalnızca ezberden maval okuduğunu

O çok iyi biliyordu.

Neyse, gel bakalım dalgacı delikanlı, gel benimle,

Bir bakıma da yardımcı olmak istiyorum sana,

Bakarsın bu birleşme mutlu sonuçlanır da

İçten bir dostluğa döner iki ailenin nefreti.

ROMEO

Hadi çabuk! Acele edelim, yerimde duramıyorum.

67

68 II. Perde. iV, Sahne

RAHİp LAWRENCE

Yavaş evlat, acele işe şeytan kanşır,

Telaşla koşanın ayağı dolaşır.

Dördüncü Sahne

(Bir sokak.) .

(Benvolio ile Mercutio girerler.)

MERCUTIO

Bu Romeo da acaba nerelerde?

Eve gitmemiş mi dün gece?

BENVOLIO

Babasının evine gitmediği besbelli.

Uşağıyla konuştum.

MERCUTIO

Şu Rosaline denen solucan yüzlü, taş yürekli haspa,

Öyle bir işkence ediyor ki, aklını kaçırarak bizim oğlan.

BENVOLIO

İhtiyar Capulet'in akrabası Tybalt,
Mektup göndermiş babasının evine.

MERCUTIO

Yemin ederim, meydan okumuştur.

BENVOLIO

Romeo cevabını verir.

MERCUTIO

Eli kalem tutan herkes mektuba cevap verebilir.

II. Perde, LV. Sahne 69

BENVOLIO

Yok canım, meydan okuyana meydan okumak için mektubun
sahibine cevap verir yani.

MERCUTIO

Eyvah! Zavallı Romeo! O çoktari öldü! Akpak bir yosmanın
kapkara gözleriyle hançeri endi; bir aşk türküsü ile kulağından
vuruldu; o miyop Küpidon'un hedefe attığı ok, geldi onun yüreğini
buldu. **Bu** haliyle mi Tybalt'a karşı koyacak?

BENVOLIO

Ne yani? Tybalt da kimmiş?

MERCUTIO

Bence Tybalt, kediler beyi Tybert'ten bir gömlek üstündür. O
tören salonlarının gösterişli yiğididir. Marş söyler gibi usulüne
göre dövüşür: Tempo tutar ta ta ta tam, uygun adım hizayı kollar.
En kısa durakları değerlendirir: Bir ki hop, üçüncüsü göğsündedir!
Ustadır, ipek düğmenin boynunu vuracak kadar. Bir
düello cudur o, bir düello düşkün! Birinci sınıf bir silahşördür,
kuralları baştan sona bilir. Ölümsüz bir *passado'su* vardır! (*Bir
adım ileri hamle yapar.*) Ya o *punto reversa'su* (Kılıcıyla *ters
vuruşa bulunur.*). Sonra da, ay yay! (*Öldürücü son hamleyi
yapar.*)

BENVOLIO

O da nesi?

MERCUTIO

Peltek dilli, son moda züppelet böyle gösterişli konuşuyorlar ya!
"İsa hakkı için o biçim kılıç! Dövüşken bir adam! Esaslı bir
orospu!" Gel de bu duruma kahrolma, babalık! Yeni türün
üzerinde uzun süredir tepindikleri için, eski banklara oturunca
rahatsız olan bu garip sinekler, bu moda düşkünleri, bu *pardones-
moi*'cılar canımıza okudular. Hele bir de *bons bons*
deyişleri var ki!

(*Romeo girer.*)

70 II. Perde, IV. Sahne

BENVOLIO

İşte Romeo, Romeo geliyor!

MERCUTIO

Ro'su gitmiş, meo'su kalmış, yumurtası alınmış çiroza dönmüş. Ey ten, ey beden nasıl da balıklaştırmışsın! Artık Petrarka'nın .. akıcı vezinve kafiyelerinin seline kapdımış gidiyor. O büyük ozanın sevgilisi Laura, Romeo'nunkinin yanında bulaşıkçı kız gibi kalırdı; ama Laura'nın onü daha iyi kafiyelelendirebiİen bir sevgilisi vardı. Bununkinin yanında Dido rüküş kalırdı; Kleopatra ise bir çingene; Helen ile Hera aynak sokak karıları; Thisbe gökgözlüydü mökgözlüydü ya, sözetmeye değmez. Sinyar Romeo *hon jour!* Senin şapşal Fransız pantolonuna güzel bir Fransız selamı işte! Dün gece bizi bir güzel atlattınız, şinyar!

ROMEO

Günaydın beyler! Ne atlatması?

MERCUTIO

Tüydün beyim, tüydün! Farkında değil misin?

RoMEO

Bağışla Mercutio, iş önemliydi. O durumda herkes nezakette kusur edebilir.

MERCUTIO

Bu demektir ki, insan böyle bir durumda diz kırıp boyun eğmek zorunda kalabilir.

ROMEO

Nezaketen mi yani?

MERCUTIO

Tam bir nezaketle üstüne bastın.

ROMEO

Pek de nazik bir açıklama.

II. Perde, iv. Sahne

MERCUTIO

Elbette, ben nezaketin en olgun meyvesiyim.

ROMEO

Çiçeği olmayasın?

MERCUTIO

Doğru.

ROMEO

Sayende ayakkabılanm da çiçeklenmiştir öyleyse.

MERCUTIO

71

İyi dedin! Ayakkabılannın altı aşınıncaya kadar söz cambazlığını sürdür. Tek ökçeİi kalınca bu cambazhklann da tek başına güçsüz kalır.

ROMEO

Ey tek ökçeİi nükte, bu tekliğinde eşsizsin!

MERCUTIO

Dostum Benvolio, yardımıma koş, benim nükteler sıfırı tüketti.

ROMEO

Kamçılıyıp mahmuzla, canlandır onu! Yoksa kazandım diye haykırınm ha!

MERCUTIO

Nüktelerimiz, yaban kazlan gibi yanşacaksa, ben yokurn; çünkü senin nüktelerinin bir tekinde bile, benim nüktelerimin hepsinden daha çok kaz uçuşuyor. Nasıl, seni kaz yapmakla puan aldım mı?

ROMEO

Ne kaz olarak pnan aldın, ne de başka bir şeyde.

MERCUTIO

Bu nükten için kulağını ısıracağım senin.

II. Perde, IV. Sahne

ROMEO

Hayır, cici kazım, beni ısırma.

MERCUTIO

Senin nüktelerin de pek eskiymiş, salçası da keskin.

ROMEO

Yağlı bir kaza giden salça da bu değil mi?

MERCUTIO

~ükte değil, geyik derisi; bir parmak çek kol kadar genişlesin!

ROMEO

Ben de senin şu "geniş" sözünü çekipuzatacaktım: Onu kaza ekledin mi ünü yaygın bir kaz olursun.

MERCUTIO

- Nasıl böyle şakalaşıp atışmak, aşk için inlernekten daha iyi değil mi? İşte şimdi aramıza girdin yine, şimdi yine eski Romeö'sun. Huyunla suyunla, kişiliğinle eskiden neysen osun şimdi. Şu zevzek aşk yok mu aşk, dilini çıka,rarakşaklabanlıklar yapan, değneğini sokacak delik arayan koskoca bir maskaradır.

BENVOLIO

Dur bakalım burada.

MERCUTIO

Öykümün en tatlı yerinde sözümü kesiyorsun.

BENVOLIO

Yok, işi azıtıp uzatacaksın.

MERCUTIO

Yanıldın işte! Kısa kesecektim; öykümün dibi görüldüğü için niyetim hemen bitirmektir.

II. Perde, IV. Sahne 73

ROMEO

Ya buna ne demeli!

(Dadı *ile Peter girerler.*)

MERCUTIO

İşte bir yelkenli sana! Yellim yepelek ...

BENVOLIO

Bir değil, iki! Bir gömlekle bir eteklik.

DADI

Peter!

PETER

Buyrun.

DADI

Yelpazem, Peter!

MERCUTIO

Hadi Peter'ciğim, ver yelpazeyi! Yüzünü saklayacak! Yelpazesi daha güzel de ondan.

DADI

İyi' sabahlar, soylu beyler.

MERCUTIO

İyi akşamlar, güzel bayan.

DADI

Akşam oldu mu?

MERCTJTIO

Oldu, olacak. Saatin kijstah eli tam öğle deliğinin üstünde.

DADI

Hadi ardan zevzek! Ne biçim adamsın sen!

ROMEO

O mu sayın bayan; T~mn onu kendine başbelası diye y'aratmış.

74 II. Perde; LV. Sahne

DADI

Çok doğru söylediniz beyim, "başbelası" diye ha? Soylu beylerim, Genç Romeo'yu nerede bulabiceleğimi söyleyebilir misiniz?

ROMEO

Ben söyleyebilirim. Ama onu bulduğunuz zaman, aradığınız zamandan daha yaşlı olacak genç Romeo. Bu adı taşıyanların en genci benim. -Daha kötüsü can sağlığı.

DADI

İyi söylediniz.

MERCUTIO

Demek kötü iyidir ha? Doğrusu güzel anlayış. Hemde akıllıca.

DADI

Siz Romeo iseniz, sizinle yalnız görüşmek istiyorum.

BENVOLIO

Yemeğe çağıra~ak galiba;

-MERCUTIO

Hani Tanrı bilir,öyle kızdımki anlatarnam. Her yerim tir tir

titriyor. Aşağılık hergele! Kuzum efendim, size bir çift sözüm var. Demin söylediğim gibi, küçük hanım beni size yolladı. Size iletmemi istediği şeyleri şimdilik kendime saklayacağım. Önce siz söyleyin: Niyetiniz onu tavlamaksa, hani derler ya ahmaklar cennetine göndermekse, bu alçakça bir şey olur, hani derler ya; kızımız henüz pek körpe. Eğer oı~ aldatacak olursanız bu kibar ve soylu bir kıza yapılabilecek en büyük kötülük olur; hem de erkekliğe yakışmayan büyük bir ahlaksızlık. .
ROMEO

Dadı, hanımına en içten saygılarımı söyle. itiraf ederim ki,· senin bu.söz -

DADI

Söylerim canım, olduğu gibi söylerim. Tanrım, ne kadar mutlu olacak kimbilir.

ROMEO

Ona ne söyleyeceksin ki, Dadı? Bana kulak vermiyorsun ki!

DADI

İtiraz ettiğinizi söyleyeceğim, efendim. Bana kalırsa bu tarn centilmence bir davranış.

ROMEO

Ona de ki: Günah çıkartmaya gitmek için
Bir çare düşünsün bugiın öğleden sonra;
Orada, hücresinde Rahip Lawrence'in
Hemgünah· çıkartacak, hem niUhlanacak.
Zahmetine karşılık bu da sana!

DADI

Yok efendim, m~telik alınarn.

ROMEO

Hadi hadi! Ben al diyorum!

II. Perde, ıv. Sahne

Bugün öğleden sonra mı?

Tasalanmayın orada olacak.

DADI

ROMEO

Sen kilise duvan arkasında hirazbekleyiver, dadı.

Hemen şu sıralarda uşağım

Kalın ipten > örülmüş bir merdiven getirecek;

Bu ıssız gecede ben

Bununla tırmanacağım mutluluğun doruğuna.

Hoşça kaH Göreyim seni!

Ö~üllendireceğim zahmetini.

Hoşça kal! Sevgi ve saygılarımı ilet hanımına.

DADI

Tanrım seni kutsasın! Yalnız efendim ...

ROMEO

Bir şey. mi var, dadıcığım?

DADI

Uşağına güvenir misin? Hani bir söz vardır:

İki kişi sır saklar yokederek birini.

ROMEO

İnan bana, uşağım sapına kadar bana bağlıdır.

DADI

77

Bir bilsen efendiciğim, hanımım, hanımlann en tatlısıdır. Tannm, bacak kadar bebek güzeliydi. - Ha, kentte Paris diye bir bey var, niyeti kendine yontmak; ama benim iyi huylu hanımcığim, onu görünce kurbağa görmüş gibi oluyor., Onu bazen kız-. dırır, .Paris'in da;.hii yakışıklı olduğunu söylerim; inanın ben böyle söyleyince, yüzü salar, kağıt gibi olur; Rosemary çiçeği ile Romeo aynı harflerle başlar, değil mi?

ROM EO

Evet, dadı, rie olacak? R ile başlar ikisi de.

78 İİ. Perde, V. Sahne

DADI

Seni alaycı! R ile başlayan köpek adıdır. R· şey içindi... Hayır, eminim başka harfle başlıyor. Hanımcığim, seninle Rosemary üstüne öyle güzel cümleler kuruyor ki, duysan bayılırsın.

ROMEO

Hanımına çok selam söyle.

DADI

Başüstüne, hem de binlerce kez. (*Romeo çıkar.*) Peter!

PETER

Buyrun,

DADI

Peter, yelpazemi al, düş önüme! Hadi çabuk!

Beşinci Sahne

JULIET

Dadımı gönderdiğimde saat dokuzdu,

Yanm saate kalmaz dönerim demişti.

Belki. de bulamadı; ama olamaz!

(*Capulet'lerin bahçesi.*)

(*JuUet girer.*)

Ah topal kadın, n'olacak! Aşkın habercileri,

Loş tepeler üzerinden sürüp dağıtan gölgeleri,

Güneş ışınlarından on kez daha hızlı,

Süzülerek uçup g~den~ düşünceler olmalı.

Bunun için sevgiyi kumrular çekip taşır.

Bunun için Küpidon'un rüzgar kanatları vardır.

Güneş, bugünkü yolculuğunun en yüksek doruğunda,
Dokuzdan on ikiye üç uzun saat geçti de o halil gelmedi.

II. Perde, V. S~e

o da sevseydi, ılıkgençlik kanı aksaydı damarlarında,
Top gibi uçabilirdİ o da;
Sözlerim, onu top gibi fırlatırdı sevgilime,
Sevgilimin sözleri, top gibi onu geri atardı bana.
Oysa bu yaşlılar yok mu, ölü taklidi yaparlar hep,
Hımbıl, isteksii, ağır ve kurşun gibi donuk.

79

(Dadı *ve Peter girerler.*)

Ah Tanrım, geliyor! Balım dadım, ne haberler?

Onu görebildin mi Uşağını gönder.

DADI

Peter, sen kapıda bekle.

JULIET

Benim tatlı dadıcığım -

Tanrım, neden üzgün duruyorsun öyle?

Haber kötü de olsa, anlat sen güler yüzle.

(*Peter çıkar.*)

Yok, iyiye haberlerin, böyle surat asıp bozuk çalarak
Uyumunu bozma tatlı haberin.

DADI

Y oruldum, biraz kendi halime bırak beni.

Kemiklerim sızlıyor, ayaklarıma kara sular indi.

JULIET.

Kemiklerimi sana verebilsem de, haberin benim olsa!

Hadi, n'olur, yalvarırım anlat!

Benim tonton, benim şeker dadıcığım, hadi!

DADI

Tanrım, bu ne acele! Biraz sahdemez miSin sen?

Gprüyor musun, soluk soluğa kaldım.

80 II. Perde, V. Sahne

JULIET

Soluk soluğa kaldım demeye söluğun var da,

Nasıl oluyor da soluğum kalmadı dersin?

Mazeret uydurmakla zaman yitireceğine

Bundan çok kısa sürecekt haqeri versene!

Haberin iyi mi, kötü mü, bir bunu söyle!

Daha sonra dinlerim işin ayrıntısını,

Meraktan kurtar beni, tatlı mı haber, acı mı?

DADI

Ne diyeyim aasit bir seçim yapmışsın; erkeğini seçmeyi hiç de .
bilmiyormuşsun ya! Romeo mu? Yoo, hayır, o değil. Yüzü bütün

erkeklerden daha yakışıklıysa da, bacakları bütün erkeklerin bacaklarından daha düzgün; eline, ayağına, boyuna bosuna gelince: Üzerinde durmaya değmezse de, hiç kimseninki ile kıyaslanamalı. Bir nezaket çiçeği değilse de, inan bana kuzu gibi uysal ve nazik. Hadi kızım işin iş; dua et Tanrı'ya. Yemek yendi mi yoksa?

JULIET

Hayır, hayır. Bütün bunları ben zaten biliyorum. Evlenmemiz için ne dedi? Ondan haber ver sen bana.

DADI

Of of, nasıl da başım ağrıyor, çatlayacak sanki başım. Kırk parça olacak zonklamaktan. Bir yandan da sırtın. Ah sırtım, sırtım! Beni koştur oradan oraya, Sokak sokak dolaştırıp canımı çıkar ... Hiç nii yüregın sızlamıyor!

JULIET

İnan ki, üzüldüm -rahatsızlığına. Ama n'olur, benim tatlı, çok tatlı dadıcığım, Söylehadi, ne dedi sevgilim?

II. Perde, V. Sahne 81

DADI

Sevgilin, saygideğer, kibar, iyi yürekli, yakışıklı ve tam anlamıyla erdemli bir beyzade gibi dedi ki: - Annen nerede?

JULIET

Annem nerede mi? İçerde elbette. Nerede olacak ki. Amma da tuhafını "Sevgilin bir beyzade gibi dedi ki: Annen nerede?"

DADI

Tanrı'nın sevimlikulu. Ateş bacayı sardı ha! Bu ne. sabırsızlık! Sızlayan kemiklerime merhemini bu mu? Bundan böyle kendin götür; kendin getir haberini!

JULIET

Amma da yaygaracısın. Söyle hadi, Romeo ne dedi?

DADI

Bugün kiliseye gidip günah çıkartmaya izn'in var mı?

JULIET

Evet, var.

DADI

Öyleyse hemen koş Rahip Lawrence'ın hücreğine! Orada seni karısı yapacak bir koca beklemekte. Ne o, al al oldu yanakların heyecandan; Bir haber duyar duymaz kıpkırmızı kesilir, böyle.

Hadi kiliseye koş şimdi. Benim başka işim var,
Merdiven bulayım da, ortalık kararınca
Onunla tırmansın sevgilin kuş yuvasına.
Ben çekeyim cefasını, sen de sür sefasını;
Ama yükü sen taşıyacaksın bu gece.
Ben yemeğe gidiyorum, hadi sen de hücreye.

JULIET

Güzel talihine ~oşuyorum ben .....:....
Benim sadık dadıcığım, hoşça kal!

RJ 6

(Çıkarlar.)

82 II. Perde, VI. Salme

Altıncı Sahne

(*Rahip Lawrence'ın hücresi.*)

(*Rahip ve Romeo girerler.*)

RAHIP LAWRENCE

Tanrım bu kutsal sözleşmeyi iyi karşılasın,
Sonra bize keder verip hışmına uğratmasın!

ROMEO

Amin, amin! Ne. dert gelirse gelsin başıma,
Onu gördüğüm kısacık. bir anın sevincine,
Bil ki bu keder denk olamaz.

'Kutsal sözlerinle sen bizi bir kez birleştir de
O aşk yutan ölüm, ne yaparsa yapsın bundan böyle,
Yeter ki, ona, benim diyebileyim.

RAHIP LAWRENCE

- Şiddetle başlayan hazıar, şiddetle son bulurlar,
Ölümleri olur. zaferleri,
Öpüşürken yokolan ateşle barut gibi.
En tatlı bal bile tadıldıkça blkkınlık verir,
Aynı tat isteği, iştahı köreltir.
Onun için, ölçülü sev ki uzun sürsün sevgin,
Hedefe hızlı giden, yavaş kadar geç varır.

(*luUet girer.*)

İşte geliyor küçük hanım da. Böylesine hafif ayaklan
Zedeleyebilir mi ömrün dikenli yollar!
Oynak yaz havasında yorgun argın sallanan
Bir ötümcek ağına asılsa bile
Yine düşmez sevd~ı insan;
Öylesine hafiftir aşk denilen kuruntu.

JULIET

Kutsal pederimin akşamı hayırlı olsun!

II. Perde. VI. Sahne 83

RAHIP LAWRENCE

R,omeQ, ikimiz için de sana teşekkür edecektir, kızım.

JULIET

Ona da iyi akşamlar. Ama, teşekkürniye?

ROMEO

Ah, Juliet! Eğer senin mutluluğun da

Büyükse ben~ki kadar,

Benden ustaysan onu söyleyip anlatmada

Bizi saran havayı tatlandır soluğunla.

Bu güzel buluşmadan duyduğumuz sevinci

Açıklasın bir bir müziğin zengin _dili.

JULIET

Hayal gücü, sözden çok tözüyle zengin olduğundan,

Özüyle övünür, sözüyle değil;

Dilencidir ancak servetini sayanlar;

Benim sevgimse öyle büyüüp çoğalmış ki,

varlığımın yansını bile saymakgelmez elimden .

. RAHİp LAWRENCE

Bitirelim şu işi, gelin benimle!

Hem bağışlayın, yalnızkalamazsınız,

İkinizi birleştirtinceye dek· kutsal kilise.

(Çıkarlar.)

ÜÇÜNCÜ PERDE

Birinci Sahne

(*Kentin bir alanı.*)

(*Mercutio ile Benvolio uşaklarıyla*

girerler.)

BENYOLIO

Kuzum Mercutio, n'olur gidelim artık buradan;

Hava sıcak, Capuletler de ortalarda;

Bir karşılaştık mı mutlaka kavga çıkar,

Bu sıcakta, delikanlılığı vurur herkesin başına.

MERCUTIO

Biliyor musun, sen, meyhanenin eşiğinden içeri adımını atar

atmaz, kılıcı- masanın üzerine atıp "Tanrun, beni sana muhtaç

etmesin!" diyen,ama ikinci kadehi yuvarlayınca, ortada hiçbir

neden yokken meyhaneciğirağına kılıç çeken adamlara beıızİyorsun.

BENVOLIO

Yok canım, nereden çıkardın?

MERCUTIO

Hadi hadi, sen de İtalya'daki herkes gibi ateşlisin. Çabucak

kızarsın, kızınca da çabucak kendini kaybedersirr.

,BENYOLIO

Ampia da yaptın hal

Öyle öyle! Senin gibi iki kişi bir araya gelse, az sonra ortada

kimsecikler kalmaz; çünkü birbirini öldürürler. Ah, sen yok tım,.
sun, sen! Sakalında' seninkinden bir fazla ya da bir eksik kıl
III. Perde, i. Sahne 85

var diye kavga çıkarırsın sen. Kestane yiyen birini görsen, senin
de gözlerin kestane renginde diye, evet sırf bu yüzden, kavga
edersin. Ah,hu. gözler! Bu gözler kavgayı aramaz da, hangi
gözler arar? Yumurta nasıl besinle doluysa, seninde kafan öyle
kavgayla dolu; ama senin kafan çalkanınış bir yumurta gibi kav- .
gadan cılk bir duruma geldi. Güneşte uyuyan köpeğini uyandırdığı
için, sokakta ôksüreq biriyle kavgaya tutuşan adamsın
sen; Paskalya'dan önce yeni ceketini giydi diye bir terziye çat'
madm mı? Ya yeni ayakkabılarına eski bağ takan adama ettiklerine
ne demeli? Bir de kavga çıkarmayalım diye bana akıl
öğretmeye kalkışıyorsun!

BENVOLIO

Eğer ben senin kadar kavgacı olsaydım, hayatımı bir saat bir
çeyrek için koruyana, varımı yoğumu verirdim.

MERCUTIO

Vannı yoğunu ha! Amma da ucuzmuş hayatın.

(*Tyba/t, birkaç kişiyle girer.*)

BENVOLIO

Demedim mi, işte Capulet'ler geliyor.

MERCUTIO

Vız gelir, tInS gider.

TYBALT

Arkamdan gelin, onlarla konuşacağım.

İyiakşamlar beyler! Tek bir sözüm var birinize.

MERCUTIO

Tek bir sözünüz var, birİ1ilİze ha!

Çiftİeştir de tam olsun: Bir söz, .bir tokat gibi.

TYBALT

Fırsat verirsiniz beyler, o işi de yapabileceğimi görürsünüz.

86 III. Perde, I. Sahne

MERCUTIO

O fırsatı biz vermeden siz bulamaz mısınız?

TYBALT

Sen de Romeo ile aynı havayı çalıyorsun, Mercutio.

MERCUTIO

Aynı havayı mı? Sen bizi çalgıcı yerine koyuyorsun demek!

Eğer bizi çalgıcı yerine koyarsan, uyumsuz havadan başka bir
şey· bulamazsın. İşte kemanımın yayı; seni bir dans ettirsin de
gör. Vaycanına! Çalgıcı demek!

BENVOLIO

Kalabalığıii ortasında durmuş konuşuyoruz.

Ya تنها bir yere çekilin,
Ya soğukkanlı. tartışın derdinizi,
Ya da ayrılın. Bize bakıyor herkes.

MERCUTIO

Gözler bakmak jçindir. Varsın baksınlar.
Yerimden kımıldamam başkalarının keyfi için.

TY'BALT

Size iyi akşamlar, geliyor benim adamım.

MERCUTIO

Senin adamının giydiğini giyerse o,
(*Romeo girer.*)

Ben de kafamı keserim. Hadi buyur meydana, görelim.
Kaygılanma seni izleyecektir. Ancak bu anlamda
Beyimiz "adamım" diyebilir ona.

TY'BALT

Romeo, sana karşı katlandığım sevgi,
Şu sözlerden başkasını bulamıyor senin. için:
"Sen al çağın birisin!"

III. PereJe, i. Sahne

ROMEO

Tybalt, seni sevmemi gerektiren şey
Alıkoyuyor beni böyle bir selama
Gere~en karşılığı vermekten.
Alçak değilim ben;
Haydi yoluna, uğurlar olsun,
Sen beni hiç mi hiç tanıımıyorsun.

TYBALT

Hey çocuk, mazur gösteremez
Bana ettiğin hakaretleri bunlar:
Onun için dön ve çek kılıcını.

ROMEO

Hiçbir zaman hakaret etmedim sana,
Hem ben, aklının alabileceğinden
Daha çok severim seni,
Sonra anlayacaksın bu sevginin nedenini;
Bu yüzden, soylu Capulet, bil ki,
Benim adım kadar değer veririm senin adına.

MERCUTIO

of miskin, şerefsiz, çirkin bir boyun eğiş!
Hepsini temizler bir kılıç. hamlesi.
Sıçan avcısı Tybalt, bu yana gelsene!

TYBALT

Senin benden ne alıp veremediğin var?

MERCU:TIO

87

(Kılıcını *çeker.*)

Kediler kralı, dokuz canından yalnızca birini. Onu da hemen almak niyetindeyim. Geri kalan sekizine gelince, belki bir güzel pataklarım. Kılıcını şöyle kulağından tutup kınından çıkaracak mısın? Çabuk ol, yoksa onu daha çıkarmadan benimki bulacak senin kulaklarını.

88 III. Perde. i. Sahne

TYBALT

(Kılıcını *çeker.*) Hazırını.. öyleyse.

ROMEO

Mercutio, dostum, indir kılıcını.

MERCU'İ'IO

Hadi bakalım, göster ünlü hamleni.

ROMEO

Benvolio, çek kılıcını şunları ayıralım.

Ayıptır beyler, vazgeçin bu rezililikten!

Tybalt, Mercutio~ Verona spkaklarında

Kavgayı kesinlikle yasak etti Prensimiz .

. Dur Tybalt! . Mercutio, dostum!

. (Vuruşurlar.)

(*Tybalt, Romeo'nun kolu altın'dan Mercutio'yu yaralar ve adamlarıyla kaçır.*)

MERCUTIO

Yaralandını.

Tanrı belıısmı versin her iki ailenin de!

İşim bitti benim. Gitti mi o?

Yara almadan hem de?

BENVOLIO

Ne, yaralandm mı?

MERCUTIO

Sıyrık, yalnızca bir sıyrık, ama bu da yeter.

Uşağım nerede? Koş kerata, bir cerrah getir!

ROMEO

Cesaret, dostum. Yaran tehlikeli ölamaz.

(Uşak çıkar.)

III. Perde, i. Sahne 89

MERCUTIO

Evet, ne kuyu kadar der:in, ne de kilise kapısı kadar geniş; ama bu da yeter, bitirir işimi. Yarın beni ararsan, mezarında bulursun.

İnanın, bu dünyada işim kalmadı artık. Tanrı cezasını

versin iki ailenin de! Vay canına, bir köpek, bir sıçan, bir kedi

adam öldürecek kadar tırmalasın ha! Kitabına göre dövüş en

kendini beğenmiş, haydut, alçak herif! Ne halt etmeye aramıza girdin? Senin kolunun altından yaraladı beni.

ROMEO

Hepimizin iyiliğini düşünüyordum.

MERCUTIO

Yakın bir eve götür beni, yoksa bayılacağım.

İki ailenin de Tanrı belasını versin!

Yem yaptılar beni böceklerle.

Vuruldum, hem de derin -

İki ailenin del'

(Mercutio ile Benvolio çıkarlar.)

ROMEO

Prensın yalan akrahası bu soylu kişi,

Benim can dostum, benim yüzümden aldı,

Bu öldürücü yarayı.

Tybalt'sa bir saatlik hısmım;

Ünüm 'İekeieİdi onun kara çalmasıyla.

Ah, sevgili Juİiet, güzelliğın kadınlaştırdı beni,

Yumuşattı özümdeki yiğitlik çeliğini.

'BENVOLIO

Ah Romeo, .Romeo, yiğit Mercutio öldü.

Toprağı çokzamansız horgören

O J<:alıraman ruhu yükseldi bulutlara.

(Benvolio girer.)

90 II ı. Pertk L. Sahne

ROMEO

Bugünün kara yazısı,

Daha nice günler üstüne düştü;

Bu başlattı ilerde son bulacak yası.

BENVOLIO

İşte öfkeli Tybalt geliyor yine.

ROMEO

Hem sağ, hem de zaferle! Mercutio ise öldü.

Anlayışlı yumuşaklık, haydi göklere artık,

Ey ateş götlü öfke yol göster bana!

Haydi Tybalt, şu demin bana söylediğın

O "alçak" sözünü geri aİ bakalım.

Mercutio'nun ruhu çünkü başımızın az üstünde,

Seninkini bekliyor ona yoldaşlık etsin diye.

(Tybalt girer.)

Ya sen gideceksin onunla, ya ben ya da her ikimiz.

TYBALT

Bu sen olacaksın zavallı, aşağılık çocuk!

Onunla aynı telden çalıyordun bu dünyada,

Devam et çalmaya orada da!

ROMEO

Kararı bu verecek!

(Vuruşurlar. *Tybalt* düşer.)

BENVOLIO

Kaç Romeo, hiç durma!

Kentliler öfkeli buraya geliyor; *Tybalt*'sa öldü.

Öyle donakalmış :oyanıİla. Yakalanırsan eğer,

Prens seni ölüme mahkum eder.

Hadi, kaç git buradan.

III. Perde, i. Sahne

ROMEO

Ah, oyuncağıymı 'ben yazgımm!

BENVOLIO

Daha ne bekliyorsun?

91

(*Romed* çıkar, az: sonra yurttaşlaT
girerler.) .

YURTTAŞ

Mercutio'yu öldüren ne yana kaçtı?

Nerelere savuştu *Tybalt* denen o katil?

BENVOLIO

İşte *Tybalt*, burada yatıyor.

YURTTAŞ

Kalk bakalım ayağa efendi, gel benimle,

Prens adma emrediyorum, sözümü dinle!

(*Pr!ns, maiyeti, ihtiyar Montague,*
Capulet eşleri ve başkaları *girerler.*)

PRENS

Nerede kavgayı çıkartan aşağılık adamlar?

BENVOLIO

Ey soylu Prens; baştan sona anlatabilirim

Bu öldürücü kavganın talısız seyrini.

Burada yatıyor akrabamız Mercutio'yu öldüren

Sonra genç Romeo'nun kılıcıyla can veren kişi.

LADY CAPULET

Tybalt, kuzenim! Öz kardeşimin oğlu!

Ah Prens! Ah kocacığın!

Ah, kanı akıtı1nuş . sevgili akrabamın!

92 III. Perde, i.. Sahne

Prens, mademki hakseversiniz,

Kanııma karşılık, Montague kanı isteriz.

Ah kuzenim, kuzenim benim!

PRENS

Kim başlattı bu kanlı kavgayı?

BENVOLIO

Burada öldürülen, Romeo'nun kendi eliyle öldürdüğü

Tybalt başlattı. Tatlı diller döktü Romeo,

Bu kavganın anlamsızlığını anlattı ona;

Ve sizin bundan hiç hoşlanmadığınızı da;

Bütün bunlar tatlı sesle, sakın bakışlarla,

Alçakgönüllü bir tavırla söylendiyse de,

Tybalt'ın barışa çağır olan serkeş öfkesini

Bir türlü yatıştıramadı; tersine, elindeki sivri kılıcını

Tybalt, doğrulttu göğsüne korkusuz Mercutio'nun;

O da, Q denli ateşli, pervasız,

Ölüm saçau bir kılıçla karşıladı Tybalt'ı.

Askerce küçümseyerek bir yana iterken ölümü elinin tersiyle

Tybalt'a saldırdı öbüt eliyle de.

Ama. Tybalt'ın ustalığı önünde

Boşa gidiyor; >rdu bütün hamleleri.

"Durun arkadaşlar! Aynın!" diye bağının Romeo,

Sözlerinden daha kıvrak davrandı

Ve çevik koluyla öldürücü kılıçları indirdi,

Sonra aralanna girdi.

İşte ne olduysa o anda oldu; kolu altından Romeo'nun

Tybalt'ın kalles bir hamlesi

Canını aldı yiğit Mercutio'nun.

Sonra kaçtı Tybalt, ama az sonrageri geldi,

Romeo'yla dövüşmek için. .

Romeo da öç duygusuyla yanmaya başladığından

Şimşek gibi kapıştılar.

Vuruldu koca Tybalt, davranıp onları ayıramadan.

III. Perde, i. Sahne

o yere yıkılırken Romeo kaçıp gitti.

Gerçek budur, yalansa ölmeye hazır kulunuz Benvoİio.

LADY CAPULET

Montague'nun dostudur o; ,

Tarafli davranıp söylemiyor doğruyu.

Bu uğursuz kavgida onlardan

I:İerhalde yirmi kişi kadar vardı.

Bu yirmi kişi de ancak bir kişiyi öldürebilir.

Adalet istiyorum Prens'im, vermeniz gerekeni!

Romeo, Tybalt'ı öldürdü. Romeo da ölmelidir.

PRENS

Romeo onu öldürdü, ama o da Mereutio'yu.

Kim ödeyecek şimdi, bu değerli kanın bedelini?

MONTAGUE

Herhalde Romeo değil Prens'im,
O dostuydu Mereutio'nun;
Onuntek kabahati,
Son vererek Tybalt'ın yaşamına
Yasanın' yapacağı işi yapmaktı.

PRENS

Bu suçtan dolayı
Kendisini sürüyoruz hemen buradan.
Nefretinizin sonuçları bizi de zedeleyiyor yakından;
İlkel kavgalarınız yüzünden kanırlıyor akıyor bizim de.
Sizi öyle bir cezaya çarptırayım ki,
Pişman olasınız hepiniz kanımız aktığına;
Tıkalıdır kulaklarımız yalvarıp yakarınalara,
Gözyaşları, dualar, dilekçeler yumuşatamaz bizi,
Onun için, başvurmayınız hiçbir YQla.
Romeo, hemen uzaklaşsın buradan,
Yoksa son saati olur ele geçtiği zaman.

93

94 III. Perde, II. Sahne

Bu cesedi kaldırın· hemen ve dinleyin bizi:
Kim acırsa katillere, bağışlamış sayılacak canileri.
(Çıkarlar.)

İkinci Sahne

(*Capulet'lerin bahçesi.*)

(*Juliet girer.*)

JULIET

Dörtüncü koşun ey ateş ayaklı küheylanlar,
Güneş. Taiınsı Phoebus'un sarayına doğru!
Phaeton gibi bir sürücü sizi kırbaçlayıp batıya kadar,
Bulutlu geceyi hemen getirmeli.
Öyle ser ki örtünü sevgi yaratan gece,
Meraklı gözler kapansın; ve Romeo,
Kimseler görüp konuşmadan atılsın kollarıma.
Aşıklar görerek yapabilirler sevgi törenlerini
ışığında kendi güzelliklerinin.
Aşk körse eğer, en çok gece yaraşır ona.
Gel soylu gece, eyağırbaşı karalar giymiş ana,
Gel de öğret bana, nasıl kaybedilir
Bir çift lekesiz bekfirete oynanan oyun.
Bu tanımadığım aşk cesaret buluncaya kadar,
Yanaklanmda kanat çırpın bu vahşi kanı
Kara pelerininle ört ki, gerçek sevgi
Alçakgönüllü davranıp doğal görünsün;
Gel gece; gel Romeo; gel sen gecenin gündüzü;

Çünkü gecenin kanatlan üstünde sen
Kuzgunun sırtına henüz düşen kardan daha ak görünürsün!
Gel ey sevecen gece, gel, sevimli, kara kaşlı gece,
Bana Romeo'mu ver; sonra öldüğünde,
Al da küçük yıldızlara bölün;;
Onlar göğün yüzünü öyle bir süsleyecektir ki,
Bütün dünya gönül verip geceye,

III. Pe~e. II. Sahne

Tapmayacaktır artık o muhteşem güneşe.
Ah aşk yuvasını ben satm aldım,
Ama sahip olamadım henüz; ben de satıldırn,
Ama tat veremedim daha.
Yeni giysilerini giyemediği için sabırsız bir çocuğa
Ne denli uzun gelirsebayramdan önceki gece
o denli uzun ve sıkıcı geldi bugün.
Hah, işte dadım geliyor.

95

(Dadı, *elinde ip merdivenle girer.*)

Haber de getiriyor.

Romeo'nun adını anan her dil
Cennete özgü bir incelikle konuş_ur.
Söyle, dadı, ne haber? Elindeki nedir?
Romeo'nun getirmeni istediği. ip merdiven mi?

DADI

Evet, ip merdiyen.

JULIET

Eee, ne haber? Niye ovuşturuyorsun öyle ellerini?

DADI

Valı ki vah! O öldü, öldü, öldü.

Bittik, hanımım, mahvolduk.

Yazık oldu, öldürdüler onu! Öldü o, gittt!

JULIET

Bu denli acı~asız olabilir mi Tanrı!

DADI

Tanrı olamaz, ama Romeo olabilir.

(*Yere atar.*)

Ah Romeo, Romeo. Kimin aklına gelirdi. Ah Romeo, ah!

JULIET

Neden böyle şeytan gibi azap çektiriyorsun bana?

Bu işkence, daha beter cehennem azabından.

96 III. Perde, II. Sahne

Kendini mi öldürdü Romeo yoksa?- Evet, de yalnızca;

Ve bu yalın çift heceçok daha zehirlidir

Gözleriyle vuran bir kobranın bakışından.

Ben ben değilim "evet" varsa ·e~er.
Sana "evet" dedirten o gözler kapansın!
Öldüyse "evet" de, ölmediyse "hayır";
Bir kısa söz belirlesin, sevinç mi, keder mi.

DADI

Yarasını gözlerimle gördüm, şu gözlerimle
(Tann korusun) tam şurada yiğit göğsünde.
Acınacak bir ölü, kan içinde birceset,
Solgun, kül gibi solgun, kan bulanmış her yanına.
Görür görmez bayıImışım'.

JULIET

Ah parçalan yüreğimİ İflas eden benliğim parçalan hemen!
Gözlerim, hadi zindana! Bakmayın sakın özgürlüğe!
Ey topraktan gelen değersiz beden,
Toprağa dön, son ver harekete;
Gir kasvetli tabuta Romeo'yla birlikte.

DADI

Ah Tybalt, Tybalt, en iyi dostum benim!
Ah nazik Tyba1t! Şerefli beyzade!
Senin öldüğünü de mi görecektim.

JULIET

Böylesine ters esen nasıİ bir fırtınadır?
Sevgili kuzenimle ondan da sevgili kocam!
Kıyamet gününün ürpertici borusu çalınsın öyleyse!
Kim yaşıyor peki, o ikisi öldüyse?

DADI

Tybalt öldü, Romeo sürüldü.
Tybalt'ı. vurdu diye, Romeo sürgüne gönderildi.

III. Perde • .II. Sahne

JULIET

Tannm! Romeo mu akıttı Tybalt'ın kanını?

DADI

Evet o ya, o, ne yazık ki o öldü/düTybalt'ı.

JULIET

Ey, çiçeklenen yi,iz ardında saklı yılan yüreğir
Hangi· ejder korumuştur böyle değerli bir mağarayı?
Güzel Zorba! Melek yüzlü şeytan!
Güvercin tüylü kuzgunl·Kurt iştahlı kuzu!
Tannsal görünüşün maskeleydiği günahkar!
Gerçek görünüşünün tanı tersi olan:
Cehennemlik ermiş, saygıdeğerdüzenbaz!
Ey yaratıcı doğa, böyle tatlı bir tenin ölümlü cennetine
Bir şeytanın ruhunu verdikten sonra
Ne işin vardı cehennemde?

Bu kadar kötü yazıyla dolu bir kitap
Nasıl güzel ciltlenebilir böyle?
Yalan nasıl barınabilir
Göz kamaştıran bir sarayda?

DADI

Erkeklerde inanç, bağlılık, dürüstlük arama;
Hepsi yalancı, kötü, hepsi içten pazarlıklı.
Benim adamım nerede? Konyak getir bana!
Bu kederler, bu acılar, bu dertler beni kocaltı.
Romeo'yu Tanrı utandırsın! .

JULIET

Dilin tutulsun bu -dileği için!
Utanmak için doğmadı o;
Utanç onun alnında durmaya utanır;
Orası öyle bir tahttır ki,
Evrenin biricik hakanı şeref

RJ 7

97

98 III. Perde, II. Sahne

Ancak orada taç giyebilir.

AP, ben p.e canavanın, nasıl çıktım ona!

DADI

Kuzenini öldüreni övecek değilsinya!

JULIET

Ya kocam için kötü mü konuşmalıyım?
Ah zavallı efendim, üç saatlik karın bile
Kötüledikten sonra, hangi dil koruyacak senin adını~
Peki ama hain, niçin öldürdün kuzenimi?
Çünkü hain kuzenim seni öldürecekti.
Geri dönün akılsız gözyaşları, dönün kaynağınız at
Yapılışlıkla sevince verdiğiniz haracı,
Acıya vermeniz gerekir aslında.
Tybalt'ın 'öldürmek istediği kocam yaşıyor,
Kocamı öldürecek olan Tybalt öldü.
Bu avutucu bir şey, neden ağlıyorum öyleyse ben?
Daha beter bir söz söyledin ki Tybalt'ın ölümünden,
Vurdu beni yüreğimden.
Seve seve unuturdum; ama zorluyor belleğimi,
Günahkarların vicdanlarını zorlayan lanetli suçlar gibi:
"Tybalt öldü, Romeo da - sürüldü."
Şu "sürüldü", bir tek "sürüldü" sözü yok mu,
Binlerce Tybalt'ın denktir ölümüne.
Tybalt'ın ölür '1 yeterli bir acıydı,
Eğer o kadarla kalsaydı;

Acı başka bir acıyla teselli buluyorsa,
Başka kederle birlikte olmaya gereksinim duyuyorsa,
Neden "Tybalt öldü", dedikten sonra
"Baban ya da annen, hayır ikisi de öldü," demedi?
O zaman yanıp ağlardım elbette.
Tybalt'ın ölümünü izleyen o son kelimeler,
"Romeo sürüldü" diyen sözler,
Annen, baban, Tybalt, Romeo, Juliet
III. Perde, II. Sahne
Hepsi öldü gitti, demekle. birdir. '
"Romeo -sürüldü" sözlerindeki ölümün
Ne sonu, ne smin, ne ölçüsü, ne u~u bucağı var!
Hiçbir söz, anlatamaz bu acının derinliğini.
Annemle babam nerede, dadı?

DADI

Tybalt'm cesedi önünde ağlayıp dövünüyorlar,
Gider misin oraya? Seni götürüyüm.

JULIET

Yaralarmı gözyaşlarıyla mı yıkıyorlar?
Onların gözyaşları tükenince
Benimkiler akacak Romeo sürüldü diye.
Şu merdiveni topla, dadı.
Siz de aldatıldım! Zavallı ipler,
Siz de, ben de: Sürüldü çünkü Romeo.
Bir yol olacaktı yatağıma uzanan;
Oysa bakire olan ben, bakire-dul kaldım şimdi.
Gelin ipler; gel dadı. Gelin! İik yatağıma gireceğim,
Sekaretimi, Romeo'ya değil, ölüme vereceğim.

DADI

Sen odana git, hadi. Romeo'yu bulayım
Yatıştırmayı -için seni. Biliyorum yerini.
Dinle, burada <;>lacak Romeo'n bu gece.
Şimdi' gider görürüm; saklanıyor rahibin hücrelerinde.

JULIET

Ah" evet, bulonu! Şu yüzüğü ver benim sadık şövalyeme,
SÖYle de, son kez vedalaşmak için gelsin. '

99

100 III. Perde, III. Sahne

Üçüncü Sahne

(*Rahip Lawrence'ın hücresi.*)

(*Rahip girer.*)

RAHIP LAWRENCE

Buraya gel, Romeo, ürkek adam.
Acı, . göüül vermiş iyi niteliklerine,

Felaketle kıyılmış senin nikahın.

Peder, ne haber? Prens'in kararı nedir?

Benimle tanışmak için elini uzatan

Henüz bilmediğim dert hangisidir?

RAHİP LAWRENCE

Hiç yabancı değilim benim sevgili oğlumun,

Bu tür dertlerin arkadaşlığı.

Prens'in kararıyla ilgili haberim var sana.

ROMEO

(Romeo girer.)

Kıyamet günü yargısından hafif mi Prens'in yargısı?

RAHİP LAWRENCE

Daha ham bir karar çıktı Prens'in dudaklarından:

Ölüm cezası değil, sürgün cezası.

~ ROMEO

Sürgün ha! İnsaf et, "ölüm" desene şuna;

Sürgünün bakışlarında çünkü

Daha çok dehşet var ölümünkinden,

"Sürgün" deme n'olur!

RAHİP LAWRENCE

Sen yalnızca Verona'dan sürüldün;

Dayanmalısın, dünya geniş ve büyük. .

III. Perde, ılı. Sahne

ROMEO

Benim için dünya yok Verona surları dışında,

Araf var, işkence, cehennem var yalnızca.

Buradan sürülmek demek, dünyadm sürülmektir,.

Dünyadan sürülmekse ölümdür benim için.

"Sürgün" yanlış adıdır ölümün.

Ölüme "sürgün" demek,

Altın bir bağıyla başımı kesmek,

S.:mra da beni öldüren vuruşa gülümsemektir.

RAHİP LAWRENCE

Korkunç bir günah! Kaba bir nankörlük!

Yasamızda ölümdür bu suçunun cezası;

Ama iyi yürekli Prensimiz,

Senden yana çıkıp yasayı bir yana itti,

Ölüm denen o. kara sözü sürgüne çevirdi.

Bu iyiliği göremiyorsun sen.

ROMEO

Bu iyilik değil, işkence!

Cennet burada, Juliet'in yaşadığı yerde.

He.r kedi, köpek, minik fare, bütün değersiz şeyler,

Burada, cennette yaşayıp onu görebilsin de,

Romeo göremesin! Romeo'dan daha değerli,
Daha saygıdeğer, daha şerefli rütbede olsun, öyle mi
Leşe konan pis sinekler!
Onlar, Juliet'in elindeki sütbeyazlığa değebilsin de
Ölümsüz mutluluğu çalabilsin de dudaklarından,
(O dudaklar ki, saf bakir bir alçakgönüllülükle
Kızarırlar günah sanıp kendi öpüşlerini)
Romeo yoksun kalsın bütün bunlardan sürüldü diye,
Bu hak tanınsın sineklere de, Romeo'ya tanınmasın;
Söyle şimdi ne farkı var bu sürgünden ölümün?
Beni öldürmek için yok muydu
"Sürgün"den başka bir şeyin?

101

102 III. Perde, III. Sahne

Şöyle hazırlanmış bir zehir, keskin bir bıçak,
Ya da ne bileyim, bir ölüm aracın
Birdenbire öldüren? Sürülnek ha!
Rahip efendi, lanetliler kullanırlar bu sözü cehennemde,
Uluyarak karşılarlar bu Sozü orada bile.
Sen ki kutsal bir Tanrı adamısın,
Günah çıkartılınsın ve benim yakın dostumsun;
Nasıl için elverdi de,
Allak bullak ettin beni ŞU "sürgün" sözüyle?

RAHİP LAWRENCE

Dur hele, çılgın aşık, biraz beni dinle.

ROMEO

Sürgünden sozedeceksin yine.

RAHİP LAWRENCE

Bu sözden korunacak bir zırh vereyim sana;
Felsefe, felaketin tatlı davasıdır;
O avutacak seni sürgünde bile.

ROMEO

Hala mı sürgün! Yere batsın felsefe i
Felsefe bir Juliet yaratamadıkça,
Başka yere taşıyamadıkça bir kenti,
Bir Prens'in kararını değiştiremedikçe
Hiç yararı yok, yeter bundan sözetme!

RAHİP LAWRENCE

Görüyorum ki, kulak yok çılgınıarda.

ROMEO

Nasıl olsun, göz olmazsa akıllılarda?

RAHİP LAWRENCE

Bırak da durumunu birlikte görüşelim.
Konuşamazsın ki hissedemediğin şeyi;

III. Perde, III. Sahne

Genç olsaydın benimkadar,
Sevgilin de Juliet olsaydı eğer,
Onunla evlenmiş olsaydın b r saat  nce;
Benim gibi Tybalt'ı  ld rseyd n;
Severken delicesine, benim g bi s r lseyd n,
O zaman konu abilirdin i te,
Yolard n o zaman sa ını ba ını.
 l s n  almak i in kazılmam   mezarının
 imdi benim yapt  ım gibi yerlere kapanırd n.
103

(Kapı *vuru/ur.*)

Kalk, kapı vuruluyor. Romeo,  abuk saklan!

ROMEO

Ben saklanmam. Ama inleyen y re in solu u
Bir s s gibi beni sarıp saklarsa
Beni arayan g zlerden, o ba ka.
Dinle, kapıya nasıl vuruyorlar! Kim o?

(Kapı *vurulur.*)

Romeo, hadi kalk! Yakalanacaksın. - Bekleyin biraz -
Hadi  abuk!

(Kapı *vurulur.*)

 alı ma odama  saklan. - .Bir dakika -
Hay Allah! Ne budalalık! - Geliyorum, geliyorum -
(Kapı *vurulur.*)

Kim bu kapıyı b yle  alan? Nereden geliyorsun?
Ne istiyorsun?

DADI

(D  ardan) Neden geldi imi i erde s yleyece im.
Lady Juliet g nderdibeni.

RAH p LAWRENCE

Ho  geldin' yleyse!

(Dadı *girer.*)

104 III. Perde, III. Sahne

DADI

Ah, kutsal Peder, s yleyin bana, kutsal Peder,
Hanımımın efendisi, Romeo nerede?

RAH p LAWRENCE

Kendi g zya larıyla sarho , i te yatıyor yerde.

DADI

Ah, ah, .O da hanımımın durumunda. Tıpkı onun gibi.

RAH p LAWRENCE

Ne h z nl  bir benzeyi ! Ne acınacak durum.

DADI

O da böyle yere serilmiş ağlıyor,
Hıçkırarak ağlıyor, ağlıyarak hıçkırıyor.
Kalkın, ayağa kalkın! Erkek gibi davranın.
Juliet'in hatırı için, onun hatırı için toparlayın kendinizi!
Neden bu kadar. umutsuzluğa kapılıyorsunuz?

ROMEO

(*Kalkar*) Dadı -

DADI

Ah efendim ah! Ölüm her şeyin sonu, ne. gelir elden.

ROMEO

Juliet'ten mi sözettin? O nasıl, ne yapıyor?

Katil gözüyle bakmıyor mu bana,

Çocukluk dönemini yaşayan sevincimizi

Lekeledim diye bir yakının kanıyla?

O nerede? Ne yapıyor? Ne diyor

Benim gizli eşim hükümsüz bırakılan aşkımıza?

DADI

Ah ne desin" efendiciğim, durmadan ağlıyor.

Bir yatağa atıyor kendini, bir ayağa fırlıyor,

III. Perde, III. Sahne

Bazen adını anıyor Tybalt'ın,

Sonra da ağlayarak Romeo'ya sesleniyor,

Derken yere atıyor kendini yine.

ROMEO

Bu ad, sanki bir tüfeğin öldürücü namlusundan

Fırlayan kurşun gibi öldürdü sevgilimi.

O adın lanetli eli de kıydı yakınına.

Söyle rahip, söyle bana

gangi aşağılık yerinde gövdemin barınıyor bu ad?

Söyle de, paramparça edeyim o iğrenç yeri.

105

(*Haçerini çeker.*)

RAHIP LAWRENCE

İndir şu umutsuz elini! Erkek değil misin sen?

Görünüşün haykırıyor erkek olduğunu oysa

Ama gözyaşların kadınca.

Yırtıcı bir hayvanın bilinçsiz öfkesini

Hatırlatıyor bana çılgınca davranışların.

Sende erkek kalıbına yakışmayan bir kadın var

Ya da her ikisine benzeyen bir canavar.

Beni şaşırtıyorsun. Kutsal görevim üzerine and içerim ki,

Daha sağlam yaradılışlı bilirdim seni.

Tybalt'ı sen. mi öldürdün? Şimdi de kendini mi vuracaksın!

Böylece senin varlığıyla varolan karına mı kıyacaksın

Kendine yöneİterek bu iğrenç nefreti?
Nedir bu dil uzatmak, doğumuna, yere, göğe?
Doğum, yer, gök, üçü de birleşiyor diye mi sende
Terketmek istiyorımn· üçünü de? '
. Yazık:, yazık, kalıbından utan,
Ayıp ediyorsun erkekliğine, sevgine, aklına karşı,
Bol parasını yerinde kullanamayan·. bir tefeci gibi,
Yerinde kullanmıyorsun aklını, erkekliğini, sevgini.
106 LU: Perde, III. Sahne
Erkekçe yiğitlikten uzaklaşan soylu kalıbın
Balmumundan bir biçimmiş meğerse.
Üstüne titremeye and içtiğin sevgiyi öldürmekle,
O sevgi andının boş bir yalan olduğunu göstereceksin;
Kalıbının ve aşkının süsü olan aklın,
Her ikisinin de bozarak biçimini,
Acemi bir askerin barutluğundaki barut gibi,
Ateş alıyor sayesinde bilgisizliğinin,
Ölüme sürüklüyor, koruyacağı yerde seni.
Olmaz böyle oğlum, kendine gel!
Az önce uğruna ölmek istediğin J ulierin yaşıyor;
'Mutlu olman gerekir bu yüzden.
Tybalt öldürmek istiyordu seni,
Sen onu öldürdün. Bunun için de mutlu olmalısın.
Ölümle tehdit .eden ya.sa dostuui oluyor,
Cezanı sürgüne çeviriyor.
Bu da bir niutluluk senir! için.
Bir yığın mutluluk konuyor başına;
Talih yüzüne gülüyor bütün ihtişanuyla;
Ama sen, şımarık, somurtkan bir yosma gibi
Dudak kıvırıyorsun talihine, aşkına.
Gözünü aç! Değerini bilmeyen mutluluğun, sefil olur.
Hadi, sözleştiğimiz gibi koş sevgiline
Odasına çıkıp yatırıştır kendisini.
Ama sakın geç kalayım deme,
Sonra nöbetçi koyarlar, geçemezsin Mantua'ya.
Biz bir yolunu bulup evlendiğinizi açıklayıncaya,
Tarafları barıştırıp Prens'in affını sağlayıncaya dek
Kalırsın orada. Sonraseni çağırırız buraya.
O zaman giderken duyduğun kederin
Bin katı bir sevinçle dönersin sen.
Sen önden git dadı. Hanımına selam söyle;
Yatırmaya baksın evdekileri bir an önce;
Zaten derin acı çabucak uyutacaktır onları.
Romeo da geliyor hemen.

III. Perde, III. Sahne

DADI

Ah, Tanrım, bu güzel öğütleri dinlemek i{ :in
Bütün birgece kala..bilirim. Başka şeymiş bilgi!
Efendim, hanımına söylerim geleceğinizi.

RÖMEO

Olur, tatlıma söyle de hazırlansm beni azarlamaya.

DADI

Size vermemi istediği yüzük, efendim.
Acele edin biraz, çok geç oluyor.

RO.MI;:O

Bununla huzurumu kazandım yeniden.

RAHİp LAWRENCE

Hadi artık, iyi geceler, önce beni dinle:
Ya nöbetçi korunadan hemen kentten uzaklaş
107

(Çıkar.)

Ya da güneş doğarken kılık değiştir, öyle çık surlardan.

Mantua'da kaL. Ben uşağını bulur,

. Olup bitenleri bildiririm zaman zaman.

Elini ver. Geç oldu. Güle güle:. İyi geceleri

ROMEO

Sevinçler üstü bir sevinç beklemeseydi şimdi beni
Acı olurdu böyle çabucak bırakıp gitmek seni.

Hoşça kal!

. (Çıkarla,.)

108 III. Perde, IV. Sahne

Dördüncü Sahne

(*Capulet'lerin evi.*)

(Yaşlı *Capulet*, *Lady Capulet* ve *Paris*
girerler.)

CAPULET

Öyle ters olaylar oldu ki, efendim;

Zaman olmadı konuyu kızımıza açmaya.

Kabul edersiniz ki, akrabamız Tybalt'ı pek çok severdi;

Ben de severdim. Ne yapalım, ölmek için: doğmuşuz.

Çok geç oldu; bu gece inmez 3.Şağıya.

İnanın, siz konuğumuz olmasaydınız,

Bir saat önce yatİriş olacaktım ben de.

PARİs

Aşka vakit kalmıyor böyle acı günlerde.

İyi geceler hanımefendi. Saygılarımı iletin kızınılZa lütfen!

LADY CAPULET

İletirim, sabah erkenden de öğrenirim düşüncesini,

Odasına kapandı bu gece kederinden.

CAPULET

Kont Paris, kızımın sevgisi konusunda
Şimdiden söz verebilirim size~
Her konuda olduğu gibi, bunda da
Sözümünden çıkacağını sanmıyorum;
Sanmıyorum da ne demek, hiç kuşku yok!
Hanım, yatmadan önce yanına git de
Damadım Paris'in sevgisini bildir ona;
Sonra da söyle, gelecek Çarşamba'ya
- Durun bakayım - bugün günlerden ne?

PARİS

Pazartesi, efendiin.

III. Perde, V. Sahne

CAPULET

Pazartesi! Hı hıh! Öyleyse, Çarşamba pek yakın,
Perşembe olsun, evet söyle kızımıza
Perşembe'ye evlenecek bu soylu Kont'la.
Acaba hazırlanabilir miyiz? Çok mu acele yoksa?
Öyle büyük törene gerek yok, bir iki dost yeter;
Bildiğiniz gibi; Tybalt yeni öldü daha,
Hısmımız olduğundan, büyük şenlik yaparsak
Kayıtsız kaldık sanılır onun ölümüne;
Onun için beş altı dostumuzu çağırırız, biter.
Peki, siz ne dersiniz Perşembe'ye?

PARİS

Keşke yarın Perşembe olsaydı, efendimiz.

CAPULET

Tamam, kararlaştırıldı öyleyse, Perşembe'ye.
Hanım, sen de yatmadan önce Juliet'in yanına git,
Hazırla onu düşün gününe. - Güle güle Kont!
Hey, ışık getirin odama! Amma da geç olmuş,
Birazdan pek erken diyeceğiz. İyi geceler!

Beşinci Sahne

109

(Çıkarlar.)

(Capulet'lerin bahçesi.)

(Romeo ile Juliet yukarda, pencerede
görülürler.)

JULIET

Gitmen mi gerekiyor? Daha sabah olmadı.
Ürkek kulaklarının az önce işittiği
Tarlakuşunun değil, bülbülün sesiydi;
Her gece şuradaki nar ağacında öter.

110 III. Perde, V. Sahne

ROMEO

Öten, sabahın habercisi tarlakuşuydu;
Bülbül değil. Bak sevgilim, doğu bulutlarını
Menevişleyen şu hain ışıklara bak.
Gecenin kandilleri sönmüş, neşeli günse
Parmak uçlarına basmış bekliyor dumanlı tepelerde.
Ya gidip yaşamalı, ya kalıp ölmeliyim.

JULIET

O gördüğün ışıklar günışığı değil, biliyorum;
Bu gece Mantua'ya giderken sen,
Meşale olup yolunu aydınlatsın diye
Güneşin soluğuyla buharlaşan bir göktaşının ışığıdır.
Onun için biraz daha kal; gerekmez hemen gitmen.

ROMEO

Varsın yakalasınlar, varsın beni öldürsünler;
Umurumda değil, sen" böyle istedikten sonra.
Sabahın gözü değil, derim, şu ağartı,
" Aydan vurayı soluk bir yansıma olabilir;
Tarlakuşunun 'değildi, başımızın üstünde
Gökkubbeyi çınlatan ŞU" sesler de.
Gitmekten çok kalmak istiyorum ben.
Gel ölüm, buyur!" Öyle istiyor Juliet'im.,
Nasıl canım? Hadi konuşalım; daha sabah olmadı.

JULI,ET

Oldu, oldu! Hemen git, kaç, uzaklaş buradan!
Böyle bozuk öten, uyumsuz, tiz sesler çıkaran
Başkası olamaz tarlakuşundan.
Bir de, güzel taksim yapar, derler tarlakuşu için;
Bu öylesi değil, ayırıyor çünkü bizi. "
Yine derler ki, tarlakuşu çirkin kurbağa ile
Göz değiştirmiş; ah ses değiştirseler keşke,
Mademki kucaklaşıırken bizi korkutuyor,

III. Perde, V:--Sahne

Sabah ezgişiyle buradan uzaklaştırıyor seni!
Ah, git artık! Ortalıkgiderek ağarıyor.

ROMEO

Ortalık ağardıkça balıtlımlıZ kararıyor.

111

(Dadı *girer.*)

DADI

Küçük hanım!

JULIET

Ne var, dadı?

DADI

Hanım annen odanageliyor kızım;
Tan ağardı; dikkatli ol, odam düzelt!

JULIET

Öyleyse, ey pencere, gün girsin de içeri,
Hayat çıksın dışarı!

ROMEO

Hoşça !çal sevgilim, elveda!
Bir öpücük daha ver, ineyim aşağıya.

JULIET

Gidiyorsun öyle mi, kocam, sevgiİim, dostum benim!
Her gün, her saat haber bekliyorum senden,
Bir dakika içiİe nice günler sığar;
Ah, bu hesapla iyice yaşlanmış olacağım
Romeo'mu birdaha görünceye kadar.

ROMEO

Hoşça kal! Hiçbir fırsatı kaçırmayacağım
Selamımı, sevgimi İletmek için sana.

JULIET

Ah, Romeo, bir daha görüş'ebiİecek' miyiz, d~rsin?
(Çıkar.)

(İner.)

112 III. Perde, V. Sahn~

ROMEO

Hiç kuşukum yok; bu çekilen acılarilerde
konuşacağımız tatlı anılar olacak.

JULIET

Tanrım, ne kötüye yoran ruhum var benim!
Aşağıya -tndin yaşımdı,
Mezar derinliğinde bir ölü gibi görüyorum seni.
Ya gözlerim yanılıyor ya da sen solgun duruyorsun.

ROMEO

İnail İki sevgilim, sen-de öyle gürünüyorsun.
Kanımızı çekiyor susayan keder. .

Tann sc;ninle olsun!

JULIET

Ey talih, talih! Gelgeç derler sana tüm insanlar.
(Çıkar.)

Madem daldan dala konuyorsun, ne' alıp veremediğin var
Bağlılığıyla tanınan Romeo'yla? Gelgeç ol, ey talih!
O zaman çok tutmazsın onu belki; yollarsın geri.

LADY CAPULET

(İçerden) Kızım, kalktın mı?

JULIET

Kim seslendi? Annem mi yoksa!
Neden bu kadar geç yatıp erken kalktılar böyle?
Onu buraya getiren alışını adık sebep 'nedir?
(*L~dy Capulet girer.*)

LADY CAPULET

Ne o, nasılsın Juliet?

JULIET

iyi değilim, efendim.

in. Perde, V. Sahne

LADY CAPULET

Kuzeninin ölümüne mi ağlıyorsun bala?

Gözyaşlarınla mezardan çıkaramazsın ki onu.

çıkarsan bile yaşatamazsın ki.

Yetişir artık. Ölçülü yas sevgiyi gösterir ..

Ölçüsüz yas ise akılsızlığa işaretir.

JtJLI~T

Bırakın da ağlıyayım doya doya,

Böyle acı birkayıba.

LADY CAPULET

Böylece kaybı hissedebilirsin ancak,

Ama kaybına ağladığın dostu hissedemezsin.

JULIET

Ama kaybı hissettikçe,

Elimde değil ki o dost için ağlamamak.

LADY CAP.ULET

Kızım, ona kıyan alçağın yaşamasına ağladığın kadar,

Onun ölümüne ağlamıyorsundur, herhalde.

JULIET

Hangi alçağın efendim?

LADY CAPULET

Hangisi olaelik, Romeo elbette!

JULIET

(*Kendi kendine*) Dağlar kadar fark olsun alçakla arasında,

Tann başıslasın! Ben yürekten başısladım .

. Yine de kimse çıkmadı onun gibi yüreğimi yakan.

. LADY CAPULET

Hain katil yaşıyor da ondan.

JUpET

Evet efendim, kollarımın erişemeyeceği yerde;

Kuzenimin öcünü ben a.lsam ke&ke!

RJ8

113

114 III. Perde, V. Sahne

LADY CAPULET

Onun öcü alınacak, hiç merak etme!
Ağlama artık, Mantua'ya giden o kaçağın yamna
Öyle birini gönderip öyle farklı bir şey tattırınm ki ona,
Çok geçmeden Tybalt'a arkadaşlık eder, .
O zaman samnın için rahat eder.

, JULIET

İçim hiç rahat değil doğrusu
Görmedikçe Romeo'yu - ölü
Sanki zavallı gönlüm bir yakınımın acısından.
Efendim, eğer götüreceksin adamı bulursanız siz
Öyle bir zehir hazırlarım ki b~n;
Alır almaz Romeo derin bir uykuya dalar;
Alı, bilerseniz, neler çekiyor gönlüm
Romeo'nun adım duyup yanına gidemedikçe;
Tybalt'a beslediğim sevginin öcünü alamadıkça
Onun öldürenin vücudu üstünde.

LADY CAPULET

Sen zehrini hazır et, ben bulurum adamı.
Neyse, kızım sevinçli bir haberim var sana.

JULIET

Sevinç ne güzel şey, böyle sıkıntılı bir anda.
Nedir bu haber, efendim, lütfen söyler misiniz?

LADY CAPULET

E doğrusu, çok düşünceli bir baban var yavrum;
Bu acıdan uzaklaştırmak içinseni,
Senin benim hiç ummadığımız
Bir sevinç günü seçti apansız.

JULIET

Hayırlısı efendim, ne günüymüş bu?

III. Perde, V. Sahne

LADY CAPULET

Bak yavrum, bu Perşembe sabahın erken saatlerinde
Yiğit, genç ve soylu kişi Kont Paris'le
Nikahınız kıyılacak Sen Piyer Kilisesi'nde.
Mutlu bir eş olacaksın ona.

JULIET

Sen Piyer Kilisesi, hatta Sen Piyer üzerine
Yemin ederim ki, mutlu bir eş olmayacağım ona!
Gelip aşkını bildirmeden kocam olacak adam
Evlenmem gerekiyor, neden: Şaşıyorum bu aceleyle!
Yalvarırım efendim, söyleyin n'olur efendi babama,
Evlenmek niyetinde değilim daha; evlensem bile,

115

Yeminle, nefret ettiğimi bildiğiniz Romeo'yla evlenirim daha iyi

Kont Paris'le evlenmektense; doğrusu önemliymiş haberiniz! .

LADY CAPULET

İşte baban geliyor, sen kendin söyle,
Gör bakalım~ nasıl karşılayacak bu sözlerini.
(*Capulet ve Dadı girerler.*)

CAPULET

Gökten çiy yağar güneş batınca;
Yağmurlar boşanıyor oysa kardeş oğlu ölünce.
Bak hele! Fıskiye misin kızım? Hep böyle ağlayacak mısın?
Bu sağanak dinmeyecek mi? Küçücük gövdenle
Tekne, deniz, rüzgar olmaya kalkışıyorsun;
çünkü gözlerin deniz gibi hala gelgit halinde;
Gövden yelken açmış bir tekne gibi bu tuzlu tufanda;
Rüzgarsa iç çekişlerin; ortalık birden durulmazsa,
Rüzgar gözyaşlarıyla, gözyaşların rüzgarla coştukça
Alapora olur fırtınaya tutulmuş tekne~ ..
Ee hanım, kararımızı bildirdin mi ona?

116 III. Perde; V. Sahne

LADY CAPULET

Evet efendim, ama istemiyor, teşekkür ediyor size.
Budala, mezarıyla evlenesice!

CAPULET

Nee! Anlayamadım hanım, yanlış mı duydum?
Nasıl? İstemiyor mu? Teşekkür etmiyor mu bize?
Gururlanmıyor mu? Biz değersiz kızımıza
Öylesine soylu bir koca seçtik, mutlu saymıyor mu kendisini?·
JULIET'

Gurur duymuyorum, ama teşekkür ederim.
Nefret ettiğim şeyden gurur duyarnam hiç,
Ama teşekkür ederim, sevgi niyetine verdiğiniz nefrete bile.

CAPULET

Nasıl, nasıl, nasıl bir lafebesi mantığı bu! Ne dem~k bu?
Yok "gurur"muş, yok "teşekkür ederim"miş,
Teşekkür edermiş de, gurur duymazınış!
Bana bak küçük ka~tak, anlarnam ben
Teşekkürden gururdan filan;
Bu Perşembe Paris'le birlikte
. Sen Piyer Kilisesi'ne gitmek için çekidüzen ver kendine.
Yoksa seni oraya sedyeyle sürüklerim.
Defol karşımdan pis kokmuş! Defol şımarık!
Defol, donyağı suratlı seni!

LADY CAPULET

Ayıp ayıp! Çıldırdınız mı siz!

JULIET

Babacığım, diz çöküp yalvarıyorum size,
Diyeceklerim var, n'olur kızmadan dinleyin beni.

CAPULET

Yıkıl karşımdan' sersem! Saygısız yaratık!
Şimdi beni iyi dinle: Ya kiliseye gidersin Perşembe'ye
Hı. Perde, V. Sahne

Ya da bir daha bakarnazsm benim yüzüme .

.Laf istemem, cevap verme, karşılık da!

Elim kaşmıyor hal

Hanım, Tanrı bize tek: çocuk verdi diye

Pek mutlu saymazdık kendimizi;

Şimdi düşünürüm da, çokmuş bir çocuk bile

Ona sahip olmak da belaya uğramakmış.

Çekil karşımdan zevzek!

DADI

Ulu Tanrım, bağışlayıp korusu~ onu!

Ona böyle parlamakla günaha giriyorsunuz efendim.

CAPULET

Ya öyle ~i, akıl ebesi! Sen dilini tut, geveze,
Git de, dedikoducu kocakarılarla çene çal sen.

DADI

Kötü bir şey demedim ki.

CAPULET

Hadi, iyi geceler!

DADI

Konuşmak da mı yasak?

CAPULET

&, kes sesini, çenesi düşük bunak!

Sen git de dedikoduculara.tasla bu bilgiçliğini,

Gereği yok bize burada.

LADY CAPULET

Gereksiz yere öfkeleniniz.

CAPULET

Tanrım; sen bilirsin, deli olmak işten değil!

Gece, gündüz, er ya da geç, evdeyken, dışardayken,

Yalnızken, dostlarla birlikteyken, uyurken,uyanıkken

Tek düşündüğüm şey, evlendirmektir onu.

117

118 III. Perde, V. Sahne

Şimdi tam böyle ailesi prensiere dayanan, soylu

Mal mülk sahibi, genç, iyi eğitim görmüş,

Hani nasıl derler, saygıdeğer özelliklerle donanmış,

Bir erkekte gereken her şeyi olan bir damat bulayını da,

Bu sulu gözlü budala; bu şımarık bebek,

Tam talilii ona gülmüşken, tuttursun geçip karşıma:
"Evlenmem, sevemem ben, daha çokgencim,
Beni bağışlayın, yalvarırımı," diye. .
Bana bak, evlenmezsen eğer, öyle bir bağışlarım ki seni,
O zaman canının istediği yerde otlar, kalamazsın evimde.
Düşün taşın; şakam yoktur benim.
Perşembe yakın, elini vicdanına koy düşün;
Kızımsan, dostuma vereceğim seni,
Değilsen eğer, çekil git, dilen, aç kal, geber sokaklarda;
Bak sana söylüyorum, seni asla tanımam, .
Benim olan şeylerden de hiç yararlanamazsın.
Bilesin bunları: İyi düşün. Ben tükürdüğümü yalamam.

JULIET

Hüznümün ta derinlerine işleyecek
Sevecenlik kalmadı mı, bulutların üstünde de?
Canım anneciğim, kovmayın. beni. evden!
Bu düğünü bir ay, bir hafta geciktirin;
Olmazsa, gelin yatağını, Tybalt'ın yattığı
O karanlık lahdin içine serin.

LADY CAPULET

Bana bir şey söyleme, niyetim yok konuşmaya.
Ne istersen onu yap; her şey bitti aramızda.

JULIET

Tanrım - ah- dadıcığım, nasıl önlenecek bu?
Kocam yerde, yeminim gökte;
(Çıkar.)
(Çıkar.)

III. Perde, V. Sahne

Yeryüzüne o yemin nasıl döner
Yerden ayrılıp kocam, gökten göndermezse?
Yardım et dağı; akıl ver bana.
yazık yazık! Benim gibi zayıf bir yaratığa
Gökler oyun oynasın böyle! Ne dersin buna?
Beni umutlandıracak hiç mi sözün yok?
Dadıcığım, avut beni biraz.

DADI

Peki öyleyse, dinle, Romeo sürüldü;
Geri dönüp de seni karısı olarak isteyemez dünyada;
Gelse bile, gizlice gelmek zorunda.
Mademki durum böyle şimdi,
.. Bana kalırsa, Kont'la evlenmen en iyisi.
Hem Kont öyle yakışıklı bir adam ki!
Romeo onun yanında paçavra suratlı kalır,
. Paris'teki o yeşil, keskin, güzel gözler,

J(üçük hanım, kartalda bile yoktur.
Tanrı'nın gazabına uğrayayım ki,
Mutlu kılacak seni bu ikinci evlilik.
Birincisinden bin kat üstün çünkü;
Hem üstün olmasa bile, öldü birincisi,
Ya da öyle 'sayılır, ha var ha yok,
Sana yaran olmadıktan sonra.

JULIET

Yürekten mi söylüyorsun bu sözleri?

DADI

. Hem yürekten, hem candan,
Yalansa kahrolsun her ikisi de.

JULIET

Amin!

DADI

Efendim?

119

120 III. Perde, V. Sahne

Ne de güzel avuttun beni!

Git de anneme :söyle: Babamı üzdüğümünden

Günah çıkartmak için

Gidiyorum Rahip Lawrence'in hücrelerine.

DADI

Elbette söylerim; bak bu akıllıca bir iş olur.

JULIET

Lanet cadı! Seni ihtiyar iblis seni!

. Sözümünden dönmemi istemen mi daha büyük günah,

Yoksa binlerce kez göklere çıkardığın kocamı

. Aynı dille yere batırman mı?

Akıl küpü güle güle!

Yollarımız ayrılıyor seninle.

Rahibe gidip öğrenmeliyim bulacağı çareyi,

(Çıkar.)

Çıkar yol yoksa, gücüm var benim. öldürmeye kendimi.

(Çıkar.)

DÖRDÜNCÜ PERDE

Birinci Sahne

(*Rahip Lawrence'in hücresi.*)

(*Rahip ve Kont Paris girerler.*)

RAHIP LAWRENCE

Perşembe'ye mi efendim? Vakit çok az.

PARİS

Babam Capulet öyle istiyor,

O böyle acele ederken

Ağırdan almak bana düşmez.

RAHİP LAWRENCE

Öyle ama, kızın ne düşündüğünü bilmiyorum, dediniz.

Yol biraz dolanıbaçlı, bu da hoşuma gitmedi.

PARİS

Pek fazla ağlıyor Tybalt'ın ölümüne,

Bu yüzden pek az söz açabildimsevgiden;

.. Gözyaşı dökülen bir evde gülümsemez ki Venüs.

Babası, tehlikeli buluyor efendim,

Kızının böyle kendini kedere kaptırmasını;

Kızın dindirmek için gözyaşı selini,

Akıllıca düşünüp püğünümüz olsun istiyor bir an önce;

Hem yamız kalınca hep bu kurduğu şeyi

Kalabalıkta belki unutabilir diye düşünüyor.

Biliyorsunuz artık acelemin nedenini.

(Juliet girer.)

122 IV. Perde. i. Sahne

RAHİP LAWRENCE

(Kendi kendine) Keşke bilmeseydim neaen gecikmesi gerektiğini -

Bakın efendim, küçük hanım da buraya doğru geliyor.

PARİS

Ne mutlu karşılaşma, sevgilim, eşim!

JULIET

Bu dediğiniz eğer evlenirseim, belki olur efendim.

PARİS

İki değil, sevgilim, bu Perşembe olması gerek.

JULIET

Olması gereken olur.

RAHİP LAWRENCE

Hiç şaşmaz.

PARİS

Günah çıkartmak için mi geldiniz bu rabibe?

JULIET

Bunu açıklamak, günahlarımı size çıkartmak olur.

PARİS

Beni sevdiğinizi inkar etmeyin sakın.

JULIET

Onu sevdiğimi size itiraf edeceğim.

PARİS

Elbette edersiniz, beni seviyorsunuz.

JULIET

Öyle olursa eğer, daha değerli olur

Arkanızdan söylenen, yüzünüze söylenenden.

(Çıkar.)

IV. Perde, 1. Sahne

PARİS

Zavallı yavrum, ağlamaktan yüzün bozulmuş.

Büyük bir zafer sayılmaz gözyaşları için,

JULIET

Onlar bozmadan da çirkindi yüzüm zaten.

PARİS

123

Bu sözlerle, yaşla:rdan fazla haksızlık ediyorsun yüzüne.

JULIET

Haksızlık değil ki efendim, gerçeğin ta kendisi,

Ne söyledimse ben, yüzüme karşı söyledim.

PARİS

Yüzün benim, sen de ona iftira ettin.

JULIET

Olabilir, o benim değil çünkü.

Şimdi vaktiniz var mı kutsal pederim?

Yoksa akşam duasından sonra mı geleyim?

RAHİP LAWRENCE

Vaktim var, düşünceli kızım, gel -

Yalnız kalmamıza izin var mı efendim?

PARİS

İbadeti bozmaktan Tann beni korusun.

Juliet, Perşembe sabahı erkenden kaldınnm seni.

Hoşça kal; o vakte kadar sakla bu kutsal öpücüğünü.

JULIET

Ah kapayın kapıyı, sonra da gelip yanıma ağlayın.

Ne umut kaldı, ne çıkar yol, ne de çare!

RAHİP LAWRENCE

Ah, Juliet, kızım, biliyorum kederini;

Çare bulmakta aklımın sınırını aşılıyor bu.

(Çıkar.)

124 LV. Perde, 1. Sahne

Duydum ki, bu Perşembe, Kont'la evlenmen gerekiymiş,

İlişbir şey bunu geciktiremezmiş. .

JULIET

Kutsal peder, bırak şimdi duyduklarını

Nasıl önlenebilir bütün bunlar, onu söyle.

Aklınla bir çare bulamazsan buna,

Akıllıca olduğunu söyle de kararımın

Ben bulayım çaresini. hemen bu hançerle.

Tanrı gönüllerimizi 'birleştirdi, sense ellerimizi;

Ellerinle Romeo'ya bağladığın bu el

Başka bir halt *arıştırmadan
Ya da bağlı gönlüm alçakça bir isyanla başkasına ~önnieden
Bu hançer işini bitirsin elimin de, gönlümün de.
Onun için, uzun yılların bilgisi ve görgüsüyle,
Hemen bana akıl ver. Yoksa bak
Bu kanlı hançer, dertlerimle benim aramda
Hakem rolü oynayacak;
Uzun ömrünün ve derin bilginin
Şerefli bir sonuca götüreni dediği bu durumu
Bir karara bağlayacak.
Çabuk söyle. Sözlerin bu duruma. çare bulamayacaksa,
Can atıyorum ben ölmeye.

RAHİP LAWRENCE

Dur, kızım. Bir çeşit umut gör!ir gibiyim:
Ama bu önlemek istediğimiz şey kadar
Güç ve umutsuz bir çaba gerektirecek.
Evlenmektense Kont Paris'le
Kendi canına kıyacak istem gücü var içinde,
O zaman bu utancı defetmek için
Ölüme benzer bir şeyi göze alabilirsin:
Ölümden kaçabilmek için ölümle pazarlık edeceksin,
Gözün kesiyorsa, açıklayayım çareyi sana.

IV. Perde,I. Sahne

JULIET

Paris'le evlenmektense, söyleyin de
Atayım kendimi şu kulenin tepesinden,
Haydutlar yatağında gezineyim,
Ya da gizleneyim yılan kovuldarında;
Zincire vurun beni homurdanan aydarla
Ya da kapatın beni geceleyin mezarlık mahzenine,
. Ölülerin takırdayan kemikleriyle,
Çürümüş· bacaklıır, çenesiz sarı kafalarla örtün beni;
Ya da emret, yeni kazılmış bir mezara girip
Kefeni içine saklanayım bir öünün.
İşitmesi bile tüyler ürpertici olan bu şeyleri,
Ben yapmaya razıyım korkmadan, duraksamadan,
Tek lekesiz bir eş olarak kalayım
Canım sevgilim için.

RAHİP LAWRENCE

Tamam öyleyse. Eve git neşeli görün,
Razıyım de Paris'le evlenmeye. Yarın Çarşamba:
Bir yolunu bul, yalnız yatmaya bak yarın gece,
Senin odanda uyumasındadır:
Bu şişeyi al. İçiver hemen yatağa girdiğinde

Bu damıtılmış şurubu;

O anda damarlarından soğuk ve uyuşukluk veren bir şeyin

Aktiğini hissedeceksin; duracak doğal atışı nabzının; .

Ne sıcaklık, ne de soluk; yaşadığını gösteren hiçbir şey

125

kalmayacak,

Bütün gülleri solup küle dönecek dudaklarının, yanaklarının;

Hayatın gündüzünü. nasıl kaparsa ölüm,

. Tıpkı onun gibi kapanacak gözlerinin pancurları;

Her yerin o esnek -yönetimden yoksun kalıp

Soğuk ve kaskatı, ölüm gibi görünecek.

Ölümden ödünç alınan bu durum, tam kırk iki saat sürecek;

Derkenkendine geleceksin tatlı bir uykudan uyanır gibi.

Şimdi, güvey sabahleyin seni kaldırmaya geldiğinde,

126 iv. Perde, II. Sahne

Yatağında ölü bulacaklar seni.

Sonra ülkemizin töreleri uyarınca,

En güzel giysilerinin içinde, yüzün açık, tabuta koyacaklar seni.

Capulet'lerin aile mezarlığı olan o eski mahzene, göt'ürecekler.

Ben, uyanacağın zamanı hesaplayıp bu arada,

Planım1Zı bildireceğim mektupla Romeo'ya.

O buraya gelecek; uyanmanı bekleyeceğiz ikiniz birlikte,

Romeo seni alıp Mantua'ya götürecek aynı gece.

Gevşetmezsen yüreğini, ancak bu yol kurtarır seni

Şimdiki bu utacıktan.

JULIET

Ver, ver! Korkunun sözünü etme bana!

RAHİP. LAWRENCE

Al! Hadi git artık! Güçlü ol,

Kazançlı çık bu kararından.

Ben de kocana bir mektup yazıp

Bir rahiple son hız yollayacağım Mantua'ya.

JULIET

Aşkıma bana güç verecek, bu da başarmamı sağlayacak.

Hoşça kal sevgili peder!

İkinci Sahne

(*Capulet'lerin evi.*)

(*Capulet, Lady Capulet, Dadı ve iki*

uç uşak girerler.)

CAPULET

Al, burada yazılı konukları çağır.

Sen de koş, bana yirmi, usta aşçı tut.

(*Uşaklardan biri çıkar.*)

iv. Perde, II. Sahne

UŞAK

Hiç acemisini getirir miyim efendim;
Önce bir bakarım parmağını yalıyor mu yalamıyor mu.

CAPULET

Bakarak nasıl anlayacaksın?

UŞAK

127

Ö da bir şey mi efendim; parmağını yalamayan aşçıdan hayır
gelmez; onun için parmağını yalamayanla hiç işim yok benim.

CAPULET

Hadi bakalım, sen yola düzül!

(Uşaklardan *ikincisi* çıkar.)

Bu kez pek hazırlıksız olacağız.

Nasıl, kızım, Rahip Lawrence'e mi gitti?

DADI

Evet efendim.

İyi, rahibin bir yararı olur belki,

İnatçı çocuk, boş yere şımarıklık ediyor.

(*luUet girer.*)

DADI

Rahibin yanından nasıl da sevinçli geliyor bakın.

CAPULET

Ne haber benim dik kafaltm? Nerelerdeydin?

JULIET

Size ve emirlerinize karşı gelerek saygısızca

İşlediğim günah için pişmanlık duymayı

Kendime öğrettiğim yerde. Rahip Lawrence

Ay~larınıza kapanıp af dilememi söyledi bana.

Bağışlayın beni, yalvarırım size!

Sözünüzden dışarı çıkmayacağım bundan böyle.

128 LV. Perde, II. Sahn

CAPULET

Biriniz Kont' agitsin. İİetsin bu haberi!

Sağlama bağlayacağım bu bağı yarın sabah.

JULIET

Genç Kont'a rastladım Lawrence'iri hücresinde

Alçakgönüllülük sınırını aşmadan

Gei!!ken sevgiyi gösterdim elimden geldiğince.

CAPULET

Memnun oldum. Çok iyi. Kalk ayağa,

Böyle olmalı işte. - Kont'lagörüşmek istiyorum.

Hadi gidin, söyleyin gelsin buraya.

Tanrı şahidim olsun, bu' saygıdeğer, kutsal pedere,

Derin bir gönül borcu duyuyor bütün Verona.

JULIET

Dadı, benimle\ odama gelir misin!
Gelinlik giysimi süslemed~ gereken,
Uygun takılan seçmeme yardımcı olursun.

LADY CAPULET

Hayır, Perşembe'den önce olmaz. Vakit var daha.

CAPULET

Git dadı, birlikte git. Kiliseye yarın gideceğiz.
(*J uliet' le* Dadı çıkarlar.)

LADY CAPULET

Bitiremeyiz yarına hazırlığımızı. Gece olmak üzere.

CAPULET

ŞıŞŞŞ! Kollan bir sıvadım mı,
İnan kancığım her şey yoluna girer.

IV. Perde, III. Sahıı:e

Sen Juliet'e git de, yardım et süslenmesine.
Bana yatmak yok bu gece; yalnız' bırak beni.
Ev hanımlığını bir kez de ben yapayım.
Hey nerdesiniz? Kimseler kalmamış!
Kendim gideyim bari Kont Paris'e,
Yarına hazırlayayım. Şu aksi kız yola geldi ya,
Şaşılası bir hafiflik oldu yüreğimde.

129

'(Çıkarlar.)

Üçüncü Sahne

JULIET

Haklısın, bu giysiler hepsinden güzel;

(*Ju/iet'in* odası.)

(*Ju/iet ile* Dadı girerİer.)

Şey dadıcığım, yalnız bırak bu gece beni n'olur.
çapraşık ve günah yüklü olduğunu bildiğin durumuma
Gökyüzünün. biraz güleryüz göstermesi için
Dualar etmem gerek.

(*Lady Capulet girer.*)

LADY CAPVLET

Nasıl, işiniz çok mu? Yardımım gerekli mi?

JULIET

Hayır efendim. Yarınki törene uyacak
Gerekli şeyleri ha~ırladık.
İzin verin, artık yalnız kalayım,
Dadım da bu gece sizlere yardım etsin;.
İşiniz başınızdan aşmıştır, eniininim,
Bu apansız gelen tören yüzünden.

RJ 9

130 LV. Perde, III. Sahne

LADY CAPULET

İyi geceler. Haydi yat. İhtiyacın var dinlenmeye.

(*Lady Capulet ve Dadı çıkarlar.*)

JULIET

Elveda! Tanrı bilir ne zaman görüşürüz bir daha.

Hayat sıcaklığını hemen hemen donduran

Hafif, soğuk bir korku ürpertiyor damarlarımı,

Beni yatıştırırsınlar, geri çağırayım da onları:

Dad1! Ama onun ne işi var burada?

Tek başıma oynamalıyım bu acıklı sahneyi.

Gel şişe! Ya bu karışımın olmazsa hiçbir etkisi?

O zaman evlenecek miyim yarın sabah?

Hayır, hayır! Bu önler onu. Sen dur şurada.

(*Hançeri koyar.*)

Ya bu zehirse! Olur a, rahip beni daha önce

Evlendirdi diye Romeo'yla

Bu evlenme işinde rezit olmaktankorkuyorsa!

Kurnazca hazırladıysa bunu, beni öldürmek için!

Korkarım öyle; ama yine de olamaz herhalde,

Çünkü yıllar yılı herkesçe kutsallığı bilinen bir kişidiro.

Atmalıyım kafamdan böyle kötü bir düşünceyi.

Ya beni mezara koyduklarında, olur a,

Uyanırsam, Romeo beni kurtarmaya gelmeden? -

Ne korkunç bir olasılık! İçine teiniz hava girmeyen

Ölüer mahzeninde tıkanıp kalmaz mıyım,

Boğulup ölmez miyim Romeo gelmeden?

Sağ kalsam bile, ölümün ve gecenin korkunç hayalleri görünlilez

Ya bütün atalarımın yüzyıllar boyunca

Yığın yığın kemiklerini saklayan o mahzenin dehşeti?

Ya mezarına yeni konmuş, kefeninde gürüyen

Tyba1t'ın kanlı cesedi? Derler ki,

mi?

LV. Perde, LV. Sahne

Gecenin belli saatlerinde ruhlar gezinirmiş orada -

Olamaz mı, bütün bunlar olamaz mı?

Vaktinden önce uyanırsarn, iğrenç kokuları ne yapmalı?

Ya duyarsam topraktan sökülen adamotlarının çığlıklarını?

- Çıldırırmış bu çığlıkları duyan ölümlüler -

Bütün bu korkularla çevrilince çepeçevre

Aklımı oynatmaz mıyım ben uyandığımda?

Atalarımın kemikleriyle deliler gibi oynayıp

Kanlar içindeki Tybalt'ı kefenindençıkarmaz mıyım?

Ya bu cinnet durumunda,

Akrabamdan birinin kemiğini' sopa gibi kullanıp
Dağıtmaz mıyım umutsuz beynimi?
Ah işte! Kuzenimin hayali görünüyor,
Kılıcının ucuyla vücudunu şişleyen Romeo'yu arıyor.
Dur Tybalt, dur! Romeo geliyorum!
Bunu şerefine içiyorum!

131

(Perdeler arasından yatağa düşer.)

Dördüncü Sahne

(Capulet'lerin evi.)

(Lady Capulet ile Dadı girerler.)

LADY CAPULET

Al şu anahtarları, biraz dahabaharat getir, dadı.

DADI

Mutfaktan pasta. için hurma ve ayva istiyorlar.

(Capulet girer.)

CAPULET

Hadi kalkın artık, kımıldayın biraz. Bu horozun ikinci ötüşü.

Sabah çanı çaldı. Saat tarn üç.

132 İV. Perde, İV. Sahne

Angelica, fırındaki etlere bak,

Masraftan kaçınmayın.

DADI

Hadi oradan, burnunuzu sokmayın kadın işine.

En iyisi yatın siz! Bu geceki uykusuzluktan

Yann hasta olacaksınız yoksa.

CAPULET

Hayır, yatmam. Bundan önemsiz İeri için de sabahladım.

Hiç de hastalanmadım.

LADY CAPULET

Öyle ya, gece kuşuymuşsunuz bir zamanlar siz

Ama böyle sağı solu kollamayasınız diye

Ben sizi kollayacağım.

Seni kıskanç seni!

Hey, onlar nedir?

(Lady Capulet ile Vadı çıkarlar.)

CAPULET

(Oç dört uşak şişler, odunlar ve sepet/erle girerler.)

UŞAK

Aşçı istedi, ama niçin bilmiyorum.

CAPULET

Hadi çabuk, çabuk!

(Uşak çıkar.)

Bana bak sen! Git bu odunların daha kurularını getir. .
Peter'i. bul, yerini gösterebilirsin sana.

UŞAK

Odunları bulacak kafam var efendim.

Peter'e sormama hiç gerek yok:

IV.' Perde, V. Sahne

CAPULET

Vay yavrum, bu ne belagat! Neşe keleşbeğı sen de! .

Seni odun kafalı seni.

133

(Uşak çıkar.)

Gördün mü sabaholdu bile.

Kont çalgıcılarıyla gelir neredeyse,

. Çünkü bana öyle demişti.

Halı işte, geliyorlar.

(Çalgı sesi duyulur.)

Dadı! Hanım! Hey buraya bakın! Dadı, .. diyorum!

Git de Juliet'i uyandır; gıydirip süsle onu.

Ben de gidip Paris'le gevezelik edeyim ..

Hadi çabuk, çabuk! Güvey geldi bile.

Çabuk diyorum size!

Beşinci Sahne

DADI

(Dadı girer.)

(Çıkarlar.)

(Juliet'in odası.)

(Dadı girer.)

Küçük hanım! Hanımcığım! Juliet! Amma da dalmış.

Kuzucuğum! Küçük hanım! Kalk hadi ,uyku: tulumu!

Yavrum, kalk hadi! Hadi canım! Gelin hanım! Ses yok ha?

Şimdi uykudan hevesini ~l bari! Birhafta uyu;

Ama yarın gece görüsün; Kont Paris bir kez kafasına koymuş

Kolay kolay uyutmaz seni. T~vbeler olsun! Ne de tatlı uyuyort

Ama uyandırmak zorundayım. Hanımcığım, hanımefendi!

Kont seni yatakta yakalarsa kanşmam sonra!

İnan olsun, bir k?rkutur ki senilUyanmayacak mısın?

(Perdeleri açar.)

134 IV. Perde, V. Sahne

Ne o giyinip tekrar mı yattın yoksa?

Seni uyandırmalıyım. K'üçük hanım! Küçük hanım!

Eyvah, eyvah! Yetişin! Yetişin! Hanımın ölmüş!

Ah ne felaket! Ah bu günleri görmez olaydım keşke!

Hey içece~ bir şey verin! Beyefendi! Hanımefendi!

(Lady Capulet girer.)

LADY CAPULET

Bu gürültü de ne?

DADI

Ah, ne acı bir günl

LADY CAPULET

Ne var, ne oldu

DADI

Bakın, bakın! Ah ne kederli bir gün!

LADY CAPULET

Aman Tanrım! Yavrum! Hayatım!

Uyan kızım, aç gözleriii! Yoksa ben de ölürüm seninle.

Yetişin! Yardım edin i Git yardım getir!

CAPULET

Çok ayıp oldu. Getirsenize Julieei, kocasıgeldi.

DADI

Öldü o, ah gitti yavrum! **Bu** ne uğursuz günl

LADY CAPULET

Tanrım, ne kara gün bu; öldü, öldü, öldü.

CAPULET

Ne, durun bakayım. Eyvah gitmiş, buz gibi,

Kan dolaşımı yok! Mafsallan kaskatı. "

(Capulet' girer.)

. LV. Perde, V. Sahne

Hayat çoktan ayrılmış bu dudaklardan;

Ölüm, onun üzerinde, bütün kırların güzel çiçeği

Üzerine yağan bir kırağı gibi.

DADI

Ah, ne acı bir gün.

LADY CAPULET

Ah, felaketlerin en büyüğü.

CAPULET

Dövünmem için onu elimden alan ölüm,

. Dilimi de bağladı, söz söyletmiyor bana.

135

(Rahip, Paris ve çalgıcılar girerler.)

RAHİP LAWRENCE

Hadi bakalım artık. Gelin kiliseye gitmeye hazır mı

CAPULET

Hazır, ama bir daha dönmernek üzere.

Ah, oğlum, düğün gününden bir gece önce,

Ölüm girmiş karının koynuna; bak yatıyor orada.

Bir çiçektir o, ama ölüm bozup soldurmuş bu bekaret çiçeğini.

Damadım ölüm benim, tek mirasçım artık ölüm,

Benim kızım ile evlenen o; ben de ölüp ona bırakacağım hepsini;

Hayat, mal, mülk tümü artık ölümün.

PARİS

Nicedir sabırsızlıkla bekledim bu sabahı,

Bu muydu bana göstereceği?

LADY CAPULET

L: anetli, mutsuz, reziİ, nefret verici gün!

Zaman, o zahmetli yolculuğunda

Böylesine acı dolu bir an göstermemiştir daha!

136 İV. Perde, V. Sahne

Biricik, ah zavallı biricik kızımı,· beni seven biricik yavrumu,

Biricik sevincimi, biricik huzurumu,

Acımasız ölüm aldı benim elimden.

DADI

Ah acı! Ah acı, uğursuz gün!

. Bugüne dek gördüğüm günlerin

En karası, en kederlisİ!

Ah gün, vah gün, ah kahpe gün!

Bukadar kara bir gün görmemiştim daha!

Ah acı gün, ah uğursuz gün ah!

PARİS

Aldatılmış, ayrılmış, haksızlığa uğramış, öldürülmüşüm!

Sensin aldatan beni, iğrenç ölüm!.

Sensin beni tahtından eden, acımasız, amansız ölüm!

Ey aşk! Ey hayat! Hayır, hayat değil, ölümde hayat!

CAPULET

Hor görüldü, kedere sürüklendi, nefret ~diİdi

Boşuna kurban gitti, yok yere öldürüldü; .

Ey işkence eden zaman, ne diye geldin de

Kıydın. bize, neden tek huzurunmza kıydın?

Ah yavrum, yavrum! Yavrum değil, ruhum!

Öldün ha, öldün! Eyvah, öldü çocuğum,

Onunla birlikte gömüldü mutluluğum.

RAHİP LAWRENCE

Sakin olun, ayıptır! Felaketin devası kederde bannmaz.

Gökle siz bu kıza ortakınız

Şimdi gök sizin payınızı da aldı.

Bu da bir mutluluk kızınız için,

Ondaki payınızı zaten ölümden koruyıımazdınız,

Oysa gök sonsuz bir yaşamda saklar kendi payını.

En çok istediğiniz onun mutlulukla yükselmesiydi,

İV. Perde, V. Sahne **137**

Onun yükselmesi gereken yetse sizin cennetinizdi.

Şimdi de ruhunun bulutların üstüne çıktığını,

Cennete yükseldiğini gördüğünüz halde, ağlıyorsunuz ha!

Böyle sevmekle kızınızı kötü seviyorsunuz,
Cennete yükseİdiğini görerek deliriyorsunuz.
Uzun süre evli kalan değildir doğru olan,
Evlenip de genç ölendir mutlu olan.
Silin gözyaşlarınızı, süsleyin güzel ölüyü çiçeklerle,
Sonra da törelerimize uygun bir biçimde
En güzel giysileriyle götürün kiliseye;
Gerçi bizim ağlamamızı ister doğa,
Doğanın gözyaşları aklın eğlencesidir oysa.

CAPULET

Şenlik niyetine yapılan bütün şeyler
Hazırlık olsun kara bir gömme törenine -
Keder çanlarına dönüşsün çalgıcılarımız
Dönsün düğün şölenimiz hüznölü cenazeyemeğine;
İlahilerse yas tutan ağıtlara;
Süslesin gelin çiçekleri gömülen bir cesedi.
Tersi olsun her şey her şeyin.

RAHİP LAWRENCE

Siz buyurun içeri efendimiz; siz de hanımefendi;
Siz de gidin Kont Paris. - Herkes hazırlansın
Bu güzel ölüyü mezarına ıaşımaya.
Gökler, işlenen bir günahıtan ötürü, kırgın size.
Yüce buyruklarına karşı gelip
Onlan büsbütün kızdırmayın.
(Dadı *ile* çalgıcılardan başka *herkes*
çıkır.)

i. ÇALGICI

Borulan toplayıp buradan gitmekten başka yapılacak iş kalmadı.
138 LV. Perde, V. Sahne

DADI

Evet çocuklar, toplanın, toplanın, haydi.
Gördüğünüz gibi, bu acıklı bir manzara.

i. ÇALGICI

Evet, ama mahfaza onarılabılır kolayca.

PETER

(Dadı çıkır.)

(*Peter girer.*)

. Hey çalgıcılar! "Gönöl Cümbüşü"nü çalın bana, "Gönöl Cümbüşünü",
eğer yaşamarnı istiyorsanız.

I. ÇALGICI

Niye "Gönöl Cümbüşü"nü?

PETER

Ah çalgıcılar, ah! "Gönlüm Kederle Dolu" türküsünü söylüyor
yüreğim de ondan. Neşeli bir dans havası çalın da avutun beni.

i. ÇALGICI

Neşeli bir dansın sırası mı şimdi?

PETER

almayacak mısın yani?

i. ÇALGICI

almayacağım.

PETER

Öyleyse alın.

i. ÇALGICI,

N e alıyoruz?

PETER

Elbette para değil. Bol bol küfür alırsınız. Aİturacı sen de!

i. ÇALGICI

Hadi oradan uşak parçası.

IV. Perde, V. Sahne 139

PETER

O uşak parçası, palasım kafana çalarsa, sen almayı görüsün.

Senin yarım yamalak notalarınakatlanacağımı mı sandın? Sana

önce bir RE, sonr~ bir FA ekersem! Notaladın mı beni şimdi.

i. ÇALGICI

RE'den FA'dan dem "vurduğuna göre, sen bizi daha iyi notalayabilirsin.

II. ÇALGICI

Hadi- koy şu palanı kınına da, varsa zekanı sıyr.

PETER

Vay vay, demek meydan okuyorsunuz benim zekama! Öyleyse demir palamı kına koyar, demir zekarnı çekerim kınından, camnıza okumak için. Erkekseniz sorumu bilin bakalım:

"Gönöl yaralandı mı acı bir kederle

Ruhu bastırdı mı hüznölü havalar

O zaman müzik gümüş sesiyle ... "

Niçin "gümüş ses" ha? Niye "müzik gümüş sesiyle"?

Buna ne dersin düdük Simon?

i. ÇALGICI

Neden olacak, gümüşün sesi tatlıdır da ondan.

PETER

Güzel, sen ne dersin telli dımdım Hugh?

II. ÇALGICI

"Gümüş sesiyle" deriz, çünkü çalgıcılar gümüş için çalarlar.

PETER

Bu da güzel! Ya sen ne dersin gıygıy mandah James?

III. ÇALGICI

Doğrusu ne diyeceğimi bilemiyorum.

140 iv. Perde, V. Sahne

PETER

Başılayın beni baylar! *Siz* yalnız şarkı söylemeyi bilirsiniz, bense size söz söyletmeye kalktım. "Müzik gümüş sesiyle", çünkü ~algıcılar altın yüzü görmezler de ondan.

"O zaman müzik gümüş sesiyle
Deva sunar hemen bütün gönüllere."

i. ÇALGICI

Ne belalı herifmiş be!

II. ÇALGICI

(Çıkar.)

Boş ver keratayı. Hadi içeri girelim de, yas tutanları bekleyelim.
Hiç olmazsa kamımızı doyurur, öyle gideriz.

BEŞİNCİ PERDE

Birinci Sahne

ROMEO

(*Mantua' da bir sokak.*)

(*Romeo girer.*)

İnanacak olursam eğer uykunun aldatıcı gerçeğine,

Yakında sevinçli haberleri l?elirtiyor düşlerim;

Gönlümün efendisi hafiften oturuyor tahtında.

Sonra bilmediğim bir ruh bütün gün

Beni yukarıya çıkarıyor neşeli düşüncelerle.

Sevgilim gelip ölü buluyor beni düşÜlnde

. (Ölünün düşünmesine fırsat veren garip bir düş!)

Ve öyle bir hayat soluğu veriyor ki öperek dudaklarımdan

Dirilip imparator oluyorum birden.

Ah,aşkın gölgeleri bile sevinçle dolu olursa böyle

Kimbilir ne: tatlılar aşkın kendisine kavuşmak!

(*Romeo'nun uşağı Btilthasar, ayağında
çizme girer.*)

Ne haber Verona'dan? Ne var ne yok Balthasar?

Rahipten mektup getirmedi mi bana?

Karım nasıl? İyi mi babam?

Juliet'im ne yapıyor? Bir daha soruyorum,

O iyiye hiçbir şey kötü olamaz çünkü.

BALTHASAR

İyi öyleyse, hiçbir şey de kötü olamaz artık,

Capulet'lerin mezarında dinleniyor vücudu,

Meleklerle birlikte ölümsüz ruhu.

142 V. Perde, i. Sahne

Aile mahzenine indirilirken gördüm,

Hemen at kiralayıp döndüm bunu anlatmak için.

Başılayın, getirdiğim için bu kötü haberi.

ROMEO

Demek böyle ha! Ytldizlarım, alacağınız olsun sizin!

Evimi biliyorsun, kağıtla mürekkep getir bana,
Sonra da at kirala; bu gece oraya gideceğim.

BALTHASAR

Yalvarırım efendim, soğukkanlı olun!
Benziniz soldu, yüzünüz altüst oldu;
Bir felaketi haber veriyor çılgın bakışlarınız.

ROMEO

Sus, yanılıyorsun. Yalnız bırak beni,
Sana ne dedimse onu yap,
Mektup yok mu rahipten?

BALTHASAR

Hayır, efendiciğim.

ROMEO

Önemli değil artık. Hadi sen fırla, atları kirala.
Hemen geliyorum arkandan.

(*Balthasar çıkar.*)

Juliet'im benim, bu gece seninle yatacağım,
Bunun yolunu bu1malı şimdi. Ey kötü düşünceler
Ne de çabuk girersiniz aklına umutsuz kişilerin?
Geçenlerde görünüşüm, bir eczacı olacak buralarda bir yerde,
Partal giyimli, gür kaşlı, çukma kaçmış gözleri vardı;
Şifalı otlar topluyordu, yavan bakışlıydı,
iliklerine işlemişti sefalet; tamtakır dükkanında
Kurutulmuş bir kaplumbağa, dondurulmuş bir timsah,
Sonra da biçimsiz balık derileri asılıydı.

v. Perde. i. Sahne

Raflardaysa tektük kutular, yeşil toprak çanaklar,
Keseler, küflü tohumlar, sicim parçaları,
Kat kat gül kuruları, raflara dağıtılmıştı
Gösterişli olsun diye.

Kendime şöyle demiştim: bu yoksulluğu görünce:

"İnsana zehir gerekirse günün birinde,
Mantua' da bunu satmanın cezası ölüm de olsa,
İşte bu zehri satacak zavallı bir sefil sana."

Ah; ihtiyacımdan önce bunu düşünmüşüm demek.

Bu yoksul adam satacak o zehri işte bana.

Yanılmıyorsam, evi şurası olacak,

Tatil olduğu için dükkanı kapalı biçarenin.

Hey, eczacı!

143

(*Eczacı girer.*)

ECZACI

Kim o kapımda bağırın?

ROMEO

Gel buraya abbap. Yoksulluğun· anlaşılıyor.
İşte sana kırk altın. Bir içimlik zehirver bana.
Ama çabuk etkilem.eli, yayılıp bütün damarlara,
Bir anda öldürmeli bu canından bezmiş· adamı.
Ateşlenen barut nasıl çılgınca, çarçabuk
Dışarı uğrarsa ölümcül topun rahminden,
Öyle fırlasın soluğum da bu gövdeden.

ECZACI

O tür öldürücü zehirler bende bulunur ama
Ölüm cezası veriyor Mantua yasaları satanlara.

ROMEO

Böyle tamtakır sefaletin göbeğinde yaşıyorsun da
Hala mı korkuyorsun ölmekten?

Açlık yer etmiş yanaklarında,
Gözlerin ihtiyaç ve sıkıntını ele veriyor,

144 v. Perde. II: Şahne.

Nefret ve yoksulluk çökmüş omuzlarına:
Ne dünya senin dostun, ne de yasalar;
Seni zengin etmek için hiçbir yasa koymuyor dünya;
Öyleyse, züğürtlükten kurtulmak için
AI şunu, çiğne yasayı...

ECZACI

Arzum değil, yoksulluğum boyun eğiyor buna.

ROMEO

Ben de arzuna değil, yoksulluğuna veriyorum parayı.

ECZACI

Bunu herhangi bir sıvıyla karıştırıp içiver,
Yirmi erkek gücü de olsa o anda bitirir işini.

ROMEO

Al işte altımların - daha beter bir zehir insan ruhuna,

Şu satışı yasaklanan zavallı karışımlardan, .,

Daha çok cinayet işler şu rezildünyada.

Ben sana zehir sattım; sense bana hiçbir şey.

Hoşça kal! Yiyecek al kendine, semir biraz:

Gel, sen panzehirsin, zehir değil,

Gel benimle Juliet'in mezarına,.

Çünkü orada gereklisin sen bana.

İkinci Sahne

(Çıkarlar.)

(Verona, Rahip Lawrence'in hücresi.)

(Rahip John girer.)

RAHIP JOHN

Kutsal .Rahip Lawrence! Hey din kardeşim!

v. Perde. II. Sahne

RAHİP .LAWRENCE

Bu rahip John'un sesine benziyor.
Mantua'dan hoş geldin! Ne diyor Romeo?
Düşüncesini yazdıysa, mektubu ver bana.

RAHİP JOHN

Bizim tarikattan yalınayaklı rahiplerden birini
Aramaya gitmiştim bana yoldaşlık etsin diye;
Birini kentte hastaları ziyaret ederken buldum.
Onunla görüşürken sağlık memurları geldi,
Bulduğumuz evin vebalı olduğundan kuşkulandılar,
Mühürleyip kapıları bizi dışarı salmadılar.
Bu yüzden Mantua'ya gitmem de gecikt

RAHİP LAWRENCE

Peki ya mektubu kim götürdü Romeo'ya?

RAHİP JOHN

Gönderemedim ki - işte daha burada.
Mektubu size yollayacak birini de bulamadım.
Öyle korkuyorlardı ki salgından.

RAHİP LAWRENCE

Hayaksi şeytan! Rahipliğim üzerine and içerim ki,
Son derece önemli bir işle ilgili
Sorumluluğu olan bir konuyu kapsıyordu.
Felaket doğurabilir yerine varmaması -
Rahip J olun, acele gidip bir kol demiri bul,
Hemen lücreme getir.

RAHİP JOHN

Şimdi gider, getiririm, kardeşim.

RAHİP LAWRENCE

Mezarlığa artık yalnız gitmeliyim.
Güzel Juliet uyanacak üç. saat içinde.

RJ 10

145

146 V. Perde. III.. Sahne

Bu olup bitenleri bildir~medim diye Romeo'ya
Çok kızacak bana; ama bir daha yazarım Mantua'ya,
Romeo gelincey~ dek hücremdesaklanm onu -
Zavallı canlı ölü, kapatıldı bir ölünün mezarına!

Üçüncü Sahne

(Çıkar.)

*(Verona. Kilise mezarlığı içinde Capulet'lerin
aile mezarlığı.)*

*(Paris, elinde çiçekler ve bir meşale
taşıyan uşağıyla girer.)*

PARİS

Meşaleni bana ver oğlum. Hadi sen uzaklaş buradan.
Yok, söndür daha iyi, görünmek istemiyorum.
Boylu boyuncauzan şu selvinin altına,
Şu yankılanan zemine kulağını . daya;
(Kazılan mezarlar yüzünden gevşeyip yumuşamış)
Toprak üzerinde yürüyen ayak seslerini
Ancakböyle duyarsın: Duyar duymaz yaklaşan birini
Islık çal beni uyarıİlak için.
O çiçekleri bana ver, dediğimi yap şimdi.

UŞAK

(*Kendi kendine*) Yalnız kalmaktan korkar gibiyim
Bu mezarlıkta; ama katlanmak zorundayım.

PARİS

Güzel çiçek, çiçekler serpiyorum gelin yatağına,
(Ne yazık! Toz toprak örtü olı;nuş başına)
Her gece .çiyler yağdırırım güzel kok:ulu sularla;
(*Çekilir.*)

V. Perde, III. Sahrie 147

Ya da inlemelerde· damıttığım . gözyaşlarını dökerim üstlerine.
Senin için yapacağım sevgi töreninde .
Mezarını süsleyip ağlayacağım her gece ..
Çocuk işaret verdi, biri geliyor;
Hangi lanetlik ayak bu?
. Bozmak için gerçek aşkının törenini
Bu gece buraya geliyor. böyle?
(Uşak ıslık *çalar.*)

(*Çekilir.*)

(*Roineo ile Balthasar girerler; Balthasar'ın
elinde meşale, kazma ve
kol. demiri vardır.*)

ROMEO

Şu kazmayla kol de~ ver bana.
Dur şu mektubu al, sabah erkenden ilet babama.
ışığı ver. Şimdi emrim{ dinle canını seviyorsan:
Ne işitirsen işit, ne görürsen gör; karışmayacaksın,
Sakın yolumun üstüne çıkma.
Bu ölüm yatağına inmemin nedeni,
Bir bakıma. yüzünü görmek içinsevgilimin.
Ama asıl önemli olan yüzüğü almak onun ölü parmağından;
Yüzüğü kullanmak gerek önemli bir işte.
Onun için artık sen git. Ama bak, meraklanıp da
Ne yapacağımı gözetleyeceğim diye gelirsen geri
Gökler tanışım olsun; eklem yerlerinden ayırıp gövdeni
Şu aç mezarlığa serperim her parçanı.

Zaman korkunç, niyetim çılgınca,
Aç kaplanlardan, kükreyen denizlerden
Daha haşin, daha amansız. .

BALTHASAR

Gidiyorum efendim, rahatsız etmem sizi.

148 V.Perde, III. Sahne

ROMEO

Dostluğunu göstern; iş olacaksın böylece.

Al şunu, yaşa ve mutlu ol. Hoşça kal ahbap!

BALTHASAR

(Kendi kendine) Ne olursa olsun, saklanayım şuralarda bir yere,
Bakışları ürkütücü, pek de iyiye benzemiyor niyeti.

ROMEO

Sen iğrenç kursak, sen ölümün rahmi,
Ey yeryüzünün en değerli lokmasını yutan sen!

Senin o çürük çenelerini zorla açacağın,

(Çekilir.)

O doymaz kursağını daha da yemle dolduracağın.

PARİS

Sevgilimin kuzenini öldürüp

Sürgün edilen mağrur Montague bu!

Kuzeninin acısından öldüğü sanılan

O güzel varlığın inezarına gelmiş şimdi de,

Kimbilir. ne alçakça bir iş yapacak cesetlere!

Onu yakalamalıyın hemen.

Bu dinsizce işi bıkmış aşağılık Montague!

Öç duygusu götürülür mü ölümden de öteye?

Hüküm giymiş alçak, tutukluyorum seni

Söz dinle, benimle gel; sen ölmelisin çünkü.

ROMEO

Doğru, ben ölmeliyim; onun için geldim buraya.

Soylu genç, gel kışkırtma umutsuz bir adamı,

Hemen git ve yalnız bırak beni.

(Mezarı açar.)

Aramızdan. ayrılanları düşün; onlar korku versin. sana.

Yalvarırım delikanlı, beni zorla çıldırtıp

Boynuma bir günah daha sarma.

V. Perde, -IIi. Sahne 149

Hemen git! Gökler tanışım olsun, kendimden çok se'viyorum seni,

Çünkü bak, kendime karşı silahlanıp. da geldim buraya,

Durma, uzaklaş buradan. Yaşa da, düşün ilerde,

"Ben kaçmaya zorladı bir çılgının acıması," diye.

PARİS

Boşuna yalvarıp yakarma

Tutukluyorum seni suçlu. olduğun için.

ROMEO

Bana meydan okuyorsun ha!

Öyleyse sen bilirsin oğlum!

(Vuruşurlar.)

UŞAK

Aman Tanrım, dövüşüyorlar. Gidip bekçiyi çağırayım.

(Çıkar. *Paris* düşer.)

PARİS

Ah, viruldum! Birazcık ac~an varsa

Mezah aç, yatır beni Juliet'in yanına.

ROMEO

İnan ki dileğini yapacağım. Kiminiş, bir bakayım.

Mercutio'nunakrabası soylu Kont Paris bu!

Yolda atla gelirken bir şeyler söylüyordu uşağım,

Ama altüst olan ruhum, onu dñnlemiyordu bile.

Sanırım, Paris,. Juliet'le evlenecek demişti.

Böyle dememiş miydi? Düşümde mi gördüm yoksa?

Yoksa sapıttım da, j" uIiet'in adını duyunca

Bana mı öyle geliyor? Ah, ver elini bana,

Adı felaket kitabına adımla. yazılan kişi!

Muhteşem bir mezara gömeceğim seni.

Mezara mı? Yo hayır, pencereİi bir kuleye,

(*Ölür.*)

150 v. Perde, III. Sahne

Ey öldürülen delikanlı! Juliet burada yattığından

Onun güzelliği, bol ışıklı bir taht odasına

Çeviriyor bUrayı.

Çoğu kez ölüm yaklaşıırken

Amma da neşeli oluyor insanlar!

İdamltkların gardiyanları buna,

Ölümden önce çakan şimşek derlermiş.

Buna nasıl şimşek diyebilirim ama?

Ah sevgilim! Karım benim!

Soluğunun balını çeken ölümün gücü

Yetmemiş güzelliğim almaya.

Sen yenilmemişsin; güzellik sancağı

(*Paris'i mezara koyar.*)

Hala kıpkızıl duruyor dudaklarında, yanaklarında;

Ve ölümün solgun bayrağı çekilmemiş oraya.

Yatıyor musun orada Tybalt, kanlı kefeninle?

Genç yaşında hayat bağlarını kopartan bu ellerle

Düşmanın gençliğini biçmekten daha iyi bir dostluk

Nasıl gösterebilirim ki sana?

Bağışla beni kuzenim! Ah, sevgili Juliet,
Neden böyle güzelsin hala? Yoksa
Ele avuca sığmayan ölüm mü aşık oldu sana?
İnanayım mı, o iğrenç canavarın bu karanlıkta
Sevgilisi olasin diye seni sakladığına?
İşte bundan korktuğum için sonsuza dek yanında kalacağım,
Bu loş gecenin sarayından hiç ayrılmayacağım.
Burada yatacağım, sana 'hizmet eden böceklerin yanında,
Sonsuza dek dinlenip burada,
Uğursuz talih yıldızımın boyunduruğundan
Şu dünya yorgunu bedenimi kurtaracağım.
Ey gözler son kez bakın! Kucaklayın son kez ey kollar!
Ve ey siz nefes kapıları, yasal bir öpüşle mühürleyin.
Doyumsuz ölümle yaptığım bu süresiz anlaş~ayı!
Gel, acı ölüm; gel 'ey rezil yol gösterici!

v. Perde, III. Sahne

Sen, umutsuz kaptan, deniz tutmuş şu yorgun tekneyi
Yalçın kayalara bindiriver artık! Sevgilime! Aşkima!
Ey doğru sözlü Eczacı! Gerçekten çabuk etkiliyor ilacın .
. Ölüyorum işte bir öpücükle.

151

(İçer.)

(Ölür.)

(*Rahip Lawrence, fener, kazma kürekle
girer.*)

RAHİP LAWRENCE

Ermiş Francis yardımcım olsun! Amma da çok takıldı
Yaşlı ayaklarım bu gece mezarlara! Kim var orada?

BALTHASAR

Sizi yakından tanıyan bir dost.

RAHİP LAWRENCE

Tanrı mutluluk versin! Söyle bakalım dostum,

Şöcekleri, gözsüz kafataslarını aydınlatan

O meşale de ne? Capulet'lerin mezarında yanıyor

Yanılmıyorsa.>

BALTHASAR

Evet, Kutsal Peder. Efendim orada;

Sizin sevdiğiniz biri.

RAHİP LAWRENCE

Kim o?

BALTHASAR

Romeo.

RAHİP LAWRENCE

Ne zamandan beri orada?

BALTHASAR

Yarım saat oldu.

152 V. Perde. III. Sahne

RAHİP LAWRENCE

Benimle mezara gel.

BALTHASAR

Cesaret edemem, kutsal peder;

Efendim gitti biliyor beni.

Burada. kalıp, onu gözetlersem eğer

Beni öldüreceğini söyledi.

RAHİP LAWRENCE

Sen kal öyleyse; ben yalnız giderim.

Ah korku giriyor içime, bir felaket olacak diye.

BALTHASAR

. Şu selvinin altında uyurken bir düş gördüm,

Efendim biriyle dövüşüyordu.

Efendim öldürdü onu.

RAHİP LAWRENCE

Romeo! Eyvah, eyvah! Mahzenin taş eşğini

'Lekeleyen bu kan da nedir?

Bu sonsuz dinlenme yerinde,

Böyle sahipsiz, kanlı kılıçların işi ne? .

(Mezara ,g irer.)

Romeo! Yazık solmuş! Öbürü de kim? Ne, Paris de mi?

Kanlar içinde hem de! Hangi uğursuz saat

Bu yürekler acısı durumun yüklenmiş suçunu?

Kız uyanıyor.

JULIET

Ey yardımsever Rahip, efendim nerede?

İyi hatırlıyorum nerede olmam gerektiğini,

İşte oradayım. Nerede Romeo'm?

(Juliet uyanır.)

(İçerden sesler gelir.)

V. Perde, III. Sahne

RAHİP LAWRENCE

Sesler geliyor. Hadi kızım, gel, çık artık,

Bu ölüm, salgın ve doğadışı uyku yuvasından.

Karşı konulamayacak kadar büyük bir güç

Tasarladıkları ızzı altüst etti. Gel, gel gideyim,

İşte kocan öldü, yatıyor koynunda,

Paris de öyle.' Gel, seni yerleştireyim manastıra,

Kutsal rahibeler arasına. .

Bir şey sorma bekçi geliyor çünkü.

Gel hadi Juliet'ciğim. Gözüm kesmiyor

Daha fazla kalmayı burada.

JULIET Git, git buradan hemen. Gelmeyeceğim ben.

(Rahip çıkar.)

Bu da ne? Canım sevgilimin avucunda bir şişe!

Demek ki, zehirden sevgilimin bu vakitsiz ölüniü.

Cimri! Hepsini içmiş; bir damla bile

Bırakmadın demek kavuşabiJmem için sana?

Öyleyse dudaklarından öperim,

Orada bir parça zehir kalmıştır belki;

Bir zamanlar hayat veren dmiaklann

Bu kez son versin hayatıma.

Sıcakmış dudakların hala.

BEKÇİBAŞI (Dışardan) Yol göster oğlum, ne yanda?

JULIET Gelen var! Elimini çabuk tutmalıyım.

Ey hızır gibi yetişen hançer!

(Öper.)

(Romeo'nun hançerini kapar.)

v. Perde, III. Sahne

Senin kının burası. Orada pasıan,

Ben de öleyim.

(Hançeri göğsüne saplar ve Romeo'

nun cesedi üzerine düşer. Paris'in

uşağı ile bekçiler gelirler.)

UŞAK İşte burası! 'Şu meşalenin yandığı yer.

BEKÇİBAŞI Yerler kan içinde, koşun, mezarlığı arayın,

Birkaçınız gidin, kimi bulursanız yakalayın.

(Bekçilerden birkaçı çıkar.)

Ne acıklı bir görünüüş! İşte Kont şurada cansız yatıyor;

Juliet de orada, kanlar içinde;

Gömüleli iki gün olduğu halde, hala sıcak, yeni ölmüş.

Hey koşun~ haber verin Prens'e.

Capulet'ler çağılsın, uyandının Montague'leri.

Hadi, siz de arayın!

(Öbür bekçilerden birkaçı çıkar.)

Bu acıklı şeyleri taşıyan zemini görüyorsak da,

İyice. araştırıp incelemeyen göremeyiz

Bu acıklı şeylerin gerçek zeminini.

(Bekçilerden birkaçı Balthasar ile

girerler.)

2. BEKÇİ Bu Romeo'nun uşağı. Mezarlıktaydı.

BEKÇİBAŞI Prens gelinceye kadar tutun da kaçmasın.

(Rahip ile birkaç bekçi gelirler.)

V. Perde, III. Sahne

3. BEKÇİ Titreyen, iç çekip ağlayan bir rahip bulduk;

Mezarlığın kenarından geçerken
Elinden aldık bu kazmayla küreği.
BEKÇİBAŞI Çok kuşku veren biri! Onu da ahkoyun.

(Prens, maiyeti ile girer.)

PRENS Böyle erken bir saatte
Bizi yatağumuzdan kaldıran uğursuz olay da ne?

(Capulet, Lady Capulet, adamlarıyla girerler.)

CAPULET Ne diye sokaklarda bağılışıp duruyorlar?

LADY CAPULET Halk sokaklara. dökülmüş, kimi bağılıyor "Romeo" diye,
Kimi "Juliet", kimi de "Paris"; hepsi de koşuyorlar

Bağrışıp çağınsarak bizim mezarlığa doğni~

PRENS Kulaklanınızı ürperten bu dehşetnedir?

BEKÇİBAŞI Prens hazretleri, Kont Paris öldürülmüş,
İşte yatıyor orada. Romeo da ölmüş.

Daha önce ölen Juliet de hal~ sıcak, yeni ölmüş.

PRENS Araştırın, soruşturun ve öğrenin nasıl işlenmiş bu iğrenç cinayet.

v. Perde, III. Sahne

BEKÇİBAŞI Bir rahiple ölen Romeo'nun uşağını yakaladık;

Ölülerin mezarlarını açmaya elverişli araçlar

Araçlar vardı ellerinle.

CAPULET Aman Tanrım! Hanım bak, nasıl da kan akıyor kızımızdan!

Yolunu şaşırmış bu hançer, çünkü bak

Kim boş duruyor Montague'nün belinde;

Yanlışlık1a girmiş kızımızm göğsüne.

LADY CAPULET Ah Tanrım! Bu ölüm manzarası

Yaşlı bedenimi mezara çağıran bir çan sanki.

(Montague ile adamları girerler.)

PRENS Gel Montague; sen erken kalkmışsın ama

Oğlun ve mirasçm senden erken davranmış yatmak için.

MONTAGUE Ah efendimiz, karım öldü dün gecel

Oğlumun sürülmes~den duyduğu keder tıkadı soluğunu.

Bu yaşımda bana karşı fesat hazırlayan

Daha hangi acı var?

PRENS Bakarsan görürsün.

MONTAGUE Ah saygısız! Görgüye sığar mı bu,

Nasıl girersin mezara babandan önce.

PRENS Çıgıllarm ağzını mühürleyin biraz;

Şu· çapraşık işi ·çözmeye çalışalım:

v. Perde, III. Sahne

Bunlann kaynağı nedir, başı sonu nerededir?

Bunları öğrenelim. Sonra kederinizin önderi olur,

Gerekirse sizi ölüme. sürüklerim. .

Bu aradakendinizehakim olun da

Felaket sabnn kölesi olsun.

Getirin o şüpheli kişileri!

RAHİp LAWRENCE Zan da, mekan da bana karşı olduğu için,

Bu korkunç cinayet yüzünden

En çok benden kuşku duyuluyor;

Oysa ne gelir ki benim elimden?

Beni ister suçlayıp tutuklayın,

İster suçsuz bulup bağışlayın.

İşte karşınıZdayım.

PRENS Öyleyse, bu konuda ne biliyorsan anlat! .

RAHİp J.,A WRENCE Kısaca anlatayım, çünkü sayılı günlerimin soluğu

Bu kadar uzun, sıkıcı bir öyküye yetmez .

Şurada ölü yatan Romeo, Juliet'in kocasıydı,

Orada ölü yatan Juliet de, Romeo'nun vefalı eşi.

Ben evlendirdim onları; Son günüydü Tybalt'ın

Gizlice evlendikleri gün; Tybalt'ın' beklenmedik ölümü,

Kentten sürülmesine neden oldu yeni güveylı;

Juliet, Tybalt'a değil, Romeo'suna ağılıyordu.

Kederin kuşatmasından. kurtarmak için siz onu

Nişanlayıp Kont Paris'e vermek istediniz zorla;

O vakit bana geldi, yalvardıçılığın bakışlarla,

Onu bu ikinci evlilikten kurtarmamı istedi;

Yoksa Juliet, canına kıyacaktı benim hücremde.

Ben de sanatımı kullanıp bir uyku ilacı verdim,

Sonra tasarladığım gibi oldu, ölü ,görünüşü verdi Juliet'e.

o. arada Romeo'ya da yazdım, buraya gelip bu korkunç gecede,

158 v. Perde, m. Sahne

Şurubun etkisi geçmeden, uyanma4an iğreti mezarından Juliet,

Ona yazdım yardıma koşmasını.

Am~ ne yazık ki, bazı nedenler yüzünden geciken Rahip J olun,

Mektubu dün gece geri getirdi bana.

Böylece, önceden kararlaştırılan uyanma saatinde

Juliet'i almaya geldim aile mezarlığından tek başına;

Haber verinceye dek Romeo'ya uygun bir biçimde,

Niyetim saİdamaktı Juliet'i kendi hücremde. "

Ne yazık ki uyanma vaktinden biraz önce geldiğimde,

Soylu Paris'le, vefalı Romeo'yu ölü buldUm buralla.

Derken Juliet uyandı. Yalvardım ona,

Buradan çıkması ve Tanrı'nın emrine boyun eğmesi için;

Sonra sesler duyunca korkup kaçtmı,

Aşın UD)Utsuzdu;. istemedi benimle gelmek,

Anlaşılan o sıra kıydı canına.

Bildiklerim bu kadar. Bu nikahtan haberi var dadının da.

Bu olup bitenlerde en ufak şey bile

Hatam yüzünden ileri gelmişse,
Razıyım, en ağır cezaya uğratılayım,
Şu geçkin ömrüm feda olsun vaktinden önce.
PRENS Biz seni hep kutsal kişi bildik.

Romeo'nun uşağı nerede?

O .ne diyor bu olanlara?

BALTHASAR Ben götürdüm efendime Juliet'in ölüm haberini.

Mantua'dan buraya, bu aile" mezarlığına

At "kiralayıp geldi. Malizene girmeden önce

Bu mektubu da babasına vermemi söylemişti.

Malizene girerken de ölümle korkuttu beni

Uzaklaşmamı ve onu yalnız bırakmamı istedi.

v. Perde, III. Sahne

PRENS Ver o mektubu bana! Bir göz gezdirelim.

Nerede Kont'un bekçiyi uyandıran uşağı?

Baksana sen, elendin ne yapıyordu burada?

UŞAK .. . Çiçekle süslemeye gelmişti sevdiğinin mezarını;

Bana, sen uzak dur, dedi, ben de durdum.

Derken meşaleyle geldi· biri mezarı açmak için,

Efendim birden kılıç çekti ona,

Ben de koştum bekçiyi çağırmaya .

. PRENS Bu mektup doğruluyor ra1ıbin sözlerini;

Nasıl aşık olduklarını,kızın ölüm haberini,

Sonra yoksul bir eczacıdan zehir alıp

Ölmek ve Juliet'le birlikte yatmak için

Bu mahzene geldiğini.

Hepsini yazmış burada.

Şu bizim düşmanlar nerede? Capulet! Montague!

Görün işte nasıl bir cezaya uğradı nefretiniz;

Tanrı hayatınızın mutluluğunu sevgi ile öldürdü!

Ben de göz yumduğum için kavganıza

İki hısımdan birden oldum. Hepimiz cezalandık.

CAPULET Gel kardeşim, Montague, bana elini ver.

Kızının mirası bu, fazlasını isteyemem.

MONTAGUE Ama fazlasını verebilirim ben sana!

Kızının heykelini dikeceğim sam altından,

Verona bu adla bilindiği sürece,

Da1ıa üstün bir heyke! dikilmeyecek

Vefalı ve sadık Juliet'inkinden.

V. Perde; ılı. Sahne

CAPULET Aynı ihtişamla Romeo da duracak kansının yanında;

Ah, zavallı kurbanları düşman1ığımızın.

PRENS Hüznnlü bir banş, sabahının getirdiği.

Güneş, kederinden gösteremiyor yüzünü.

-Gidip uzun uzun konuşalım bu üzücü şeyleri,
Kimi bağışlanacak, cezalanacak kimi.
,Daha acıklı bir öykü yoktur, bunu böyle bilin
Bu öyküsünden, talihsiz Romeo ile Juliet'in.
(Çıkarlar.)

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkında «yönetmeliğin 5
maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

...Son...

Bu Kitap bizzat benim tarafımdan [[By Igleoo]] tarafından

www.CepSitesi.Net - www.MobilMp3.Net - www.ChatCep.Com

Siteleri için hazırlanmıştır .EBook ta kimseyi kendime rakip olarak
görmem
bizzat kendim orjinalinden tarayıp Ebook haline getirdim lütfen emeğe
saygı gösterin.
Gösterinki ben ve benim gibi insanlar sizlerden aldığı elektrikle daha iyi
işler yapabilsin.
Herkeseye saygılarımı sunarım .
Sizlerde çalışmalarımın devamını istiyorsanız
emeğe saygı duyunuz ve paylaşımı gerçek adreslerinden takip ediniz.
Not Okurken gözünüze çarpan yanlışlar olursa bize öneriniz varsa ya da
elinizdeki kitapları paylaşmak için bizimle iletişime geçin.

Teşekkürler.

Ne Mutlu Bilgi için Bilgece yaşayanlara.

ByIgleoo www.CepSitesi.Net

